

Acc. No. 4904 - 2

சிவமயம்

திருநெல்வேலிக் கோடசநல்லூர்

ஸ்ரீ சுந்தரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

சுவா நுபூதி ரஸாயனம்

திருநெல்வேலி ஷு. சுவாமிகளது மாணாக்கர்

சதாசிவத்திருவாடியாரவர்கள்

மூன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

திருநெல்வேலி ஷு. சுவாமிகளது மாணாக்கர்

மாவடி சிதம்பரம்பிள்ளையால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஷு யூர் ஷு. சுவாமிகளது மாணாக்கர்

பஜனை கொ. சிதம்பரம்பிள்ளை

கேட்டுக்கொண்டபடி

திருநெல்வேலி

யூரியன் சேன்றால் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

இரண்டாம் பதிப்பு

இதன்விலை அணு 10

1904

குரோதிஸ்

Copy Right Registered.

1 - 1000 1 1000 1 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

பிரகாரண அட்டவணை

நம்பர்	பெயர்	பக்கம்
1	உற்பத்திப்பிரகாரணம்	1
2	சுப்தபூமிப்பிரகாரணம்	12
3	முத்தர்களின் இலக்ஷணப்பிரகாரணம்	16
4	சர்வமதநீரூபணப்பிரகாரணம்	19
5	பிரணவப்பிரகாரணம்	31
6	கிரவனாதிசம்பிரதாயப்பிரகாரணம்	46
7	அகங்காரதிகளை நீக்கவுபாயமுரைத்தது	49
8	சமுசயநிவிர்த்திப்பிரகாரணம்	51
9	கன்மத்திரய வரலாற்றுப்பிரகாரணம்	52
10	உபாசனையின் பலமுரைத்தபிரகாரணம்	55
11	சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப்பிரகாரணம்	56
12	பாத்திராபாத்திர விவேகமுரைத்தது	63
13	பந்தமுத்திகளின் விபாமுரைத்தப்பிரகாரணம்	66
14	சுவாநுபவத்தில் சச்சிதானந்தமுதலிய நிரூபணப்பிரகாரணம்	74
15	வேதாந்தசித்தாந்தமிரண்டுக்குமுள்ள விரோகசமாதானப்பிரகாரணம்	80
16	குருஷீஷர்களின் கிரமமுரைத்தப்பிரகாரணம்	82
17	முத்தர்களுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் வேண்டும் சாதனமுரைத்தபிரகாரணம்	84
18	சுந்நியாசவரலாறுரைத்தபிரகாரணம்	85
19	சமாதியின் மனோவிருத்தி சோதனம்	87
20	சமஷ்டியுபாதியுரைத்தபிரகாரணம்	90
21	சருவஞ்ஞானவுண்மை யுரைத்தது	110
22	விசிஷ்டாத்தவைதநிரூபணப்பிரகாரணம்	112
23	த்வைதமதநிரூபணப்பிரகாரணம்	114
24	லளிதாநுபூதிப்பிரகாரணம்	116

புத்தக விளம் பரம்

இதனாலறிவிப்பதியாதெனில்

இப்புத்தகத் தனித்தனி வாங்குபவர்கள்

சுவாநுபுத்திரஸாயனம் புத்தகம் 1-க்கு ரூ 0-10 0

சுவாநுபவ ரஸமஞ்சரி புத்தகம் 1-க்கு 0-12-0

நிஜானந்த விலாசம் புத்தகம் 1-க்கு 0-14-0

வீதமாகவும்,

மூன்றுஞ்சேர்ந்த கட்டிடமாயுள்ள புத்தகம் வேண்டுமென்றபேசுநாயுடையவர்கள் புத்தகம் 1-க்கு ரூ 2 வீதமாகவும், திருநெல்வேலி மேலாதவிதியிலிருக்கும் ஆனியன் சென்றால் அச்சுயந்திரசாலையிலும், ஹை ஸூர் ஹை வீதி நூரூல் இஸ்லாம் அச்சுயந்திரசாலையிலும், ஹை ஸூர் தெற்கு ரதவிதி ஸ்ரீ சுந்தரநடராஜர்பஜனை சபையில் பஜனை கொ. சிதம்பரம்பிள்ளை யிடத்திலும்; திருவனந்தபுரம் சாலைத்தெருவில் பொன்வாணிபஞ் செய்யும் பூலாயிதாஸ் அவர்களிடத்திலும்; கிரயத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

உ

சிவமயம்,

சுவாநுபூதி ரசாயனம்

கடவுள் வணக்கம்.

அதிமத யாந்த மின்றி யகண்டபூ ரணமாய் ஞானச்
சோதியாய்த் தூரிய பூமி துகளறு நிலத்தின் மேவுங்
கோதிலாச் சைதன்யத்தின் குளிர்மலர்ப் பதங்கள் போற்றி
ஊதியச் சுவாநு பூதி ரசாயன முரைக்கின் றேனே.

குரு வணக்கம்.

அருணிறைந்த பரசிவமே மூன்றுருவா னாற்போல்வந்
தடியே னுய்ய
பரியபா ஷியமுரைத்த சுந்தரசாஸ் திரிகளையும்
பரிவாய் ஞான
தருமுயர்விஸ் வேஸ்வரா னையுஞ்சகச சமாதிகலை
சாற்றி யான்
குருசோம சுந்தரசாஸ் திரிகளையும் பணிந்துநெஞ்சட்
கொண்டு வாழ்வா

அவை யடக்கம்.

பந்த முத்திய றிந்தருள் பத்தர்முன்
அந்த மில்ஸ்வாநு பூதிர சாயனம்
முத்த யான்மொழி வேனெனல் முசிகம்
எந்த லோகமுங் காண்பனென் றேகல்போல்.

உ

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

இந்நூற் கதிகாரிகள்.

நாரணியிற் சாஸ்திரங்க ளனந்தங் கோடி.

தனித்தனியே பார்த்துணரச் சத்தி யில்லார்க்

கோரணியாய்த் திட்டிவைத்தே னிந்தாற் கேற்ற

வுத்தமரா ரெனினவஸ்தை யொருமுன் றுக்கும்

பேரணியா யிருந்தத்தக் கரண வாதைப்

பித்தேறா முத்தர்களாம் பேதை யான

ஊரணியா மலநிறைந்த வுடலை மெய்யென்

றுமுலுவா ரன்றெனவு முரைக்கலாமே.

க—வநு உற்பத்திப்பிரகாரணம்.

எகமா யெக்காலத்திலும் அழிவில்லாததாயுள்ளது பிரமமே ஒன்று; அநினிடத்தி லைசவற்ற ஆகாயத்தினிடத்திற் றோன்றிய வாயுவைப்போல சத்தமாஞ் சத்துவ குணமெ ன்னு மாயைதோன்றி, அம்மாயையிற் சத்வ ரஜோ தமோ குணமென்னு முக்குணத்தின் சமுதாயம் பொருந்திய ஜட சக்தியான பிரகிருதிஜநித்தது.

அப்பிரகிருதியே செய்கையின் பேதத்தால் ஆவரண சக்தி யென்றும் விசேஷபசக்தி யென்று மிரண்டு பிறிவுடன் கூடி, சத்வகுணத்தை விழுங்கித் தான்மேலிட்ட தமோகுணத்தின் உண்மையான ஆவரண சக்தியால், பிராந்தியாற் றோன்றிய சோரபுத்தியாந் தானுவின் மறைவுபோல், ஆத்மாவினிடத்தின் மறைதலுண்டாய் சமஷ்டி பிரமாண்டமாய்த்தோன்றக், கொஞ்சஞ் சத்துவத்தின் ரேகையுடைய ரஜோகுணமேலான ஸ்வரூபமுடைய விசேஷபசக்தியானது விங்கசரீர முதலான வியஷ்டிகளின் பேதத்தைத் தோன்றுவித்து, பிரமாண்டத்தை யலங்கரிப்பித்து நிற்க, அதை அவித்தையென்றும் விவகரிப்பார்கள்; அதுவே சகலஜகத்துக்குஞ் ஜநநமுதலான துன்பத்தைக்கொடுக்கு மோகத்துக்கு முதலாம்.

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

௩

இவ்விதமான சக்திகளாற் றேன்றுகிற சமஷ்டியான ஜகத்தை முனிதபேதத்தா லபிமானித்த சைதந்தியம், விராட்டு இரணியகற்பன் அந்தரியாமி எனவும் பேதமுடையன வாம்;

அதில் விராட்டைக் கூறுமிடத்தில் சமஷ்டியில் ஸ்தூல சரீரத்தை யபிமானித்த சைதந்தியம் விராட்டாம், சூக்ஷ்மசரீரத்தை யபிமானித்த சைதந்தியம் இரணியகற்பனாம், காரண சரீரத்தை யபிமானித்த சைதந்தியம் அந்தரியாமியாம்.

வியஷ்டியில் ஸ்தூலசரீரத்தை யபிமானித்த சைதந்தியம் விஸ்வனாவான், சூக்ஷ்மத்தை யபிமானித்தசைதந்தியம் தை ஜஸனாவான், காரணத்தை யபிமானித்த சைதந்தியம் பிரஞ்ஞனாவான்.

வியஷ்டி உடல்முன்றுக்கும் அப்புறப்பட்டதாய் சகல திருஷ்டாவாய் விளங்குகின்ற சைதந்தியமே சாக்ஷியாகும். சமஷ்டி உடல்முன்றுக்கு மப்புறப்பட்டதாய் சருவசம்பூரண மாய் விளங்குகின்ற சைதந்தியமே சருவசாக்ஷியான ஈஸ்வரனாவான்.

இவ்விதமாக முன்சொல்லிய சமஷ்டி வியஷ்டியான உலகத்துக்கும் பஞ்சபூதமே சாதனமாம். ஆவரணம் விசேஷபம் என்றசக்தி அவித்தையாம்; திரிகுணத்தின் சமுதாயமே மூலப்பிரகிருதியாம்.

இம்மூலப்பிரகிருதியுடன் கூடிய சைதந்தியமான ஆத்மாவினிடத்தினின்றும் அவகாசரூபமான ஆகாயமுண்டாயிற்று; அதினின்றும் வாயுதோன்றிற்று; அதினின்றும் அக்கினிதோன்றிற்று; அதினின்றும் அப்புத்தோன்றிற்று; அதினின்றும் பிருதிவிதோன்றிற்று.

இதின் குணங்கள் சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மென்கிற ஐந்து, பிருதிவிக்கு இந்தக்குணங்கள் முழுவது முண்டு;

38

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

அப்புவுக்கு கத்தத்தள்ளி மற்றநான்கு; அக்கினிக்கு கத்த ரசத் தள்ளி மற்றமூன்று; வாயுவுக்கு சப்த ஸ்பரிசமென்கிற இரண்டு; ஆகாயத்துக்கு சப்தம் ஒன்றே.

இனி பஞ்சபூதத்தின் குறிப்பு சடினமுடையது 'பிரு திவி நெகிழ்ச்சியுடையது அப்பு உஷ்ணமுடையது அக்கினி சலனமுடையது வாயு வெளியுடையது ஆகாயம் எலும்பு தோல் ஸ்நாயு உரோமம் மாமிசம் இந்த ஐந்தும் பிருதிவியி ன் விகாரமாம்; இரத்தம் மூத்திரஞ் சிலேஷ்ட்மஞ் சுக்கிலம் மேதசு இந்த ஐந்தும் அப்புவின் விகாரமாம்; பசி தாகம் நீத் திரை ஆலசியம் இரதி இந்த ஐந்தும் அக்கினியின் விகார மாம்; நடத்தல் தாண்டிதல் ஏறுதல் இறங்குதல் தகைவுதல் இந்த ஐந்தும் வாயுவின் விகாரமாம்; காமங் குரோதம் மோ கம் பயம் சோகம் இந்த ஐந்தும் ஆகாயத்தின் விகாரமாம்; காமங் குரோதம் உலோபம் மோஹம் மதம் மர்ச்சாரம் இந்த ஆறும் உள்ளத்தின் சத்துருவாகும்; ஜநிக்குதல் இருக்கு தல் வர்த்திக்குதல் பரிணாமம் க்ஷயம் ஈசிக்குதல் இந்த ஆறும் தேகபாவங்களாம்; அசனம் பிபாசை சோகம் மோகம் ஜரா மிருதி இவைகள் ஷ்ருமிகளாம்; தோல் எலும்பு மாமிசம் இரத்தம் மேதசு மச்சை சுக்கிலம் இந்தத்தானுக்களிடத்தி னின்று தேகரூபமான பிரபஞ்சம் ஜநித்தது.

இவ்வளவும் மாயையின் விகாரமானதால் அறிவற்றஜட மாம், இந்தஜடமான ஜகத்தில் சிவமாஞ்சைதந்தியமானது பிரவேசித்து அதின் சந்திதான விசேஷத்தா லிந்தஜகத்துஞ் சைதந்தியம் போலவே விளங்குகின்றது.

தேவர் மனிதர் பசு பக்ஷி முதலான ஜடமானஜகத்தினு ள்ளே பிரவேசித்துகின்ற ஈசனைத் தெரிவிக்குத லெப்படியெ னின்; உடல்முதலான சகலங்களையும் என்னுடல் என்கண் என்மனம் என்புத்தி என்சுகம் என்துக்கம் என்னகங்காரம் என்பெண்டு என்பிள்ளை என்பொருள் என்பூமி என்ஜாக்கிர

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

௫

த்து என்சொப்பனம் என்னுக்கம் என்சமாதி என்னாதி என்
வான்னம் என்ஆச்சிரமம் என்தர்மம் என்பாவம் என்று ஜட
மானகடத்தைப் புருடன்போல விளங்கிப்பிக்குற சகலஜகத்
தைப் பகுத்தறிந்த அறிவான சைதந்தியமே. பிரமமாம். இ
தைத் திருக்கென்று கூறுவார்கள். மற்ற சகலங்களையுந் திரு
சியமென்று கூறுவார்கள்.

இந்தத் திரிசியமான தேகத்தை நாமென்றும் நமதென்று
ம் அபிமானிக்க சீவத்துவம் நேரிடும், அக்காலத்தில் அவன்
உபாதியையுந் சுபாவத்தையுந் தெரிய விபரமெப்படியெனின்;
முன்பிரகிருந்தியின் உண்மை திரிகுணத்தின் சமுதாயமான
தால் அவ்வித வுபாதியையுடைய சைதந்தியத்தில் ஆகாயாதி
கள் ஜீத்ததால் குணத்திரயத்தின் சுவாபம் அதையுடைய
தாகும்.

அவ்விதபஞ்சபூதத்தின் ஸாத்வீகாம்சத்தினின்றும் அந்
தக்கரணம் ஜநித்தது, அவ்வந்தக்கரணமே விருத்திபேதத்தா
ல் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்று நான்குபேதத்தை
யடைந்தது; இதை அந்தரிந்திரியமென்று கூறப்படும்.

பாகியேந்திரியங்களின் விவரமெப்படியெனின்; ஞானே
ந்திரிய மென்றும் கன்மேந்திரிய மென்றும் வகை ஒன்றுக்கு
ஐந்துவீதம் பத்தாகும்; இவைகளில் ஞானேந்திரியமாவது
சுரோத்திரம் தவக்கு நேத்திரம் ரசனை கிராணம் ஆக ஐந்து,
கன்மேந்திரியமாவது வாக்கு பாதம் பாணி பாயுறு உபஸ்தம்.
ஆக ஐந்து, இவற்றின் விஷயங்களாவன சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச
கந்தமென்கிற ஐந்தும் ஞானேந்திரியத்தின் விஷயங்களாம்,
வசன கமன ஆதான விசர்க்க ஆனந்தமென்கிற ஐந்துங் கன்
மேந்திரியத்தின் விஷயங்களாம்.

இந்திரியங்களி னுற்பத்தியாவன ஆகாயத்தின் சத்துவா
ம்சத்தினின்றுஞ் சுரோத்திரம் ஜநித்தது, வாயுவின் சத்துவா
ம்சத்தினின்றுந் தவக்கு ஜநித்தது, அக்கினியின் சத்துவாம்

௬

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

சுத்தினின்றும் நேத்திரம் ஜகித்தது; அப்புவின் சுத்துவாம்சத்தினின்றும் ரசனே ஜகித்தது; பிருதிவியின் சுத்துவாம்சத்தினின்றும் கிரானம்ஜகித்தது; சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின் ரஜோம் சுத்தினின்றும் பிரானனுண்டாயிற்று; ஆகாயத்தின் ரஜோம் சுத்திலிருந்து வாக்குண்டாயிற்று; வாயுவின் ரஜோம்சுத்திலிருந்து பாணியுண்டாயிற்று; அக்கினியின் ரஜோம்சுத்திலிருந்து பாதமுண்டாயிற்று; அப்புவின் ரஜோம்சுத்திலிருந்து பாயுறு உண்டாயிற்று; பிருதிவியின் ரஜோம்சுத்திலிருந்து உபஸ்த முண்டாயிற்று.

பூதங்களில் வாயுவான பிரானன் மாத்திரம் விருத்திபேதத்தால் பிரானன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்று ஐந்துபேதமாயிற்று.

ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீரத்திரயத்தின் வரலாறு பூதம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) வாயு (ரு) கரணம் (ச) ஆ தத்துவம் (உயச-ம்) கூடினது ஸ்தூலசரீரமாம். வாயு (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) மனம் (க) புத்தி (க) ஆ (யௌ) தத்துவமுடையதாய் அபஞ்சகிருத பூதத்தினின்றுண்டானது சூக்ஷ்மசரீரமாம் அதுவே சொர்க்காதி போகங்களுக்குச் சாதனமாம்.

தூக்கத்தி லொன்றுந்தெரியாமற் றாங்கினேனென்ற சொல்லா லதுபவிக்கப்பட்ட வொன்றையும் அறியாமையான அஞ்ஞானதுபவமே காரணசரீரமாம்.

இவற்றின் அவஸ்தையாவன ஜாக்கிரஞ் சொப்பனம் சுழுத்தியென மூன்றும். அவற்றுள் சாக்கிரமாவது பாகியேந்திரியங்களோடுகூடின ஸ்தூலசரீரவிஷயமான ஜகத்தின் வியாபாரமாம். சொப்பனமாவது மனதின் வாசனாஸூபமான ஜகத்தின் பிரவிருத்தியாம். சுழுத்தியாவது புத்திமுதலான சகலகரணங்களும் லயித்து தன்னறிவை மயக்காநின்ற தூக்கமான அஞ்ஞானதுபவமாம்.

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

௪

இந்த மூன்று சரீரத்தையுஞ் சாக்ஷியான ஆத்மாவுக்குக் கிரீடையடையும்பொருட்டானதால் மூன்று புரமாகக்கூறப்படும்.

கத்தியைமறையாநின்ற உறைபோல் ஆத்மாவை மறை யாநின்ற மூன்றுடவி னுள்ளடங்கிய பஞ்சகோசத்தின் விபர மாவன. அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞான மயம் ஆனந்தமயம் எனவைந்தாம்.

அவற்றுள் அன்னமயகோசமாவுது ஸ்தூலசரீரமாம் அபெப்படியெனின் அன்னாநிபோசனத்தால் விருத்தி கூடியங் காணப்படுவதாலும் உற்பத்திக்கு முன்னும் லயத்துக்குப்பி ன்னும் ஸ்வரூபமில்லாததனாலும் என்சரீரமென்று கடம் போல ஜடமாய் வேறுபட்டு அநுபவிக்கப்படுதலாலும் இந்த அன்னமயகோசம் ஆத்மாவாகத் தக்கதல்ல.

பிராணமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல; எப்படியெனின் பிராணானது தன்னு லடக்கத்தக்கதாயும் விடத்தக்கதாயுஞ் சுழுத்தியிற் பிராணனிருந்தும் விஷயங்க ளையறிய அறிவில்லாததனாலும் என் பிராணனென்று வேறு படுத்தி அநுபவிக்கப்படுவதனாலும் பிராணவாயு வெளிக்கண் ட காற்றுப்போல ஜடமானதாலும் பிராணமயகோசமும் ஆத்மாவாகத் தக்கதல்ல.

மனோமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல; எப்படியெனின் சங்கற்ப விகற்பத்தாற் றோன்றியதாயுஞ் ச முசயமுடையதாயும் நிச்சயத்தால் நாசமுடையதாயுங் காம க்ஞரோதாதிகளாற் றுன்பமுடையதாயும் என்மனஞ் சமா தானப்படாததாற் காதுகேட்கவில்லையென்று தனக்குவே றுபட்டதாயும் அநுபவிக்கப்படுவதால் ஜடமானமனோமய கோசமும் ஆத்மாவாகத் தக்கதல்ல.

விஞ்ஞானமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல் ல; எப்படியெனின் சித்தின்சாயை யாயுஞ் சுழுத்தியிற் காண

22

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

ததால் லயித்ததாயும் விவகாரசமயத்திற் சரீர விந்நிரியங்க
ளை வியாபித்ததாயும் என்புத்தி கெட்டுப்போயிற்றென்று
சொல்லும்போது நாசமுடையதாயும் என்புத்தியென்று தன
க்கன்னியமா யநுபவிக்கப்படுவதாலும் நிச்சயரூபமான புத்
தியும் ஜடமானதால் விஞ்ஞானமயகோசமும் ஆத்மாவாகத்
தக்கதல்ல.

ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவாகுமெனின் ஆத்மாவல்ல;
எப்படியெனின் தூக்கத்திலநுபவிக்கப்பட்ட ஆபாசமான
சுகலேசத்தை யபிமானித்து ஸ்வப்பிரகாசமான தன்னையறி
யாம லென்றுத் தெரியாமையான அவித்தையாம் அஞ்ஞான
த்தின்முழுது, அந்தசுழுத்தியாகின்ற அஞ்ஞானவிருத்தியிற்
றோன்றிய சுகத்தைத் தூக்கத்தெளிந்தபின் சுகமாய்த் தூங்கி
னெனென்றும் விஷயவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த தூக்கத்தை
யபிமானித்து நான் தூக்கியென்றும் அநுபவிக்கப்படுவதாலுந்
துரியசமர்தியில் நாசமுடையதாயும் நானென்ற அகங்கார்
தத்துவமான இந்தவானந்தமயகோசமுங் கடம்போல் ஜடமா
ய்த் தனக்கன்னியமா யநுபவிக்கப்படுவதா லாத்மாவாகத்தக்
கதல்ல.

இந்தக்கோசங்களைந்துஞ் சரீரத்திரயங்களி லடங்கும்வித
மெப்படியெனின்; ஸ்தூலசரீரத்தில் அன்னமயகோசமும் சூ
க்ஷ்மசரீரத்தில் பிரானமயகோசமு மனோமயகோசமும் விஞ்
ஞானமயகோசமும், காரணசரீரத்தி லானந்தமயகோசமுமாக
அடங்கும்.

சீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரியவிபரமெப்படியெ
னின்; ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழத்தி இந்தமுன்றவஸ்
தைக்கும் அபிமானிகளான விசுவன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞ
னென்று விவகரிக்கப்பட்ட ஜீவர்கள் மூன்றுபேர்களா, அந்
தது ஒருவனே மூன்றுபேதமாய்த் தொன்றுகிறதா? மூன்

உற்பத்திப் பிரகாரணம்.

சு.

பேருமொருவனென்றால் ஓரவஸ்தையி னதுபோககாலத்தின் மற்றோரவஸ்தையின துபோகமதுபவிக்கப் படாததா லந்தந் தஅவஸ்தையிலதுபவியாகின்ற சிவன்வெறெனக்கூறலாமே? உத்தரம் மூன்றவஸ்தைக்கும் நானெற்றுத் தூங்கினென் இ வ்விதமான சொப்பனங்கண்டே னிவ்விதமாய் விழ்த்திருந்து விவகரித்தேனென்று ஏககாலத்தி லொருவனே விவகரிப்ப தால் வாதிக்கப்படாத வதுபோகமானதாலு மிந்தமூன்றவஸ் தைகளையு மறிந்த சைதந்தியமே; பேதத்தொழில் செய்யு மோரரசன் மூன்றுகட்டுடைய வோரரண்மனையில் ஒவ்வொரு கட்டி லொவ்வொருவிதமான தொழிற்செய்யுங்காலத்தில் அந் தத்தத்தொழிலால் வரும்பேரினால் அவ்வரசனெவ்வித பேத மாய் விவகரிக்கப்படுகிறானோ, அவ்விதமாய் மூன்றுபேதமா யதுபவிக்கப்படுகிறான்.

இதுபோல் சமஷ்டிசாக்ஷியாகின்ற சைதந்தியமே சம ஷ்டி யவஸ்தாபேதத்தால் விராட்டு இரணியகற்பன் அந்தரி யாமியென்று விவகரிக்கப்படும்.

சுத்தசத்வமான மாயோபாதி யுடையதாயுஞ் சருவஞ் சூமாயுஞ் சருவசம்பூர்ணமாயுஞ் சருவஜகத்துக்குங் காரண னாயுஞ் சருவசாக்ஷியாயும் விளங்குகின்ற சைதந்தியமே ஈஸ் வரனாவான்.

அவித்தையை யுபாதியாகவுடையதாயுங் கிஞ்சிஞ்ஞன யும் அசம்பூர்ணனாயும் அகமகமென்றெல்லாராலும் அதுபவி க்கப்பட்ட சைதந்தியமே சிவனாவான்.

இவ்விதமான சிவேஸ்வராளை உள்ளபடி தெரிவிக்கவந்த சுருதிகளின்பயன், கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞான காண்டம் என்று மூன்றுபேதமாகும்; சிவன் தேகாபிமானத் தோடுங் கூடினகாலத்திற் றேகத்தைப்பற்றின வருணாச்சிர ம தருமங்களைப் போதிப்பிக்கும்; பின்பு வருணாச்சிரம கன் மானுஷ்டானத்தால் அந்தர்முகப்பட்டகாலத்திற் சிவனுக்கு

௧௦

கவாநுபூதி ரஸாயனம்.

இருதயாமலத்தி வீஸ்வரனுடைய சகுனோபாசனையை விதிக்கும். உலகவாழ்க்கை முதற்பிரமமேலாகவரையிலும் நிராசையாய் முழுமட்கவானகாலத்திற் சிவனுக்கு ஞானகாண்டத்தை விதிக்கும். இந்தமுழுமட்கவுக்கு ஞானகாண்டத்தின் விபர்த்தெரியக்கூறுதல்; சிவன் எப்போதருகியுடன் ஜகத்துக்கண்ணித் தள்ளி முத்திவழி தேடுகிறானோ அப்போ தவனுப்பும்பொருட்டு பிரமோபதேசத்ததைச் சொல்லுகிறதான் ஆசிரியா கமுகமா யுபதேசிக்குங் குருசிஷ்யர்களின் நடத்தை யுப் தெரியக்கூறுகின்றது.

குருவானவர் அடாம்பிகராயுஞ் சாந்தராயும் நிராசையுடையவராயும் வேதசாஸ்தார்த்தங்கள் தெரிந்தபுவிஞ்ஞராயும் வேதாந்த சம்பிரதாயத் தெரிந்தவராயுஞ் சிஷனுடைய சித்தப்பரிபாகங் கண்டு உபதேசிக்கத்தெரிந்தவராயுங் கபடமற்றுச் சொல்லுகின்றவராயு மிருக்கவேண்டும்.

சிஷன் பிரமமேசத்தியம் மற்றசிவேஸ்வர ஜகத் தசத்தியமென்று நித்தியாநித்தியவிவேகந் தோன்றி முத்தியடைய வேண்டுமென்ற யிச்சையினுற் றேகபோசமுதற் பிரமமேலாகுப் போகம் வரையிலும் மலத்தில் அருகிதோன்றினுற்போ லருகிதோன்றி, அவற்றின் தியாகபுத்தியாகிய வைராக்கியஞ் சமந்நமம் உபாதி நிதிக்கூட சிரத்தை சமாதானமுடைய முழுமட்கத்துவமாகிய இந்தநான்குசாதனங்க ளுடையவனாக விருக்கவேண்டும்; சிஷன்பின்பு ஆசிரியர் பாதகமலத்தைச் சேர்ந்து அஷ்டாங்கத்துடனே நமஸ்காரஞ்செய்து கைகூப்பித்தலை வணங்கி வணக்கத்துடனே விலகிநின்று அதிபூதம் அத்யாத்மகம் அதிசைதவம் இவ்விதமான தாபத்திரையாக்கினியினால் ந்தாரத் தத்தனானே என்னுதனாகிய ஆசிரியரே! கிருபை பொருந்திய வுமது திருக்கண்பார்வையா மருவியால் இரகஸி க்கவேண்டுமென்று கேட்க; அப்போதாசிரியர் மாணுக்கனை நோக்கி குழந்தாய் பயப்படவேண்டாம் எக்காலமும் பய

உற்பத்திப் பிரகாரம். .

க்ஷ

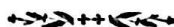
மில்லாததாயு மெப்போது மானந்தக்கடலாயும் அகண்டஸச் சிதானந்தமாயும் ஸ்வயஞ்சோதியாயும் விளங்குகின்ற பிரமமே நீயென்றுபதேசிக்க.

மாணுக்கன் ஜநமரணம் பொருங்கிய நானெப்படி பிரமமாவேனென; உபநிடத முதலானதுகளினாலும் பெரியோர்களதுபவித்த வநுபவங்களினாலும் தகுந்த யுக்திகளினாலும் சொல்லுகிற தென்னவெனின்; ஸச்சிதானந்த பிரமசைதந்தி டாந்தவிர மற்றஜகமெல்லாம் ஜடமானதாலும் அந்தச் சைதந்தியமேஜகத்தை சிருஷ்டித்து அதிப்பிரவேசித்து வருவதிலுள் சீவரூபமான சாக்ஷியாய்விளங்குதலாலும் உன்னுடைய மூன்றவஸ்தைகளையு மறிந்தசாக்ஷியான வுனக்குஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்டும் பரிபாலிக்கப்பட்டு மழிக்கப்பட்டுத் தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்குஞ் சாக்ஷியான பிரமசைதந்தியத்துக்குஞ் சைதந்தியரூபமாயாவது சாக்ஷிரூபமாயாவது பேதங்கடாததாலுஞ் சமாதியிற்றூரியத்தில் ஜகமநுபவிக்கப்படாததாலுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி அவஸ்தைகளைத்தள்ளி சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்றாயாகில் கானலிற்றோன்றிய ஜலம்போலுற்பத்திக்கு முந்தியகாலத்திலும் விவகாரகாலத்திலும் நாசத்துக்கப்புறப்பட்ட காலத்திலு முன்னிடத்தில் ஜகம்பொய்யென்றநுபவிக்கப்படுதலால் நீயே பிரமமென்றேன்.

ஆனதால் நீ இவ்விதமாய்ச் சமாதிசெய்வா யென்றதுக்கிரகிக்க, உடனேசீஷன் சமாதியிலிருந்து பிரமானந்தாநுபூதியை யடைந்து அங்கே ஈசன் குரு தான் மற்றஜக மென்கிற பேதமற ஆனந்தமாத்திரமாய்நின்று இருகண்ணாலும் ஆனந்தபாஷ்பம்பெருகி யுடலும் புளகிதமாகி சமாதியினின்றும் விழித்து ஆசிரியர்பாதத்தில் நமஸ்காரஞ்செய்து எக்காலத்திலும் விளங்குகின்ற ஏகமாம் பிரமஸ்வரூபத்தைத்தவிர மற்ற சுகலஜடமான ஜகங்களும் பொய்யெனத் தம்பட்டமடித்து ஆனந்தக்கடலாடிநின்ற சீஷனை யாசிரியருச்சிமோந் தாவிங்க

னஞ்செய்து அகண்ட ஸச்சிதானந்த பிரமமாகிய சீஷனுக்குப் பரிதமுத்தியற்ற நகரத்தில் ஐயநயவென் ருசீர்வாதஞ்செய்து ஆன்மான்ந்த ராச்சியத்தின் முடிசூட்டி இருவரு மொருவரா கத்திவ்விமங்கனரானார்கள்.

உற்பத்திப்பிரகரணமுற்றிற்று.

உ—வது சப்தபூமிப்பிரகரணம்.

ஐயா ஆசிரியரே! கேவலம் ஸன்மாத்திரமாய்ச் சேஷித்த போதருபமான பரமாத்மா வொருவனே நிச்சயமென்றுபதே சித்தபிரகாரஞ் சமாதியநுபவத்தாலுஞ் சுருதியுத்திகளாலுஞ் சரியென்றறிந்தேன்; ஆனாவிந்தப்போதமே விவகாரகாலத்தி லநேகபேதமாய்த் தோன்றுவதால் முன்னேகமாய்த் தோன் றியபோதம் விவகாரகாலத்தி லநேகபேதமாய்த் தோன்றுவ தற்கு சுபாவமாய்க் கூடாததனா, லஃதெவ்விதோபாதி யாத் கூடுமென்பதையும் அந்தவுபாதிகளா லெத்தனைவிதமாய்த் தோன்றுகின்ற தென்பதையுந் தெரிய வுபதேசித்தருள வே ண்டுமென்று மாணுக்கன் கூற.

ஆசிரியர், பரமாத்மாவாகிய போதம் உபாதிபேதத்தா லெண்ணமற்ற அநேகபேதமாய் விளங்கினபோதிலு, மஹான் களாலதை ஏழுவகுப்பாய்ப் பகுத்து சப்தபூமியென்று விவ கரிக்கப்படும். அஃதெப்படியெனின் நிராவரணசைதந்தி யம் ஸாவரணசைதந்தியம் ஸாக்ஷிசைதந்தியம் அத்தக்கரண வச்சின்னசைதந்தியம் அத்தக்கரணவிருத்தியவச்சின்னசைத ந்தியம் இந்திரியாவச்சின்னசைதந்தியம் விஷயாவச்சின்னசை தந்தியம் என்றேழுபங்காய்க்கூறப்படும்.

சப்தபூமிப் பிரகாசனம்.

கூங்

இவைகளி னார்த்தமெப்படியெனின் சாவரணசைதந்திய மென்ற விவகாரத்தை யபேக்ஷித்துப் பிரமமானது நிராவரண சைதந்தியமென்று கூறப்படும்.

சர்வஞ்ஞத்வாதிக் குறிப்புகளுக்கு முதலாயுள்ள சுத்த சத்வமாகின்ற மாயையை யபிமானித்த சைதந்தியமாமீசனை சாவரணசைதந்தியமென்று கூறப்படும்.

அவஸ்தாத்திரையங்களைப் பகுத்தறிந்த சைதந்தியமே சோதிதத்வம்பதமான சாக்ஷிசைதந்தியமாம்.

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின்சமுதாய மானதாயும் பஞ்சபூதங்களின் சமஷ்டி சத்வாம்சங்க ளிடத்தி னின்று உற்பத்தியானதாயும் உள்ள அந்தக்கரணத்தை யபிமா னித்த சைதந்தியமே யந்தக்கரணவச்சின்ன சைதந்தியமாம்.

அப்வந்தக்கரணத்தின் விகாரமான காமம் குரோதம் உ லோபம் மோஹம் மதம் மச்சரம் இவைமுதலான சகலவிஷ யங்களாயுள்ள ஆந்தரவியாபாரமான விருத்தியை யபிமானித் த சைதந்தியமே அந்தக்கரணவிருத்தி யவச்சின்ன சைதந்தி யமாம்.

சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மென்கின்ற இவைகளையறி கின்ற சுரோத்திரம் த்வக்கு சக்ஷா சிங்ஙவை கிராண மென் கின்ற ஞானேந்திரிய மென்ன, வசன கமன ஆதான விசற்க ஆனந்த மென்கின்ற இவைகளேவிஷயிகரியாதின்ற வாக்கு பா தம் பாணி பாயுறு உபஸ்த மென்கின்ற கன்மேந்திரிய மென் ன, இந்தவிருவகைப் பேதமுடைய இந்திரியங்களை யபிமானி த்தசைதந்தியமே இந்திரியாவச்சின்ன சைதந்தியமாம்.

பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாய மென்கின்ற பஞ்ச பூதங்களையும் இவற்றின் விகாரமான கடம் படம் முதலான சகலபூபௌதிகங்களையு மபிமானித்த சைதந்தியமே விஷ யாவச்சின்ன சைதந்தியமாம்.

108

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

இவற்றினதுபவம் வருகிறதென்பொருட்டு அவஸ்தைகளைக் கூறுதல், ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் அதிதோதீதம் சன்மயம் என்றேழுவகையாய்க் கூறப்படும்.

இவற்றினதுபவ விவரமெப்படியெனின் ஜாக்கிரத்தில் விஷயாவச்சின்ன சைதந்தியமும், இந்திரியாவச்சின்ன சைதந்தியமும், சொப்பனத்தில் அந்தக்காண விருத்தியவச்சின்ன சைதந்தியமுமாக அநுபவிக்கப்படும்.

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்த நான்கும் அந்தக்காணத்தின் விகாரமானதால், தனது விகாரத்தால் தனது ஸ்திதி யநுமானிக்கப்பட்டுத் தனதுகாரணமான வஞ்ஞானத்தோடும் பேதமறத் தனதுவிகாரங்களின் யாதொரு தோற்றமுமற்றுத், தூக்கத்தில் நுபவிக்கப் படுவதாற் சுழுத்தியில் அந்தக்காணவச்சின்ன சைதந்தியமநுபவிக்கப்படும்.

இவற்றில் ஜாக்கிரஞ் சொப்பன மிரண்டும் அஞ்ஞானிகளாகிய சிவர்களால் நிர்ணயமா யநுபவிக்கப்படும்; சுழுத்தி தினத்தோறு மநுபவிக்கப் பட்டபோதிலும் அவர்களால் நிர்ணயம்பண்ணக் கூடாது.

முன்னுமவஸ்தையான சுழுத்தியில் எனக்கொன்றுந் தெரியாமல் தூங்கினென்ற தான் வேறுபட நின்றநுபவித்த சைதந்தியத்தை ஸாக்ஷியென்றுகூறலாம். ஆனதால் தன்னை ஸாக்ஷியா யறிவித்த ஸாக்ஷிபோதவிருத்தியே துரியாவஸ்தையாம்; அவ்வவஸ்தையி லவ்விதமான ஸாக்ஷிவிருத்தியை யபிமானித்த சைதந்தியமே ஸாக்ஷி சைதந்தியமாய்த் துரியாவஸ்தையி லநுபவிக்கப்படும்.

சமஷ்டி வியஷ்டி யென்று விவகரிக்கப்படுகின்ற ஜகஞ்சடமானதா லதற்குத்தானே சித்திகூடாது, நானாவிசித்திரத் தொடுங்குடின சர்வஜகத்தையுஞ் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமானால் நானாவிசித்திமுடைய சருவஞ்ஞ சக்திபொருத்திய சைதந்தியத்தாற் கூடவேண்டும், ஆனதாற் சுத்தசத்வமாகின்ற மாயை

சப்தபூமிப் பிரகரணம்.

௩௫

யன்றிச் சுத்தசைதந்தியத்துக்கு சருவஞ்ஞ சக்தியை விவகாரத்தில் நிரூபிக்கக் கூடாது; ஆனதாற் பரதந்திரமான சுத்தசத்வமாயும் விசித்திர ஸ்வபாவமாயு மிருக்கின்ற மாயையை சைதந்தியம் அபிமானிக்க அச்சைதந்தியத்தை சாவரணசைதந்தியமென்று விவகரிக்கப்படும்.

முற்கூறிய ஐகத்தை யநின்காரணமான மாயையிற் காரணத்தைத்தவிரக் காரியம் வேறில்லை யென்று பேதமறக்கண்டு, அம்மாயையை அபிமானித்த சைதந்தியமுஞ் சைதந்தியரூபமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததனும் தன்னுளடங்கிய அகண்டோபாதிபான மாயையை அபிமானித்த சைதந்தியத்தை நானென்றும் அகண்டோகமென்று முபாதிபே துரியாதீதாவஸ்தையாம். அதிற் சாவரணசைதந்திய மநுபவிக்கப்படும்.

அவ்வகண்டோகமென்னு மகம்விருத்திக் கப்புறப்பட்டு, அவ்விருத்தியை யறிந்த சைதந்தியமே நிராவரண சைதந்தியமாம். அவ்விருத்தியினதுபூதியே அதீதோதீதாவஸ்தையாம் அதில் நிராவரண சைதந்திய மநுபவிக்கப்படும்.

அகண்டோக மென்றவிருத்தி ஞாதிரு ஞானம் ஞேயமுடையதாக விளங்குவதால் அவ்விருத்தி யபிமானியை சூக்ஷ்ம திரிபுடி யுடையதான மஹாசாத்தீகாகங்காரியென்று விவகரிக்கப்படும் இதைத்தற்போத மெனவுங் கூறுவார்கள்.

இவ்விருத்தியுட் தனத்திஷ்டான ஸ்வரூபமாய்த் தெளிந்து அதுவானஸ்திதியே ஸத்தாம்; பூர்வாவஸ்தையை யபேக்ஷித்து ஸன்மயாவஸ்தை யென்று கூறப்படும். இதில் மஹாமௌனமானதால் விவகாரமேகிடையாது.

இவ்விதமான பிரமாதூபூதிமானைப் பிரமமென்று கூறுவார்கள். இவர்கள் பொருட்டு விநிதிஷேதரூபமான சாஸ்திரங் கிடையாதென்று ஆசிரியர்கூற மாணுக்கன் சகலசம்சயங்களுந் தீர்த்து தானேதானான்.

இரண்டாவது பிரகரணம் முற்றிற்று.

௧—வது முத்திரைகளின் லக்ஷணப்பிரகாரணம்.

சாதனபேதத்தா லதுபூதியின் றூரதன்மியங்களினால் விந்து வான் வரியான் வரிட்டனென்று நான்கு வகுப்பாய்க் கூறப்படும். குருவின் பிரசாதத்தால் ஸ்வாநுபூதியை யடைந்திருந்த போதிலும் துடர்ச்சியுடனே செய்கின்ற சாதனங்களின் பலத்தாற் சமாதிகாலத்திற் சிலகாலம் நிர்மலாநுபூதி யுடையவர்களாகவு மற்றக்காலங்களில் ஜகத்தின் விருத்தியாற் பாதிக்கப்பட்டும் வித்தியாவிருத்தியால் சுகதுக்கங்களைத் தங்களுக்கில்லையென்று நீக்குதல்செய்வார்கள்; இது வித்தின்பகுணமாம்.

சொப்பனத்திற்கண்ட ஜகத்தை சாக்கிரத்திற் பொய்யென்ற நறுபவிப்பதுபோல, விவகாரத்திற்றேன்றிய ஜகத்தை சாதனபலத்தாற் சமாதிகாலத்திற் பொய்யென்ற நறுபவிப்பார்கள்; இது வான்குணமாம்.

இரச்சுவிற் றேன்றிய சர்ப்பத்தை யாப்தவாக்கியத்தாற் றிடமாய் ரச்சுவென்ற நித்தபின்பு ஒருகாலத்திலு மதைச்சர்ப்பமென் றறியமாட்டாதவர்போல, ஸச்சிதானந்தகனமான பிரமமாகிய தன்னிடத்திற் றேன்றிய பிரபஞ்சத்தைக் குருசொன்ன சுருதி யுத்தி ஸ்வாநுபவ பலத்தாற் பிரமமாகிய தானே யென்றநித்தபின்பு, ஒருகாலத்திலும் அதைப்பிரபஞ்சமென்றறியமாட்டார்கள்; ஆனால் விவகாரகாலத்தில் தெரிந்தவன் ரச்சுவைத்தவிர சர்ப்பம் வேறில்லை யென்றநறுபவிப்பதுபோல, இவர்களும் விவகாரகாலத்தில் ஸச்சிதானந்தகனமான வானந்தக்கடலாகிய தன்னேத்தவிர ஜகம்வேறில்லையென்றே யநுபவிப்பார்கள்; இது வரியான்குணமாம்.

நினைவோடுமறிந்து கண்டத்தில் மாலையா யலங்கரித்துக்கொண்ட ரச்சுவை, சர்ப்பமென்றாவது சர்ப்பமில்லையென்றாவது இரச்சுவென்றாவது யாதொன்று மெண்ணும லெப்படி ஸ்வபாவமாய்ச் சஞ்சரிப்பார்களோ, அப்படியே ஏகமாய் நிஷ்

முத்தர்களின் லக்ஷணப்பிரகரணம்.

௧௭

கனாமாய் கீர்மலமாய் ஸ்வயஞ்சொதியாய் ஸச்சிதானந்தகன
மான தன்னிடத்திற் பிரபஞ்சமென்றாவது பிரபஞ்சமில்லையெ
ன்றாவது தானென்றாவது யாதொரு விருத்தியுமற்றுச் சஞ்ச
ரிப்பார்கள்; இது வரிட்டன்குணமாம்.

இதில் வித்து வரன் வரியானென்ற இம்மூவர்களுக்கும்
அகண்டாகாவிருத்தி யென்னுஞ்சாதனமுண்டு, ஆளுடனுக்கு
அந்த விருத்தியுங்கூடக்கிடையாது.

அம்மூவர்களுக்குஞ் சாதனமான அகண்டபிரமவிருத்தி
யானது, ஸ்புரணபேதத்தால் வகையொன்றுக்கு நான்குவிதம்
பன்னிரண்டுபேதமாகும்; அந்தஸ்புரணங்களை ஸ்வப்பிரதான
மென்றும் அஸ்வப்பிரதானமென்றும் ஸமப்பிரதானமென்றும்
மூன்றுவகுப்பாய்க்குறப்படும்.

இந்தஸ்புரணங்கள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுபேத முடைய
தாகும். அவைகளில் ஸ்வப்பிரதானமாவது நான் பிரமமெ
ன்ற வகண்டவிருத்தியாளுட சைதந்தியவுபாசனையில் நானெ
ன்றுவிளங்கிய விருத்தியே அகண்டமா யிருப்பதாற் கடங் க
லசமென்ற விவகார மெப்படியெனத் தெளிந்து, விருத்தியும்
ஐடமானதால் ஞாதுரு ஞான ஞேயமற்ற ஸ்வரூபஞானமே,
கடமென்றதிற்பொருள் உள்ளபடி மண்ணென்பதுபோல, நா
ன் பிரமமென்றதின் பொருளாக வறிந்து உபாசிக்கின்றதாம்.

அவ்விருத்தியில் உபஹிதசைதந்தியத்தை விசாரித்தறி
யாமல் விருத்திமாத்திரத்தை யுபாசிக்கின்றது அஸ்வப்பிரதா
னமாம்.

அவ்விருத்தியுஞ் சைதந்தியமும் ஒருக்காலும் பிரித்தி
டாது அக்கினியும் உஷ்ணமும்போலொன்றுதான்; விருத்தி
காணப்படாவிடத்தி லெடுங்கி நின்றதென்றது ஸமப்பிரதான
மாம்.

இதில் ஞேயத்தை யிப்படியே மூன்று விதமாயும் ஞான
த்தை மூன்று விதமாயும் ஞாதாவை மூன்று விதமாயு முபாசி

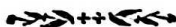
க்கவேண்டும். ஓராதா ஞானம் ஓரூப மென்பது விருத்தி
யை யபேக்ஷித்ததால் விருத்தியென்பது குணத்தை யெதிரிட
நி வந்ததாற் குணங்களும் மூன்று விதமானதாலு மதுகளை யு
பப்படியே வுபாதிக்கவேண்டும்.

முத்திகளிற் சிவன்முத்தி யென்றும் விதேகமுத்தி யென்
று மிருவகைமுத்திகளிருக்கின்றது; இவைகளில் தேகமுள்ள
போது சிவன்முத்தியென்றும், அது நீங்கினகாலத்தில் விதே
கமுத்தி யென்றும் விவகரிக்கப்படும்.

சிவன் முத்தர்களுக்குப் பிராரப்தமான வுடலுள்ளமட்
தான் முத்தனென்கிற வகங்காற் தனக்குள்ளே தோற்று
மானதால் இவர்களுக்குப் பிராரப்தஞ் சொல்லப்படும்.

அதிகாரியின் பேதத்தாற் றேகமுள்ளபோதே விதேகமு
த்தியுங் கூடலாம் இவர்களுக்கு அஃதுள்ளபோதே பிராரப்த
ங்கிடையாது எதினென்னில் இவர்களிடத்தில் முத்தனென்
றாவது பெத்தனென்றாவது தானென்றாவது பிரமமென்றாவது
யாதொரு விருத்தியு மில்லாததனாலும் எக்காலத்திலும் ஸ்வய
மகண்டரஸமா யிருப்பதினாலுஞ் சாரம் நசித்தபின்பு தேகிச
ரியாய்ப் போவதினாலும் பிராரப்தமில்லை. உடலுடனிருக்குங்
காலத்தில்மாத்திராந் சுகதாரதன்மிய முண்டி. இவ்விதமான
முத்தர்களுக்கு விதிக்கேதங்களை வேதங்களிற்சூறமாட்டா
து; இவர்களெவ்விதமான தொழிற்செய்தாலுஞ் செய்கையுஞ்
செய்விக்கையு மற்றேயிருப்பார்கள். இவ்விதமானவர்கள்
ஸ்திதியெப்படியோ அப்படியே இதுவே வேதாந்தங்களின்
முடிவாகும்.

மூன்றாவது பிரகாரணம் முற்றிற்று.

ஸ்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

கக

ச—வது ஸ்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

ஒருகுருவினிடத்தில் அப்பியாசித்த வெகுசிஷர்கள் தம் தம் அநுபவத்துக்குத் தகுந்தபடி பேதமான சாஸ்திரங்களை யுண்பெண்ண நானுவாய் மதங்களுண்டாய் ஒன்றுக் கொன்று விவாதமுண்டாகி யாத்மநிலையை யறியாமல் ஜகத்திற் சாகங்காரிகளான மதவாதியர்கள் மதங்களை யுள்ளபடி நிருபித்திருப்பதினா, விந்தசாஸ்திரத்தில் ஆத்மநிலையை யுள்ளபடி யுபதேசிக்குப் படுகின்றது சுருதிகளின் சம்மதப்பிரகாரம் யுத்தியநுபவத்துடனுங்கூட, அகண்ட ஸச்சிதானந்த பிரமமாகிய திவ் வியமங்கள் தேஜோவிக்கிரகரான பரமகுரு, தாபத்திரையத் தால் தக்தனாயுள்ள சிஷ்யர்களினாற் பிரார்த்திக்கப்பட்டு உபதேசிக்கின்றார்.

வாரீர் மாணக்கர்களே ஆத்மஞானத்தைத்தவிர வேறெவற்றினாலுங் துக்கநிவர்த்திக்குப் பதிலுபாயமில்லாததினால், அதுமிகவு மரிதானதால் மிகவும் வணக்கத்துடன் ஞாபகமாய்க் கேட்கவென; அப்படியே யென்றார்கள்.

ஆசிரியர் உலகத்தில் நான் என்பிள்ளை என்பெண்டு என் மாடு என்விடு என் தனம் என்பந்து வென்றவழிமானத்தால், அவற்றின்கூடுதலாலுங் குறைதலாலு முண்டான சுகதுக்கங்களை யந்தந்தக் கூடுதல் குறைதல்களையுங் தன்னிடத்தி லாரோபித்து, நான் கெட்டுப்போனேன் நானின்றைக்குத்தான் ஜீத் தேனென்று வெகுவிதமாயுள்ள பிராந்திவாசனையால், சுடுகையுள்ள ஜலத்தில் அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் ஜலத்திற்குடென்றுங் குளிர்மையே ஜலத்தின் ஸ்வபாவமென்று மறியாமல் உஷ்ணமே ஜலஸ்வபாவ மென்பதுபோல், நானென்கிற தன்னையறியாமற் றுக்கமுண்டாயிற்று; ஆகையால்துக்கமான மாணத்தைக்கொடாநின்ற சர்ப்பத்தை யெப்படித் தெரிந்தோர் நாடார்களோ, அப்படிப்போல என்னுடையதென்கிற மம

தையைவிட்டுத் தான்மாத்திராய்த் தனித்திருந்தால் துக்கம் கணிங்கிச் சுகக்கடலாவாயென.

சிஷ்யர்கள் வாரிர் எங்களை ஜநகக்கடலினின்றும் கடத்தி ஈடேற்றவந்த பரம்பொருளே யருளியதுசரியே; ஆனாலும் மமதைநீங்கு முபாயங்கூறினா, ஆசிரியர் ஜகமெல்லாம் நான் என்னுடையது ஆண் பெண் புண்ணியம் பாவம் சுவர்க்கம் நரகம் காரணம் காரியம் சுகம் துக்கம் ஞானம் அஞ்ஞானம் பேதம் அபேதம் ஆசாரம் அநாசாரம் ஜநம் மரணம் பந்தம் மோகநம் என்றிவ்விதமாய் விளங்குகின்றதை யுள்ள படி பிரத்தியக்ஷவிரோதமின்றியிவ்விதமாய் விசாரிப்பிக்கின்றோம்.

கல்லது ஜகத்தில் நானென்றும் நானல்லவென்றும் என்னுடையதென்றும் விவகாரத்தில் திருசியமானகடத்தை நானென்றாவது நானல்லவென்றாவது விவகாரங் காணப்படாததனால், மானிடர் மற்றெல்லாவஸ்துக்களையு மென்னுடையதென்று தனக்கன்னியமா யநுபவிக்கப்படுவதால் அவையெல்லாம் ஆத்மாவானதானாகான்.

கடமுதலானவைக ளுடையுங்காலங்களில் தனக்குஸ்வபாவமா யாதொருகுறைதலு மில்லாததுபோல, பந்துக்கள் முதலான சகலங்களுக்கு முண்டான சுகதுக்கங்களை ஸ்வபாவமாய்த் தன்னிடத்திற் காணாததனால் அவர்களுந் ஆத்மாவானதானாகான்.

அவர்கள் கெடுங்காலத்திற் துக்கமும் லாபகாலத்திற் சுகமு முண்டாவதினால், அவர்கள் நாமெப்படி யாகமாட்டோமென்றால், தேசாந்திரத்தி லிருக்குங்காலத்தில் அவர்கள்சுகதுக்கங்கள் தெரியாததனும் றுனாகானென்றோம்; ஆகையாலன்னியர்களாலே நம்முடையவ ரென்றும் அகமென்றும் விவகரிக்கப்படுமானதால், மிஞ்சினதாய் சகலங்களையும் வகுத்தறிந்த வுடையதுவாகான்.

ஸர்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

உக

ஆனால் உடலானதன்னிடத்திலும் நானென்றும் என்னுட
ல் என்கை என்கால் என்கண் என்றும் விவகாரங் காணப்படு
வதால் இதுவும் நாமாவோமாவென்றால், தேகத்தி லெந்தவிட
த்தில் வேதையுண்டான போதிலுஞ், சுகதுக்கங்களைத் தானே
சமமாயநுபவிக்கிறதினால் உடலேதானாவான்; ஆனதால் நான்
னைத்தவிர மற்றவை துக்கங்கொடுக்கத் தக்கதென்று யோசித்
தநுபவித்து அவைகளைத்தள்ளவேண்டுமென.

மாணுக்கன் ஆத்மாவொருவனே யவனைத்தவிர வேறில்
லையென்று உபநிடதஞ் சொல்லுகிறதில் நீங்கள் முவகையாய்
ச் சொல்லுகிற தெப்படியென? ஆசிரியர் விவகாரபேதத்தால்
பரமார்த்தமென்றும் அபரமார்த்தமென்றும் இருவகைப்படும்;
அவற்றுள் பரமார்த்தமாவது பிரத்தியக்ஷாநுபுதியிற் பஞ்சபூ
தங்களைத்தவிர வேறேயாதொரு வஸ்துவையுங் காணாதது
லும்; அவைகளே யதிஷ்டவிசேஷத்தால் லங்கங்கேயொன்று
கூடி யவற்றின்பேதருணமுடைய வெற்றிலை பாக்குச் சுண்
ணமிவைகளின் சேர்க்கையின்பிவப்புப்போல; சேர்க்கைவிசே
ஷத்தால் அறிவுநித்தது; அதனாற்சுகல விவகாரங்களுமுண்
டாயிற்று; அந்த அறிவும் அர்த்ததின மில்லாததாயும் அர்த்த
தினம் பேதத்தைத் தோன்றுவிக்கிறதாயும் அப்பிரத்தியக்ஷ
மாயும் நான் அவன் இவன் எனவென்ற பேதத்துடன் றுக்க
ங்களைக்கொடுப்பதாயும் என்னநிவென்று வேறுபடுவதாயும்
அப்பேதமான அறிவு தவிர்த்தவிடஞ் சுகதுக்கவாதையில்லாத
தாயும் பேதமற்றபூரணமாய் மிருப்பதால்லாத அவஸ்தையேபர
மாத்மா அதுவேபரமார்த்தம்; இதில் நானென்றும் எனதென்
றும் விவகாரமில்லாததனால் நிர்விக்காரி யதனால்நித்தியம் அவ
னே தன்னிடத்திற்றேன்றிய பேதமான அறிவாலநுபவிக்கப்
படுமுடலே கண்டமானதால் ஆத்மாவென்று கூறினோம்; இவ
னொருவனே மோக்ஷத்தினதிகாரி.

ஆகிலும் அவன் வெகுபேதம்போய் றேன்றினபோதி

லும், ஆகாயத்திற்குள்ளேயே சந்திரகுரியர்களுடைய இல்லாத பிரதிபிம்பம் எங்கும் வெவ்வேறாய் ஜலத்திற்குள்ளே ஜலமென்றும் பிரதிபிம்பமென்றுஞ் சூரியனென்றும் விவகரிக்கப்பட்டு ஒருஜலத்திற்குள்ளே யெப்படி பேதத்தோன்றுகிறதோ, அப்படியேயுள்ளிடத்தி லில்லாததோன்றிய பேதஅறிவாலாத் தமாவும் வெகுபேதம்போற் றுள்ளதுகொள்; அவன்பரமார்த்தத்தி லாத்மாவாவான்.

மற்ற மிகுத முதலானவைகளுக் காத்மாவை யுள்ளபடி விசாரிக்க யோக்கிதை யில்லாததன லவைகளனாத்மா வாக லாம். பரமார்த்தத்திற் பஞ்சபூதங்களான ஆத்மாவைக்காட் டிலும் வேறில்லாததனால் அவற்றையும் பரமாத்மாவென்று விவகரிக்கலாம்.

அதிலாத்மாவுக்கு விவகாரத்தால்வந்த ஜாதிமுதலான வைகளைக்கூறுதல், ஆனென்றும் பெண்ணென்று மிரண்டு ஜாதிரவிர வேறில்லை, ஆனாற்சாஸ்திரங்களில் அநேகஜாதியாய்ச் சொல்லுகின்றதேயெனின் எந்தஜாதியிலும் ஆண் பெண்ணிரண்டைத்தவிரப் பிரத்தியக்ஷபேத மில்லாததன லில்லை யென்றோம்.

இவைகளும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மபேதத்தால், இப்போசொன்னது ஸ்தூலமாம். இனி சூக்ஷ்மமாவது பிந்துவென்றும் நாதமென்றுஞ் சொல்லப்படும்; ஸ்தூலத்திலுண்டானதாயும் நானுபேதத்தைத் தொற்றுவியாகின்ற அறிவும் ஆண் பெண் ஜாதிகளானசூக்ஷ்மரூப நாதபிந்துக்க னைக்கியமாகுங் காலத்தி ல் நான் எனதுஜாதி பெண்கின்றசகலமான பேதஅறிவும் நசித்துப் பூதபஞ்சகமான பரிபூரணமா மாத்ம ஸ்வபாவமாக வானந்தத்தைக்கொடுக்கும். சூக்ஷ்மபூம்பாவம் ஆனந்தரூபம் ஸ்தூலம் ஆனந்தஐக்கம் புண்ணியமாவது அஹிம்சையாகும் பாவமாவது ஹிம்சையாகும் இகத்திலுபவிக்கப்பட்டசகமே ஸ்வர்க்கமாகுந் துக்கமே நாகமாகும். பிந்துநாதங்காரணம்

ஸ்ர்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

உரு

மற்றதூதங்காரியம் மமதாத்தியாகஞ்சுகம் மமதைதுக்கம் பா
மாத்மாவை யுள்ளபடியறிவது ஞானம் அதைத்தவிர ஜகமன்
னியமென்றறிகிறது அஞ்ஞானம். உலகம்வேறு பரமாத்மா
வேறென்றறிகிறது பேதம் இரண்டிமொன்றுதா னென்றறி
கிறது அபேதம் பூதபஞ்சகத்தின் சேர்க்கையாற்றோன்றிய
அறிவால் நானென்று சரீரமாகவிளங்குவதே ஜநம். நித்தி
ரைசெய்கின்றவன் கையிவிருந்து நழுவினபுஷ்பம்போல் சேர்
க்கையானது நெகிழ்ந்து நானென்கிற அறிவு நாசமேமரணம்
நானென்கிற யெண்ணமே துக்கத்தைக் கொடாநின்ற மமதை
க்கேதுவானதா லதுவேபந்தம் அதுவற்றதே மோக்ஷம் என்
றிப்படியுபதேசிக்க; அவர்களும்பபடியே வெகுகாலம் நிஷ்
டைசெய்ய அதுவே யாத்மாவென்று மந்தப்புத்தியையுடைய
சிலர்கள் திர்ப்தியடைந்தார்கள்.

சிலர்கள் ஆசிரியரை விஞ்ஞாபிக்கிறார்கள் ஸ்வாமி அதிர்
ஷ்டமென்பது புண்ணியவிசேஷத்தா லுண்டாகப்பட்டது அந்
தப்புண்ணியம் அறிவன்றிச்சித்திக்கமாட்டாததனால் ஜடமான
பஞ்சபூதங்களுக்குஞ் சேர்க்கையெவ்விதமாயுண்டாயிற்றென்
றுகேட்க, ஆசிரியர் நிஜமே அதுபிரத்தியக்ஷத்தில் ஞானேந்தி
நியத்தைத்தவிர வேறில்லாததனாலும் பூதபஞ்சகத்தின் சுபா
வம் சப்த ஸ்பரிஸ ரூப ரச கந்தங்களானதால் ஞானேந்திரிய
ங்கள் விளங்குங்காலத்தில் ஜகமெல்லாம் விளங்குகின்றது ஒடு
ங்குங்காலத்தி லெல்லா மொடுங்குகின்றதினால் விஸ்தாரமான
ஆலமாஞ் சிறிதான தனதுபீஜத்தைத்தவிர வேறில்லாதது
போல ஞானேந்திரியத்தைத்தவிர வேறேஜகமில்லாததால் அ
வைகளே யாத்மாவெனப்படும்.

நல்லது அவைகள் வெகுவானதா லெல்லாங்கூடி யாத்
மாவா தனித்தனியாவென, அநேக வர்ன்னபேதங்களுடைய
ரந்தாங்களோடுங்கூடின லாந்தரினுள்ளொரியாநின்ற தீபம் வெ
ளியிலநேகம் பிரகாசமாய்த்தோற்றியுந் தன்னிடத்தி லெப்ப

உச

கவாநுபூதி மஸாயனம்.

பி.வி.காரமில்லையோ, அப்படியே ஒன்றுதானே அநேகம் போ
ற்றோற்றுகின்றதென்றார். சிலர்சரியென்றிருந்தார்கள்.

சிலர்களுக்கேட்கிறார்கள் பிராணனெடுங்கிய பிரேதத்தி
லித்தியங்களைக் காணவில்லையே ஆதலால் அதித்தியமாவென;
அப்படியே சகலமும் பிராணனிலுண்டாயிருந்து நசித்திரதா
ல் அதுவேயாத்மாவென்றார். சிலரதிலே நின்றுபோனார்.

சிலர் விஞ்ஞாபனம் அதுபவத்தி லடக்கப்பட்டும் விடப்
பட்டுத் சுழுத்தியிற் பிராணனிருந்தும் ஜடமாய்க் காண்பதா
லும் பஞ்சபூதங்களுக்குள் ளொன்றாயிருப்பதாலு முன்சொ
ன்ன தோஷமிதில்வாராதோவென; சொன்னதுசரியே பிராண
னுடைய கமாகமங்கள் சமுசயசங்கற்பரூபமான மனதிற் சக
லமும் விளங்குவதால் இதுவேயாத்மாவென்றார்.

சமுசயசங்கற்பரூபமான மனமும் உறுதியான விஞ்ஞா
னமாம் புத்தியில்விளங்குவதால் அதுவேயாத்மா வாகலாமோ
வென; சரிதானப்படிக்கில்லாமற்போனால் சங்கற்பமானமன
ம் விஞ்ஞானத்திற்கேன்றி நசிப்பதால் அதுவும் நாசமுடைய
தாகும் ஆகையால் ஆத்மாவாகத் தகாதென்றார்.

அந்த விஞ்ஞானமானபுத்தியும் என்னுடையவிஞ்ஞான
மென்று மமதைக்குவித்தான அகங்காரத்திற் றேன்றிவிளங்
குவதா லதினாலே மற்றவைகள் நாசமுடையதானதாலும் அக
ங்காரமே ஆத்மாவாகலாமோவென; அப்படியேயென்றார்.

சிலசீடர்கள் சுழுத்தியில் காணென்ற அகங்கார மில்லா
தத்தினாலு மற்றயாதொன்று மில்லாததினாலுஞ் சூநியமே ஆ
த்மாவாகலாமோவென; அப்படியேயாகலாமென்றார்.

பின்பு சிலசீடர்கள் ஜாக்கிரத்தில் நன்றாய்த் தூங்கினே
னென்று சுழுத்தியபிமானி யொருத்தனில்லாமல் விவகாரங்கூ
டாததின, லவனாலே சகலமுஞ் சீனிப்பதினாலும் சுருதிகளிற்
சொல்லப்பட்ட சுவர்க்க நாகங்களைச் செய்யப்பட்ட புண்

ஸர்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

௨௫

ஸர்வமதநிருபணப் பிரகரணம். மரணத்தின்பின் சிவனைத்தவிர வேறேகதி யில்லாததினாலும் சுழுத்தியபிமானியான சிவனே ஆத்மாவாகலாமோவென; அப்படியேயென்றார்.

பின்பு சிலசீடர்கள் சிவர்களெல்லாம் அஸ்வதந்திராளாய்க் காணப்படுவதாலும் கிஞ்சிஞ்ஞர்களாயிருப்பதாலும் பிரகிரு திகளுக் கிராஜன்போல் ஸ்வதந்திரனாயும் சுருவஞ்ஞனாயும் ஒரு ஈசனிருக்கலாம் அவனே பரமாத்மாவாகலாமோவென; அப்படியேயென்றார்.

சிலசீடர்கள் உபநிடதங்களிலும் யோகசாஸ்திரங்களி லுஞ் சிவர்களையும் பிரமமாகச் சொல்லுவதாற் பின்னங்களா னந்திகள் சுழுத்திரத்தையடைந்து சுழுத்திரமாத்நிரமாய் நிற் பதுபோல், சிவர்களுங் கரணகலவிகளையிட்டுத் துன்பமற்றுப் பரிபூரணமான பிரமத்திலடங்கி ஆனந்தமயமாயிருப்பதே உ ண்மையான ஆத்மநிலையாகலாமோவென; அப்படியே ஆகலா மென்றார்.

சிலசீடர்கள் அஸ்தி பாதிப்பிரியமான ஸச்சிதானந்தஸ் வபாவமாயும் அநிர்த ஜட துக்கமான நாமரூப துக்கஸ்வபாவ மாயும் இருவகையாய் விளங்குவதால், ஆத்மஸ்வபாவம் ஸச்சி தானந்தம் அநாத்மாவான ஜகத்ஸ்வபாவம் அநிர்தஜடதுக்க மான நாமரூபங்களுமாகலாம், அக்கினியின் உஷ்ணப்பிரகாச ங்கள்போற்பின்னகுணங்களானதால் ஆத்மாநாத்மவஸ்துக்கள் அநாத்மவஸ்துக்கள் மாயையின்விகாரம் ஆத்மவஸ்துக்கள் ஸச்சிதானந்தஸ்வபாவம் ஆகிலும் பிராந்தியா லதின்தருமங்க ளைத் தனக்குந் தன் தருமங்களை யதற்குமாறி வாசனையா லநு ப்விக்கப்படாநின்ற சிவராசிகள் விவேகஞானத்தாற் சேறித்து த்தன்னைத்தவிர மற்றதை மறந்து தான்மாத்நிரமாகவே சம் பூரண ஸச்சிதானந்த ஸ்வபாவமாயிருப்பதே சாங்கியசாஸ்தி ரப்படி நிஜமான ஆத்மநிலையாகலாமோவென; அப்படியே யென்றார்.

௨௬

கவாறுபூதி ரஸாயனம்.

பின்பு சிலசீடர்கள் உபநிடதங்களின் முடிவையும் ஸ்வாறுபூதியையும் யுத்தியாய் நன்றாயோசிக்குங் காலத்தில், ஸச்சிதானந்த ஸ்வபாவமான பிரஞ்ஞையாம் பிரமத்தில் மாயைமுதலான சகலஜடவஸ்துக்களும் அம்புதியில் அலை குமிழ் துரை முதலானவை ஐந்தித்துவிளங்கி நசித்ததுபோற் றோன்றுகின்றதினால்தான், ஜலத்தைத்தவிர அலைமுதலானவைகளைப் படி வேறில்லையோ? அப்படியே பிரஞ்ஞையாம் பிரமத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால்தான் பழுதையிற்றோன்றிய சர்ப்பத்தைக்கண்டு கடிபட்டுப் பிராணனிழந்துபோவோமென்றிருக்குங்காலத்தில் உண்மையான புத்திசொல்லி யிதையறிந்து ஆச்சரியத்தோடுங்கூடி அந்தப்பழுதையைக்கண்டு கையிலெடுத்து அவர்களுக்குக்காண்பித்து அவர்களாலும் ஒப்பப்பட்டுச் சர்ப்பமென்கிற பிராந்தியைத்தள்ளிப் பழுதை மாத்திரமாய் நுபவித்துச் சுகியாவதுபோல, ஜகத்பிராந்தியைத்தள்ளி பிரஞ்ஞானகனமான ஏகமாம் பிரமாறுபூதியே யெதார்த்தமான ஆத்மநிலையாகலாமோவென; அப்படியேயென்றார்.

பின்பு சிலசீடர்கள் சுருதி யுத்தி யநுபவங்களினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டும் நிர்ணயிக்கப் படாமலிருக்கின்றதாயும் யாதொரு குறிப்புக் குட்படாததினால், ஒருவிவகார மில்லாததாயுமுள்ள வஸ்துவைப் பிரஞ்ஞானகனமென்றும் ஸச்சிதானந்தமென்றும் ஏகமென்றும் விவகரிக்கக்கூடாது. அநீர்த ஜடதுக்கமான ஜகத்தை யபேக்ஷித்துவந்ததால் லதுமுக்காலத்திலுமில்லாததால் அவித்தையாற் பந்தமென்றும் வித்தையால் மோக்ஷமென்றும் விரமமென்றுஞ் சீவனென்றும் அவற்றினைக்கியமென்றுஞ் சகலவிவகாரங்களும், உதித்தசூரியனிடத்திற்றமசு எப்படியில்லையோ? அப்படியே சகலவிவகாரங்களும் ஸதோதிதஸ்வப்பிரகாசனான் பரமாத்மாவிடத்தி லில்லையென்கிற விவகாரத்தைக்கூடச் சகிக்கத்தக்கதல்ல; ஆகையால் படியுண்மையா யிருக்கிறதால் தேவரோக்கள் பேரிஸ்ருன்செய்

ஸர்வமதநிரூபணப் பிரகாரணம்.

உள்

தி ரக்ஷிக்கவேண்டுமென; கிருபைபொருந்திய ஆசிரியர் மிகுந்தசந்தோஷத்தை யடைந்து அப்படியேதான் இதுவேசத்தியம் நீயேயுண்மை தெரிந்தவன் நீயேநித்தியானந்தக் கடலாம் பிரமமென்று உச்சிமோந்து ஆவிங்கனஞ்செய்து யிருவரு மிருகண்ணாறு மானந்தபாஷ்பமா முத்தாரம்பூண்டு, புளகோல்வாசமான கவசந்தரித்து மனமுருகிப் பந்தமற்று முக்தியாங்கன் னிதனைத் தழுவிப் பிரமாதபூதியாமுடிசூடி அசைவற்றசுக மாஞ் சிங்காசனத்தில் திவ்வியமங்கள் கொலுவிருந்தார்கள்.

பின்புசில சீடர்கள் விழித்திற்று ஆசிரியரவணக்கத்துடன் கைகூப்பி விஞ்ஞாபிக்கை; முன்தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்டும் முடிவையடையாமற் புத்தியின்பேதத்தால் அததற்குத்தகுந்தபடி பலன்காட்டி அந்தந்தப்படியிலே நின்றுபோனார்களே! அவர்களுக்கென்னகெதி அவர்களும் இப்பதவியை யடையவல்லவர்களா? அதில் எவர்களுக்கென்ன பெயர்கள் மதசங்கேதத்தாற்சொல்லியது, அவரவர்களுடைய அநுபூதிகளின்தச்சாஸ்திரத்திற்சொல்லிய எந்தெந்த அநுபூதிகளிடக்கமாகத்தெரியும் சகலமுந் தெளிவாகக்கூறவேண்டுமென.

ஆசிரியர், அவரவர்கள் அந்தந்தப்படியில் நின்றுபோன போதிலுங் கெதியுடையவர்கள்தான், அததற்குத் தகுந்தபடி வேதத்தில் பூர்வமீமாம்சர் மதத்திலிருந்தும் அந்தந்தமதத்திற் சொல்லியபடி ஆத்மாவை விசாரியாமல் கர்மதுஷ்டானம்பண்ணுகின்ற ஜடகர்மாடர்களுக்குக்கூட கெதியொப்பப்படுமாகில் இவர்களுக்கு ஆத்மவிசாரணை குருமுகமாய்ச்செய்து அந்தமதத்திலுள்ளபடியனுஷ்டிக்க ஏன்கதியில்லாமற்போய்விடும்? இவர்களிகத்திற் சுகதுக்கரூபமான துன்பமற்றிருக்கிறார்கள்; ஜன்மாந்திரத்திற் பூர்வவாசனாபலத்தா லந்தந்தமதங்களையடைந்து முன்மதாதுஷ்டான குருவாக்கியசிரத்தாபலத்தாற்கூடியமட்டும் சித்தசுத்தி யுடையவர்களாய், மேன்மேல் சாஸ்திராநுபூதி பெலாபெலங்களை யுகத்தாலுந் தகுந்தகுருங்

௨௮

கவாஹ்யுதி ரஸாயனம்.

சுனையடைந்து அவர்களது கருணையினாலும் உள்ளபடி கெதியையும் உண்மையையுங் காலவினம்பத்தின்பேரி லடையவே செய்வார்கள்.

தேகாத்மவாஹியர்கள் சாருவாஹரெனப்படுவார்கள் இவர்கள்மதம் அத்வைதாஹ்யுதியி லன்னமயகோசாஹ்யுதியிலடங்கியது. எப்படியெனின்; அன்னமயகோசம் பஞ்சபூதவிகாரமானதால் வியஷ்டி சமஷ்டியான சகல அன்னமயகோசங்களும் பஞ்சபூதத்தின் விகாரமானதாம் பஞ்சபூதத்தைத்தவிர வேறில்லையென்றறிந்து அதையறியாநின்ற நாம் அதாகோமென்ற சோதித அன்னமயகோசாஹ்யுதியி லடங்கிநின்றிடினும் அதற்குத் திருக்விவகாரத்தை யொப்பாத குறைச்சல் ஒன்றுமாத் திரம் பேதம்.

இந்திரியாத்மவாஹியர்கள் சுகதர்களெனப்படுவார்கள்; இவர்கள் முன்சொல்லியவர்களுக்குச் சூக்குமாள்; எப்படியெனின் வியஷ்டி சமஷ்டிகளான இந்திரியங்கள் பஞ்சபூதங்களின் சத்வ ரஜோரூபமான தெளிவுகளானதாலும் அவ்விதவிந்திரியங்களும் ஜடமானதாலும் அவைகளாலறியப்பட்ட விஷயங்களில் ஞாபகம் வெகுதினத்தின்பிறகு இந்திரியங்கள் வைகரியத்தையடைந்து அத்தவிஷயஞாபகம் நானின்னபடி யிவ்வளவு நானைக்குமுன் அதுபவித்திருக்கிறேனென்று அதுபவத்துக்கு வருவதாலும், ஒருவனதுபவித்தது மற்றொருவனுக்குத்தெரியமாட்டாததினாலும் அத்தவிந்திரியங்களை நானென்று உண்மையாய்க் கூறக்கூடாது.

இந்திரியங்களின் சமுதாயத்தைச்சொல்லுவோமெனின்; பிரதிதினஞ் சுழுத்தியில் அதைக்காணுததினற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணப்படிக்கு மரித்ததாகவேசொல்லவேண்டும், மரித்திடின் முத்தியஞாபகங்கூடாது; ஆகையாலதவும் ஆத்மாவான நாமாகத்தகோமென்றதில் சரீரத்தைமேவிவிளங்காநின்ற இந்திரியங்களைத் திரிசியமாஹியாநின்ற சோதித அன்னமயகோ

ஸ்வமதநிருபணப் பிரகாசனம்.

உக

சாநபூதியில் உள்ளலடங்கியதுதான்.

பிராணத்தமவாதியர்களை ஜைனர்களுக்கூறப்படும்; இவர்களை சஞ்ஜனகாளொன்றுந் திகம்பராளொன்றுஞ்சொல்லுவார்கள். இவர்கள்கீழ்ச்சொல்லியவிருவர்களுக்குஞ் சூக்குமாளொன்றும் ஸ்தூலாளொன்றுங் கூறப்படுவார்கள்; எப்படியெனின் இந்திரியவாதத்திலறியின் சாயையிருப்பதாலும் பிராணவாதத்தில் அஃதில்லாததினாலும் பிராணன் ஜடமாகிலும் இந்திரியங்கள். பிராணனிலுள்ளடங்குவதினாலும் பிராணன்விகசித்தும் ஒடுங்கியும் அதையறியாநின்ற சோதித பிராணமயகோசத்தினதுபூதியில் அவர்களதுபூதியடங்கிநிற்கும். பிராணனுடையவிகாசங்களை மேவிநின்ற நானென்ற உண்மை பிராணனாகுமானால்; தனதுலயத்தைத்தானெப்படியறிவான் ஆகையாலறியுந்தன்மை வேறிருக்கின்றதென்று அறியாத்தன்மைமாதிரம் அவர்களிடத்திற்குற்றம்.

மனமேயாத்மாவென்ற வாதியர்கள் ஆருகதரெனப்பிரசித்தர்கள். மனமிருந்தும் நசித்தும் ஜடமானதாலும் அதையறியாநின்ற நாம் அந்தமனமாகத்தகோம்.

அப்படியே விஞ்ஞானமயகோசமும் நாமாகத்தகோம் : இந்தவிஞ்ஞானமயகோசாத்மவாதியர்களைப் பௌத்தரெனச் சொல்வார்கள்.

சமுத்தியைச் சூனியமென்றறிந்து எல்லாஞ்சூனியமென்ற சூனியவாதியர்களை நாஸ்திகரெனப்படுவார்கள் இவர்களிடத்தில் வேண்டியசாதனஞ் சூனியத்தையறிந்த தன்னைமாத் திரஞ் சூனியமாயறியாமல் இருக்கவேண்டியது. இந்தமூவர்களுடையமும் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயகோசானுபூதியி லடங்கிநிற்கும்.

சமுத்தியிற் சமுத்தியபிமானி யொருவனில்லாமற்போனாச்சமுத்தியெப்படிவிளங்கிடும் ஆனதாஸ்அந்த அபிமானியே

ஆத்மாவென்றவர்களைப் பூர்வமீமாம்ஸரெனக் கூறுவார்கள் அபிமானியென்றது அபிமானத்திலடங்கியது; இரண்டுவிவகாரமும் நிருசியமானதால் அக்காலத்திலும் அபிமானமிருக்கிறதா பொப்பிடிற் கார்தம் எக்காலத்திலும் அசைவின்கர்த்திருகமுடையதா பொப்பவேண்டிவரும்: எந்தவிடத்திற் கர்த்திருத்துவதர்மங் காலபேதத்தாற் காணப்படுகின்றதோ, அந்தவிடத்தி லுபாதியைவாங்கிக்கொண்டே நிருபிக்கப்படவேண்டும்; எங்கேகர்த்திருத்துவதர்மங் காணப்படவில்லையோ அந்தஸ்தலத்தில் நிருபாதிகமாகவேண்டும்.

ஒருவஸ்து நிருபாதிகமென்றுஞ் சோபாதிகமென்றும் உண்மையை ஸ்வபாவமாயுடையதாகாது; ஆகிலோ பரமார்த்தவிவகாரபேதத்தா லொப்பப்படும்; ஆகையால் பரமார்த்தம் நிருபாதிகம் விவகாரம் சோபாதிகம் இந்தமதத்திற் சொல்லியசுவன் பரதந்திரானாதால் அவனை ஆத்மாவென்று கூறக்கூடாது.

சருவவல்லமையுடைய ஈசன் ஒருவனிருக்கவேண்டுமென்றொப்பிய சீவபின்ன ஈசராஸ்தித்வாதிகள் பெளராணிகரென்று சொல்லப்படுவார்கள். உபநிடதங்களில் யாதொருவன் தானுபாசிக்கின்ற தேவதை தனக்குவேறென்று உபாசிக்கின்றானோ அவனுபாசனையின்பெருமை தெரிந்தவனல்ல அவனைப் பகவென்றுகூறுகின்றது.

ஆகையால் வேதவிரோதங் காணப்படுவதாலுஞ் சருவகுணம் பொருத்தினவனாகிலும் ஈசன் நமதுகுணங்களை நாமெதிரிட்டுப்பார்ப்பதுபோல, அவரும் அப்படியேபார்க்கவேண்டும்; அப்பார்வையில் திரிசியமானகுணங்கள்நீங்கிச் சின்மாதிரமாய்ச் சேஷித்திடும். நமதுகுணங்களையும் அப்படி நீக்கித் திரமாயே சேஷித்திடும். சித்திற்சித்தின்பேதம் ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல ஒப்பத்தக்கதல்ல. இந்த அநுபவமும் முன்சொன்னதிலடங்கியது.

ஸ்வமதநிருபணப் பிரகரணம்.

௩௧

பின்னரீவேஸ்வராளைக்கியம் ஆத்மநிலையென்றவர்களைச்
சேகராசங்கியரென்று கூறப்படும். இவர்கள் ஐக்கியத்தைய
றிந்த நாம் ஐக்கியமாகோமென்றறியவேண்டும்.

நிரீஸ்வராசங்கியர்கள் மதத்தில் பிரதானம்சத்தியம் ஸ்
வதந்திரம்ஸச்சிகானந்தம் என்று அநேகரூபமான ஆத்மாக்
கள் ஆத்மஞானத்தால் மாயாசம்பந்த ராகித்தியமேமோக்ஷ
மென்பார்கள்; அவர்கள்மதத்தில் முத்தன்பொருட்டு ஜகத்பிர
திதியில்லை ஜகமிருக்கின்ற தென்கிறதும் ஆத்மாவெருவென்கி
றதும் திருஷ்டாவை முன்னிட்டாகவேண்டுவதால், அது திரு
சியத்தை முன்னிடத்திரியுந் திருசியப்பிரதிதியற்ற நம்மிடத்
தில் அஃதெப்படி.க்கூடுமென்ற விவேகமில்லாமைமாத்திரங்
குற்றம்.

இப்படியே மேலான ஞானத்தாற் பிரமத்தைத்தவிர மு
க்காலத்திலும் ஜகமில்லையென்ற அத்வைதமூந் துவைதத்தை
முன்னிட்டிருப்பதால் துவைதாத்வைதஸாக்ஷ்யான நாம் அத்
வைதமென்றுகூடக் கூறத்தகோமென்றறியவேண்டும். இம்
முன்றுந்தற்பத த்வம்பத அசிபதாநுபூதிகளில் அடங்கிநின்றது
மேலானபரமாத்வைதமென்றுகூடக் கூறத்தகாததால் உள்ள
படிதெளிவதே யுண்மையான நிலைமையாம்.

நான்காவது பிரகரணம் முற்றிற்று.

டு—வது பிரணவப் பிரகரணம்.

பிரணவத்தின்வரலாறு பிரணவமென்பது அகார உகார
மகார மூன்றெழுத்துடையதாம். அதின்மூன்றெழுத்தும் அவ
யவமாகும் மூன்றுங்கூடினது அவயவியாகும்.

அவ்விதமானபிரணவம் விருத்திபேதத்தால் ஸ்தூலம்
சூക്ഷ்மம் காரணம் துரியமென்று நான்குபேதமாய்ச்சொல்ல

பாடும். இவ்விதமானபிரணவத்தில் விந்துகாதம் பரையென்
கிற சூரஷ்டாஷ்டாங்களைச் சேர்க்க அதிதம் அதிதோதிதம் ஸ
ன்மயம் என்றேமூவகுப்பாய்ச் சொல்லப்படும்.

இவ்விதமான பிரணவம் அவயவமான ஏழு அக்ஷரத்தி
ன்பேரில் ஒவ்வொன்றுக்கு ஏழுபேதவீதம் (சயக) பேதமு
டையதாகும். இதுசமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தால் (கூயஅ) ப்
பிரிவுடையதாகும். இதிலிரண்டு எவ்விதத்தாலும் நிருபிக்க
த்தகாததினால் அவற்றைத்தள்ளி (கூயக) பேதமாய் நிருபிக்
கப்படும். இதின்முகலான அநுபவத்தின்வரலாறு. ஜாக்கிர
ஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், ஜாக்கிரசமுத்தி, ஜாக்கிரதூரி
யம், ஜாக்கிரதூரியாதீதம், ஜாக்கிரஅதிதோதிதம், ஜாக்கிரஸன்
மயமென்னப்படும்.

இதின் முதலாவது ஜாக்கிரஜாக்கிரத்தைக்கூறுதல்: அய
ங்கட இதிரூனத்தில் இதுவென்றுங் கடமென்று மிரண்டு
விருத்தி தோன்றுவதால் இதுவென்கிறஞானஞ் சமுதாயமாயி
ருப்பதாற் கடமென்கிற ஞானத்துக்கு முன்னமே யசத்தியமா
யொப்பத்தக்கதா யிருப்பதாலும், பிரத்தியக்ஷமாயநுபவிக்கப்
பட்டபோதிலும் இதுவென்கிற சமுதாயஞானங் குறிப்புக்க
டங்கத்தக்கதல்ல; ஆகையால் அதை நிருவிகற்பமென்று
சொல்லலாம், இவ்விதநிருவிகற்பமான இதுவென்கிற ஞான
நுபூதியே ஜாக்கிரஜாக்கிரமாகும் இதின் அபிமானி விஸ்வவி
ஸ்வனாவான்.

அயங்கட இதிரூனத்தில் இதுவென்கிற விவகாரத்தை
முன்னிட்டுவந்த கடஞானமானது கம்புக்கிரீவாதி மற்றாயுள்ள
சவிகாரியானதாற் கடஞானநுபூதியானது முந்திய நிருவிகற்
பத்துக்குப் பேதமுடையதானதால், ஜாக்கிரசொப்பனமாகும்.
கம்புக்கிரீவாதி மற்றாயுள்ள சவிகாரியென்பதன்பொருள் மன
தைச்சார்ந்ததால் இதின் அபிமானியே விஸ்வதைஜஸனா
வான்.

பிரணவப் பிரகரணம்,

கூ.க.

அயங்குட இதிரூன முண்டாகுங்கள்லத்திஸ் அவ்விதமா
ன பார்வையாந்தொழில் கர்த்தனன்றிக்கடாது; யூகிக்குங்
காலத்தில் அவ்விதகர்த்தனாங் கண்ணைத்தவிரவேறுகாணப்படா
ததினாற் றொழிலாங்கரும முண்டாகவேண்டுமானால் முன்
ணைகர்த்தனாங் கண்ணிடத்தி லடங்கியிருக்கத்தகும்; தொழி
லாங்கரும மடங்கியிருந்தவிடம் சுழுத்தியாம். ஆகையால்
அவ்விதகண்ணா அதுபூதியே ஜாக்கிரசுழுத்தியாகும். அதி
னபிமானியான சைதந்நியம் விஸ்வப்பிராஞ்ஞவான்.

இவ்விதகடூரானங் கர்த்திருத்வத்தை முன்னிட்டிருந்த
பாதினும் வெகுதொழில்களைச் செய்யாநின்ற கர்த்தாவுக்கு
ளல்லாததொழில்களினால்வந்த கர்த்திருத்வங்களை யுண்மையா
கவே சொல்லுவோமேயாகில், ஏககர்த்திருத்வ காலத்திலவன்
ஸ்வபாவமான அநேக கர்த்திருத்வ ரூபமாயுள்ள பிரதிபத்தம்
ஐந்தித்து ஏககர்த்திருத்வஞானங் கெடுக்கப்பட்டுப்போம்;
ஆகையாற் கர்த்திருத்வ அகர்த்திருத்வ ரூபமாயுள்ள எவ்வி
தவிவகாரங்களும் ஸாக்ஷியை முன்னிட்டே சித்திக்கக்காணப்
படுவதால், அப்படியே அதுபவத்திலும் அறிந்தேனென்ற
கர்த்திருத்வமென்ன அறியாமலிருந்ததெனென்ற அகர்த்தி
ருத்வமென்ன இந்த இரண்டுந் தொழிலுக்குட்பட்ட
தானதாற் றொழில்களை ஜடமென்று சங்கிக்கத்தகாத
தினால் ஜடமாந்தொழில் அறிவாந ஸாக்ஷியன்றி சித்திக்கத்தி
ரமுடையதாகாது. ஆனதாற் கர்த்திருத்வமுடைய கண்ணா
ன அதுபூதியாஞ்சுழுத்தியுந் தனதவிஷ்டானமான ஸாக்ஷியன்
றி விளங்கமாட்டாது; அவ்விதகண்ணா சுழுத்தியின் அதிஷ்
டானமான ஸாக்ஷியுறுபவமே ஜாக்கிரதாரியாவஸ்தையாகும்
இதினபிமானி விஸ்வதாரியனாவான்.

இந்தக்கண்ணா நயனேந்திரியத்தின் அதிஷ்டானமான
ஸாக்ஷியன்றி நயனேந்திரியமெப்படி ஸ்வதந்திரமல்லவோ, அப்
படியே சகலேந்திரியங்களும் ஸ்வதந்திரமல்ல. இவனே சக

லேத்திரியங்களுக்கும் முன்போலவே யதிஷ்டான ஸாக்ஷியாவான்; இவ்விதஸாக்ஷிதருமம் இவனுக்கு ஸ்வபாவமா அல்லவாவென்று விசாரிக்கும்போது, இந்திரியங்கள் விவகரிக்குங்காலத்தில் பூதங்களற்றுப் பார்வையுதலானவைகளும்ற்றுநீர் விஷயமாயிருக்கச் சிலகாலத்திலதுபவத்துக்கு வருவதால் அப்போது தனதுமறைவுமற்று தனதுஸ்பூரணமும்ற்று விளங்கி நின்று பின்புபார்வைமுதலானவைகளை யெதிரிட அக்காலத்திற் தன்னிடத்தில் ஸாக்ஷிதருமத்தையறிந்து இவைகளெதிர்ப்படும் முத்தியகாலத்திற் தனது தருமத்தைச்சோதிக்கும் போது ஸாக்ஷிதருமம் திரிசியத்தை முன்னிட்டு வந்ததானதாற் திரிசியத்தை நீங்கிவின்ற தன்னிடத்தில் ஸாக்ஷிதருமம் ஸ்வபாவமாய்ச் சாரத்தக்கதல்ல; துரியனென்ற பெயர் ஸாக்ஷிஸ்வரூபமானதால் ஸாக்ஷியென்றவிவகாரம் அவஸ்தையைப்பற்றி வந்ததால் ஸ்வபாவத்தில் தான் அவஸ்தைகளுக்குட்படாததினால் முன்சொல்லியபிரகாரம் முத்திய துரியாவஸ்தைக்கு சருவேத்திரியாதிஷ்டானமென்கிற துரியேத்திரியமான விஸ்வதுரியனும் மெலான அநுபூதி விசேஷத்தால் அவ்விதனாகான். அந்நேமலான அநுபூதியே ஜாக்கிரதுரியாதீதாவஸ்தையாம். அநினைபிமானியான அதித்திரியசைதந்தியமே விஸ்வதுரியாதீதனாகான்.

இவ்வித அநுபூதியும் அநினைபிமானியும் பூர்வாவஸ்தையினால் அநீதப்படுமகிலும் அதித்திரியனென்றவிவகாரம் இந்திரியத்தைச் சாரத்துவந்ததினால் அந்தவிவகாரமுத்திரிசியத்தை முன்னிட்டேயிருக்கின்றது. இவ்விததிரிசியத்தை முன்னிட்டுவந்த விவகாரம் திருக்கின்பூரணமகிமைமாகாது. சர்ப்பமாய்க்கீதானறிய பழுதையிற் சர்ப்பமென்ற அநுபூதியென்ன பின்பு ஆத்தனுடையமொழியாற் சர்ப்பமல்ல இரஜ்ஜுவென்ற அநுபூதியென்ன இந்த இடன்கிம் பாஸ்பா விரோதமுடையதானதால், உறுதியாற் பயத்தீர்த்திருந்த போதிலும் வாசனா

பாமாய்ச் சிலகாலம் பயந்தோன்ற அதிதானாகிய நம்மை யெவ்
விதமாய்ச் சார்ந்ததென்றெண்ண முன்சொன்ன அதுபூதி இ
ரண்டிக்கு முதலான ரஜ்ஜுவென்ற அதுபூதியே இடங்கொடு
க்க லாயிற்றென்றறிந்து, சர்ப்பமஃதல்ல ரஜ்ஜுதானென்ற மு
ன்றுவாசனையும் நீக்கி யுள்ளபடி யிருப்பதே ஸ்வடாவமாம்; இ
ப்படியே திரிசியாபிமானியின் முதலான பிராஞ்ஞன் அவனை
நிஷேத்யாநின்ற தூரியன் இவர்களின் பீஜமான தூரியாதீதன்
என்கிற அதுபூதியு முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தப்பிரகாரஞ்
சிலகாலத்தில் வாசஞ்ஞபமான திருசியுதத்போதமாகும்; இவ்
விதநிலைநீங்கி திருசியர் * தரிசனம் திருக்குதிருஷ்டா அநிஷ்
டானம் நிரதிஷ்டானம் இவ்விதவிவகாரங்களற்ற எதார்த்த
ஸ்திதியே உண்மையாம். இவ்விதஸ்திதியும் விவகரிக்கப்பட்
டுப்போனதால் ஜாக்கிரதீதோதிதமாம். இதையபிமானித்த சை
தந்தியம் விஸ்வாதீதோதிதனாவான்.

அதுவான அதுவே ஸன்மயம் அதுவான அதுவே ஸன்
மயன் இதின் பயன் அவஸ்தையாய்க் கூறினபோதிலும் உண்
மையாய் அவஸ்தையாகாது; அந்த சைதந்தியம் அவஸ்தாவா
னாகான். சங்கற்பமானமனதைச் சம்பந்தியாததாயும் இந்திரி
யோபாதிக்களைச் சாராததாயும் நிரூபாதிக விஸ்வசைதந்திய
னாயும் ஜாக்கிரதத்தைக் கடந்தவனாயுஞ் சொப்பனத்தைச் சாரா
தவனாயும் ஒருபதார்த்தத்தின் பார்வையைவிட்டு மற்றொரு
பதார்த்தத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறதற்குள்ளாகச் சகலகேவ
லாவஸ்தைகள் நீங்கிய இந்திரியவியாபாரமான ஜாக்கிரத்திலு
ள்ளபடி தெளிவாய் விளங்குகின்ற சைதந்தியம் விஸ்வஸன்மய
னாவான்.

உ-வது சொப்பனத்தையும் தைஜஸனையுங்கூறுதல்.

ஜாக்கிரத்தில் ஸ்தூலமாய் ஆரோபத்தின் முடிவாயும்
அபவாதகாலத்தில் ஆதியாயுஞ் சோதிதத்திரியசத்துருடனா

* தரிசன விவகாரம் திரிபெத்திலடங்கி ஈற்கும்.

௩௩

கவாறுபூதி ரஸாயனம்.

யும் விளங்குகின்ற விஸ்வாதிஷ்டானானுன தைஜஸன் விவகார
பாரமார்த்திக பேதந்தால் மனோமபனதின் அதிஷ்டானமாயு
ங் கூறவேண்டியதால் ஜாக்கிராவஸ்தைநீங்கி சொப்பனாவஸ்
தையின் பிரதமபரிசுபந்தமான அநிர்வசனியநிருவிதற்ப வாச
னாபிஜரூப மனோபகிதஞானம் பிரதிபலிக்க அந்த அவஸ்தை
யே சொப்பனஜாக்கிரமாம் அந்தஅவஸ்தாபிமானியே தைஜ
ஸனின்வனுவான்.

இந்த அவஸ்தை அயமென்ற ஜாக்கிரஜாக்கிரத்துக்குஞ்
சூக்குமமெப்படியாகில் தனக்கெதிரான விஷயத்தை யெதிரி
ட்டுப்பார்க்க விளங்குகின்றதது. இதில் விஷயம் அதன்விரு
ததி யதின்வாசனரூபம்பீஜம் அதினதினபிமானம் இவ்வள
வும் ஏகமானமனதினாலே கூடவேண்டியதால், எதிரிடாமலிரு
க்க விஷயம் விஷயாகார மனோபகித ஞானேஸ்புரணமான
சொப்பனஜாக்கிராவஸ்தையும் அதினபிமானியான தைஜஸ
னின்வனுவஞ் சூக்குமமாம்; அவ்விதஸ்புரணமே விஷயாகாரமா
ய்ப் பரிணமிக்க அறிவற்றகடாடிகன்போலுள்ளடங்கிய அறிவு
டையதாக அந்தவிருத்தியே சொப்பனசொப்பனமாம் அதின
பிமானியான சைதந்தியமே தைஜஸதைஜஸனுவான்.

1 சொப்பனத்தில் விஷயாகாரஸ்புரணானந்தம் அந்தவிஷ
யமானகடத்தை அயங்கட யிதிஞானத்தால் விஷயிகரிக்க, அ
தில் இஃதென்ற ஞானவிருத்தியே சொப்பனசுபூத்தியாம்
அதையபிமான சைதந்தியமே சொப்பன பிராஞ்ஞுவான்.

இவ்வித மூன்றவஸ்தையுடன்கூட சருவவிவகாரதிரூபி
யம்பொருத்திய சொப்பனாவஸ்தையை, அந்த அவஸ்தையிற்
முனை சொப்பனமென்றறிய அந்தவிருத்தியே சொப்பனதுரி
யாவஸ்தையாம் அதினபிமானியே சொப்பனதுரியனுவான்.

மூத்திய அவஸ்தையிற் சுழுத்தியையும் அதன் பிராஞ்ஞ
னையுங் கூறியது போலில்லாமல் இந்த அவஸ்தையில் அய

பிரணவப் பிரகரணம்.

௩௭

மென்ற விருத்தியையும் அதிநபிமானியையும் எங்ஙனங்கூற
லாமென்னில், ஆரோப அபவாதமாயுள்ள விவகாரத்தில் ஜாக்
கிரசத்தை விஷயசத்தை இரண்டும் பேதமுடையதாயுஞ்
சொப்பனத்தி லபேதமுடையதாயுமிருப்பதாற் கூறலாம்.

எல்லது, சொப்பனத்திற் சொப்பனமென்ற விருத்தி யெ
ப்படிவருமென்னில் சிலர்களிடத்தில் இஃது சொப்பனமான
தா விந்தக்கெடுதல் நம்மை பாதிக்க மாட்டாதென் றநுபவங்
காணப்படுவதால் ஜாக்கிரத்திற் கடதிருஷ்டா யெப்படிக்க் கட
மாகாமற் கடஸாக்ஷியாவானோ, அத்தன்மைபோல சொப்பன
த்திற் சொப்பனதிருஷ்டாவை சொப்பனமெனக் கூறக்கூடாத
தினாற் சொப்பனஸாக்ஷி யெனலாம் அவனை சொப்பனதூரிய
னெனச் சங்கையிலை. பிரமவித்துக்களிடத்திலோ ஜாக்கிரத்
தில் ஜாக்கிரஸாக்ஷியென்ற அநுபூதிபோலவே சொப்பனத்திற்
சொப்பனஸாட்சியென்ற அநுபவம் அப்யாசபலத்தா லது
பவசித்தம்.

௩-வது சுழுத்தியையும் பிராஞ்ஞனையுங் கூறுதல்.

விவகாரத்தில் விழிப்பென்று சொல்லத்தகாததாயுஞ்
சொப்பனமெனத்தகாததாயுந் தூக்கமெனத்தகாததாயுந் தூக்
கத்திற் பிரதமவியாபகமான இந்திரியங்களின் மயக்கமே சுழு
த்திஜாக்கிரமாம். அதிநபிமானி பிராஞ்ஞவிஸ்வனாம். அதிநநு
பவம் இளங்கிளைத்தண்டு ஜலத்தாழ்வால் வாட்டத்தின் றுவக்
கம் எப்படியோ அப்படியாம்.

அவ்வித அஞ்ஞானபிரதமவியாபகத்தால் மயங்காநின்ற
இந்திரியத்தின் மயக்கைப் பூர்த்தியாய்க்கொடாமற் சூக்ஷ்ம
மான அஞ்ஞானவியாப்தசங்கற்பதருமவிசேஷத்தால் நிருவாச
னையா யிந்திரியங்களைப் பகிர்முகப்படுத்தாநின்ற விருத்தியே
சுழுத்திசொப்பனமாம். இந்தவிருத்தி யபிமானியே பிராஞ்ஞ
தைஜஸனாம். இதினநுபவம் தாபமானவெய்யிலிலாடுகளை

கூ.அ

கவாறுபுதி ரஸாயனம்.

மேய்க்காநின்ற இனடயர்கள் நின்றபடியே தடியாற் குழ்வா
ய்க்கட்டையைத் தாங்கிக்கொண்டு நிர்வியாபாரனாய் ஆட்டின்
விருத்தியைவிட்டு இந்திரியங்களின் சலனமுமற்றுப் பூர்த்தி
யான தூக்கமென்று கூறப்படாமல் ஆட்டுகளின்சலனவிசே
ஷமகாலமாய் நிர்வாசனையாக இந்திரியங்களைப் பகிர்முகப்ப
டுத்துவதுபோலாம்.

இவ்வித இரண்டுவிருத்தியினுடைய முடிவானதாயும்
பிராந்தியாற் சைதந்தியத்தைச் சம்பந்தியாநின்ற விவகாரத்
தாற்றோன்றிய அவித்தையா சத்தியின் பூரணவிகாசமாயுமுள்
ள விருத்தியே சுழுத்தியிற் சுழுத்தியாம். இதனபிமாவியே
பிராஞ்ஞ பிராஞ்ஞனாம். இவ்விதமானவிருத்தி யஞ்ஞானத்
தின் பூரணவிகாசமானதால் இவ்விதமான விகாசமென்ற அவ
ஸ்தை தனது சங்கோசமான குகூதமஸ்திதியை அபேக்ஷித்து
சித்திக்கவேண்டுவதாலவ்விதமான குகூதமரூப அஞ்ஞானமெ
ய்கிற சுழுத்திபிதமானது, ஜாக்கிரத்தை யெதிரிடத்திரிய ஜாக்
மிரத்தைச் சம்பந்தியாததாயுஞ் சுழுத்தியைநீங்க எதிரிடாநின்
ன்று முள்ளவிருத்தியே சுழுத்தி துரியாவஸ்தையாம். அதின
பிமாவியே பிராஞ்ஞதுரியனாம். இதனதுபவம் அசைவற்ற
ஊசிக்காந்தம் ஊசி இரண்டுமெதிர்ப்படக் காந்தத்தின் சாஃப
மான சந்திதானத்தின் சம்பந்தவிசேஷத்தால் நிர்வியாபாரமா
ன ஊசியசைய அவ்வித அசைவின்கித்தியின்பொருட்டு இவ்
விதமென்று நிருணயிக்கப்படாத பூமியின் சம்பந்தத்தைவிட
நீங்குதவின் பிரதமவியாபாரமதுபோலாகும்.

அஞ்ஞானம் ஐடமானதால் அதற்கும்வியாபாரங்கூடாது
ஆத்மா நிர்வியாபாரியானதால் அதற்கும் வியாபாரங்கூடாது
இந்த இரண்டுவஸ்துவுக்குஞ் சம்பந்தரூபமான வியாபாரமெ
ப்படிவரலாமென திருஷ்டாந்தத்திற் காந்தம் ஊசி இரண்டை
புந்தவிய சலனகாரமுஞ் சலனவிகாரியும் வேறுகாணப்படா

பிரணவப் பிரகரணம்.

௩௯

ததினா ஸெப்படிச் சங்கப்படுகின்றதோ அவ்விதமாய் நிச்சயிக்கப்படலாம்.

ஆனால் இலக்ஷணப்பிரமானங்களினால் வஸ்துசித்திக்கவேண்டிவதா லாத்மலக்ஷணங்களெவை அஞ்ஞான லக்ஷணங்களுவை? ஆத்மலக்ஷணஞ் சத்து சித்து ஆனந்தம். அஞ்ஞானலக்ஷணம் அகிந்தம் ஜடம் துக்கம் எனப்படும்.

சத்தாவதென்ன? மூன்றவஸ்தையுஞ் சிருஷ்டி முதல் மோக்ஷம்வரையிலுந் தோன்றித்தோன்றி நசித்துந் தனது ஸ்வாவங் குறைவுநிறைவற்று அநியாமல் நிற்கின்றதாம்.

சித்தாவதென்ன? தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்டாநின்ற ஜகங்களை அநிஷ்டானமானதானான தன்சத்தையினால் விளங்குவித்து ஸ்வயம் விளங்கிநிற்கின்றதாம்.

ஆனந்தமாவதென்ன? எல்லோர்களுந் தன்னிடத்தி லநிகழ்ப்பிரோமையுடையவர்களாய்க் காணப்படுவதாலாரோபிதமான சகலங்களையுஞ் ககிப்பியாநின்றும் ஸ்வயஞ்சுகமாவிருக்கின்றதாம்.

விவகாரத்திற்குற்றறியும் உண்மையிலில்லாநின்றது அநிரந்தம். விவகாரத்திலிருந்தும் அந்நிய விளங்குதலை அபேக்ஷிக்கிறது ஜடம். சம்சயவிபரீத அந்யநாவென்ற பிராந்தியை அபேக்ஷிக்கின்றது துக்கமாம்.

நல்லது, உண்மையாமாத்மாவினிடத்திலில்லாநின்ற அநிரதஜடதுக்கலக்ஷணமுடைய அஞ்ஞானத்தோடும் ஆத்மசக்திதான சம்பந்தமெப்படிக்கூடுமென்னில், பழுதையின் சம்பந்தஞ் சர்ப்பத்தினிடம்போற்கூடும்.

ஆனால், அஞ்ஞானமில்லையெனச் சொல்கின்றீரோ? ஜாக் கிராதி விவகாரத்தைவொப்பி விவகாரத்தாற் சோதிக்குங்காலத்தி லில்லாததினா வில்லையென்றோம்.

அநுபவத்தாலும் வஸ்துவின்விவகாரமாயாவது அதின்

அதுபவமாயாவது பார்க்கிலோ, சசவிஷ்ணும்போல உல்டி இல்லையென்றுகூடச் சொல்லத்தகாது.

அப்படியே வஸ்துவையுஞ் சொல்லக்கூடாதோ வெனி ன்? சசம்போல நிஷேதிக்கத்தகாது.

சு-வது துரியத்தைக்கூறுதல்.

முமுக்ஷுவானவன் சற்குருவாலுபதேசிக்கப்படுங்காலத் தில் அவஸ்தைகளிரண்டையுந்தள்ளிச் சுழுத்தியைச் சோதி க்கிறதற்காக நேற்றுத்தூங்கினோமென்று சொல்லுகிறாயே நீ பாராமல் எப்படித்தெரிந்தாயென? அவன் விழித்திருக்குங்கா லத்திலே சுழுத்தியதுபூதியை யடையாம லடைந்துபார்க்குங் காலத்தில், தனக்குவேறுபட அவஸ்தையைப் பாராநின்றபார் வையா மதுபூதிவிருத்தியே துரியஜாக்கிரமாம். அதினபிமானி துரியவிஸ்வனாம்.

அவ்விதவதுபூதியில் ஞானமே ஞேயமான ஆணவமாய் த்தோன்றினதால் ஞானத்தைத்தவிர ஞேயம்வேறில்லையென் றது துரியசொப்பனமாம். அவ்விருத்தியினபிமானியே துரிய லைதஜஸனாம்.

அந்த அதுபூதியில் ஞாதாவைத்தவிர ஞானம் வேறுகா னாததினால் அவ்விதஞாதி ரதுபூதியே துரியசுழுத்தியாம். அ தினபிமானியே துரியபிராஞ்ஞனாம்.

அந்த அதுபூதியில் ஞேயஞானமில்லாத ஞாதாவென்ற விவகாரம் நிரூபிக்கச்சரியாகத் தகாததினால் திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டான சுத்தகசைதந்தியமாமதுபூதியே துரியதுரியமாம். அதில் விருத்தியில்லாததினால் துரிய துரியனாம். நிரூபிக்கக் கூடாததினால் வித்வததுபவங்களினாலுங்கூட மௌனமேசரி.

இதற்குக்கிழாது அவஸ்தைகளையும் மேலுள்ள அவஸ் தைகளையும் நிரூபிக்கினும் அறியஅரிதானதாலும் அந்தரியா ம்யான பரமசிவத்தின் ஆஞ்ஞாபங்க பயத்தினாலும் இந்தச்சா ஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்படவில்லை.

பிரணவப் பிரகாரம்.

சுக

இந்தச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய முந்தின அவஸ்தையின்முகலான விருத்திநோனாநுபூதியை யுள்ளபடியடைந்தாலும் அப்பொழுதே அவ்விதஅநுபூதிமானைச் சுருதிகள் பிரமமெனக்கூறுகின்றன.

அத்மாநுபூதி சிரவணத்தை முன்னிட்டாகவேண்டுவதால் அவ்விதசிரவணம் உபநிஷத்ரூபமான வேதவேதாந்தங்களின் பொருளாக விளங்குவதால் அவ்விதவேதப்பொருளை நிருணயஞ்செய்யும்பொருட்டி பிரமாணங்களை நிரூபிக்கின்றது. அவையாவன, அநுப லப்தி பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் உபமானம் அருத்தாபத்தி சாப்தம் எனப்படும்.

அதுஷ்டகர னோற்பன்னமானஞானம் பிரத்தியக்ஷம் கோடித்வயத்தை அவலம்பித்திராநின்ற ஞானம் சம்சயம். பாதிக்கப்படாநின்ற உறுதியால் நிருணயிக்கின்றஞானம் நிச்சயம். இந்நிச்சயஞானமே பிரமாணஞானம் இந்த இரண்டும் பிரத்தியக்ஷத்திலடங்கியன.

யோக்கியாநுபலப்திஞானம் அபாவத்தை யறிகின்றது. பிரத்தியக்ஷங் கடபடாதிக்களான முன்னிருக்கின்ற பாவபதார்த்தங்களைக் குறிக்கின்றது. அநுமானம் பருவதத்திற்புகையைக்கண்டு அக்கினியை நிருணயிக்கின்றது. உபமானம் காட்டிற் பசுவைப்போல காட்டிற்கவயத்தைக்கண்டு கவயமிருகமென்று நிச்சயிக்கின்றது. அருத்தாபத்திவாக்கியார்த்தத்தால் நிருணயிக்கப்பட்டபொரு ளிப்படியாகத்தகாது இவ்விதமான விரோதமதி னேரிடுவதாலென்றது. சாப்தஞ் சிரவணத்தானிருணயிக்கின்றது.

இவ்விதசாப்தம் மூன்றுவிதமாம், அவையாவன அக்ஷரம் பதம் வாக்கியம் என்பனவாம். ரம்மென்ற ஓரக்ஷத்தா லக்கினிசொல்லப்படுவதாற் சிலர்களேகாக்ஷரத்தை அருத்தபோதகமாகச்சொன்னார்கள். ராம : என்ற இரண்டெழுத்துமுதலானபதத்தாற் பதார்த்தங்களைப் போதிப்பதால் அப்பதத்தை

சிலிங்க ளருத்தபோதகமாகச் சொன்னார்கள். தேவதத்தோ கடமானயத்யென்ற கர்த்திரு கருமகிரியையுடைய வாக்கியத்தால்த் தேவதத்த கர்த்திருக கடகர்மக ஆனயன கீர்திமாநிதி அருத்தபோதகத்துவம் வாக்கியத்திற் கண்டிருப்பதால் வாக்கியத்தையே போதகமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

அவ்விதவாக்கியங் குணபூதமென்றும் பிரதானமென்று மிரண்டுபிரிவுடையதாகும் குணபூதமென்பது அவாந்திரவாக்கியம். பிரதானமென்பது மஹாவாக்கியம். சிலவிடங்களிலிரண்டும் ஒன்றுகூடி யேகார்த்தத்தையுஞ்சொல்லும்.

அவாந்திரவாக்கியமாவது, ஸ்வயர்தன்வாக்கியாதுஷ்டாநத்தாற் பலன்கொடுக்கத்தகாது. மஹாவாக்கியமாவது இது ரவாக்கியத்தை யபேக்ஷ்யாமற் றானே பலன்கொடுக்க வல்ல மையுடையது.

இவ்விதமான மஹாவாக்கியம் விதியென்றும் நிஷேதமென்று மிரண்டுவிதமாய்ச் சொல்லப்படும். விதியாவது இவ்விதமாய் நடக்கவேண்டு மென்ற நியோகாதிகாரம். நிஷேதமாவது இவ்விதமாய் நடக்கக்கூடாதென்ற நியோகாதிகாரம். இங்ஙனம் நியோகரூபமான விதிநிஷேதமிரண்டுஞ் சுகர்திரகமான சிவநிசையைப்பற்றினதாற் கருமகாண்டத்தில் உபயோகப்படும்.

இத்தனிஷயத்தில் பூர்வமீமாங்கிஷர் சாசனத்தாற் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்படுவதால் விதிநிஷேதரூபகருமநியோகமன்றி வாக்கியார்த்தம் அநர்த்தம் பொருளுடையதாகத் தகாதென்கிறார்கள்.

உத்தரமீமாங்கிஷர் எந்தஸ்தலத்திற் கருமநியோகமன்றிப் பலன்காணவில்லையோ, அந்த இடத்திலதுசரி எந்தவாக்கியத்திற் கருமபேஷையன்றித்தானே பலன்கூடுமோ அவ்விடத்திற் சமுசனாத் சமுசனத்தாற்சொல்வதால் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்படலாம் ஆனதால் உபநிடதங்கள் கர்த்திரு கரு

பிரணவப் பிரகாசம்.

சுரு.

மகிரிகைகளை நிகழ்த்திப்பதாலும் அதில் அளித்ததயாதவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தி இரண்டும் மஹாபலமாய்க் காணுவதாலுங் கூடாதென்று அதைக்கண்டிக்கிறார்கள்.

வேதாந்திகள் பக்தத்தில் அந்தமஹாவாக்கியமானது சித்தார்த்தபோதகமென்று சொல்லப்படும். அஃதாவது முன்னுள்ளபொருளை யுள்ளபடிபோதிப்பதாம். இந்தசித்தார்த்த போதகமானவாக்கியம் லௌகீகம் வைதீகம் என்றிரண்டு வகையுடையதாகும் *புத்திர : தேஜாத : என்றது லௌகீகம் தத்வமசிமுதலான வாக்கியங்கள் வைதீகம்.

இங்கச்சித்தார்த்தபோதகமான வைதீகமஹாவாக்கியம் பிராப்தபிராப்திகரமென்றும் நிவிர்த்த நிவிர்த்திகரமென்றும் இரண்டுபேதமுடையதாகும். முன்னமே பிராப்தமாயிருக்கின்றதை பிராபிக்கிறது பிராப்தபிராப்திகரம் முன்னமே நிவிர்த்தமாயில்லாததாயிருக்கிறதை நிவிர்த்திப்பிக்கிறது நிவிர்த்த நிவிர்த்திகரம்.

முதலாவது நதிகடந்தவர்கள் பத்துச்சனங்கள். அவர்க விரிவொருவன் நன்னைநீக்கி மற்ற ஒன்பது பெயரையெண்ணி யொருத்தனைக்காணாமல் நதியிற்போய்விட்டானே வென்றெ ண்ணி ரோதனஞ்செய்ய, அதையுடையமுதைய வோராப்தன்கண் டு எண்ணினவனையுங்கட்டிப் பத்தாவதானவன் நியென்றது போலுபதேசம். முன்னமேசர்ப்பமில்லாததாயுள்ள பமுதை யைச் சர்ப்பமில்லையென்றதுபோலுபதேசம். இவ்விதசாப்தப் பிரமாணத்தாற் சாப்தபோத முண்டாகவேண்டும் இந்த ஒரு பிரமாணந்தவிர மற்ற ஆறுபிரமாணங்களுந் திருசியார்த்தவிஷ யங்களாம்.

இவ்விதசாப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கிறதின்பொருட்டு ஆறுவிடங்கள் விதிக்கப்படுகின்றது உபக்கிரமம் உபசங்கா

*புத்திர : தேஜாத : என்றது புத்திரோற்பத்தியுடையனைப் பார்த்து உனக்குப்புத்திர னுண்டாயிருக்கிறானென்றது.

சுரு

சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

ரம் அப்யாசம் அபூர்வதை பலம் அருத்தாபத்தியென்னும் வாக்கியங்களாம். சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஸன்மாத்திரமாயிருந்ததென்றவாக்கியம் உபக்கிரமம். எவன் சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்தவனோ அவனாகமா அவனே நியென்றது உபசங்காரம். ஜகமெல்லாம் அநின்மயமென்றவாக்கியம் அப்யாசம். முன்னில்லாத ஆரோபத்தாற்றோன்றிய நாமரூபமாறி சித்தான ஞானோதயமென்றவாக்கியம் அபூர்வம். பந்தம்விட்டுநீங்கித்தான் பிரமஸ்வரூபமாகின்ற மோக்ஷவாக்கியம் பலம். முன்னமேயருத்தாபத்தி நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த ஆறுஷங்கங்களும் சாப்தமானமஹாவாக்கியார்த்தங்களை நிருணயிக்க நான்குவேதங்களும் நான்கிலக்கங்களுடைய மஹாவாக்கியத்திலடங்கி நிற்கின்றதால், இந்த நான்கு வாக்கியங்களின் பொருளையே ஆத்மமந்திரம் லக்ஷணையாற் சொல்லுவதால், அந்த ஆத்மமந்திரத்தின் பூர்வசத்திலோபத்தாற் சோவென்றவர்க்கு சகாரத்தைவிட்டு ஓகாரத்தையெடுத்துக்கொண்டு, ஹம்மென்ற இடத்தில் ஹகாரத்தைத் தள்ளி வித்துவான எழுத்தைச்சேர்த்துப், பிரணவமுண்டானதால் மற்ற சகலவேதசாஸ்திரங்களும் ஏகாக்ஷரமான பிரணவத்தி லடக்கமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆகையாற் கீழே விஸ்தாரம்போலப் புலம்பிய பிரணவார்த்தத்தை எவர்களுக்குத்தெரியச் சுருக்கமாய்க்கூறுகின்றது. ஓ வென்றதின்பொருள் சிருஷ்டிக்குமுந்திய சுத்தசைத் தியமாம். வித்துவின்பொருள் சுழுத்திக்கிமுன்னமே சித்தமாயிராகின்ற சாக்ஷிபாஞ்சுத்தசைதந்தியம். இந்த இரண்டு பொருளுஞ் சோதித தற்பத த்வம் பதங்களின்பொருளானதா விரண்டையும் ஏகமாய்ச்சேர்க்க அவற்றின் சம்பந்தமே அசி பதமாம். அதின்பொருள் பிரமசிவர்களை லக்ஷணவிருத்தியாற் கூடத்தோற்றுவிய்யாம லெக்காலமும் ஏகமாய்விளங்குகின்ற குறிப்புக்கடங்காத உண்மையெதுவோ அதுவாம்.

இந்த நிலையையடைந்தே ஜனகர் முதலோர்வாழ்ந்தார்கள். அவ்வளவுமகிமையென்ன ஜனகருக்கென்னில்? அஃதுகேளாய், உபதேசம் பெருங்காலமுதலெக்காலத்திலும் மூன்றுபாவணையற்றவனாயும் அதிதீரனாயு மஹாராச்சியாதிகாரஞ் செய்துஞ் சத்தானதன்னைத்தவிர அந்நியமிருக்கிறது அல்லது இல்லையென்கிற விருத்தியென்ற சரீரங்கூட இல்லாததானான உண்மையாகநின்றதினாலுங், குருவினாவிவன நிமேதாவியாயிருக்கிறான் நாம்ஞாபகமா பெப்படியுபதேசித்து வெளிவருவோமோவென்ற சங்கையுள்ளேயிருக்கலாமென யாக்கியுமார்க்குக் கூட சங்கித்திருக்கலாமோவென்று சுருதியிற் குகூமமாய்க் காணப்படுவதாலும், அவர்மகிமையை யப்படிக்கூறுகின்றது.

சங்கை கர்த்தாவன்றிக்கீரணங்கூடாது, கீரணமன்றிக் காரியங்கூடாது அகர்த்தனாகிய விதேகமுத்தரான ஜனகரெப்படி ராச்சியாதிகாரஞ்செய்தாரென? ஓர்வேடனிராமுமூவதும் விழித்து உதயத்திற் பசியோடும் வெகுநேரமலைந்து ஓர்பகூழியின்பேரி லம்பெய்ய உடனே தூக்கத்தால் மயங்கி அம்பின்வி யாபாரமே தெரியாமல் அவன் பூமியிற் கிடக்கினும், அந்த அம்பு பூர்வமேறியவிசையா லெப்படி வெகுதூரங்கோணமற்போயந்த லக்ஷயத்தைப்பேதிக்கின்றதோ அப்படிக்கூடலாமென.

சீவன்முத்தி விதேகமுத்தியெனவிரண்டு எவ்விதங்கூடுமென? அதுபவபேதத்தாற்கூடுமென்றது. அதுபவமொரு நிலைமையைக் குறித்திருந்தபோதிலுஞ் சாதனபேதத்தாற் சொல்லலாம்.

சீவனுணன்று நான் பிரமம் ஜகமும் பிரமமென்ற அதுபவவிருத்தியுடையவனாவான் சீவன் முத்தன். அவ்வித அதுபுதி விருத்தியு மில்லாதவனாவான் விதேகமுத்தன்.

இவனுக்கு விதேகமுத்தனென்றபெயர் பிறர்களா யுள்ள ஞானிகளாலுடையிட்டுவந்தது, அவனுக்கு சீவன்முக்

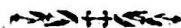
சுர

கலாநுபூதி ரஸாயனம்.

தனென்றபெயர் தனநகண்டாகா அருத்தியின் வாசனையால் வந்தது.

ஜனகர்முதலான சம்மியக் தரிசுகளிடத்திற் சுத்தப்பிரமத்தினைப்படி சிவன்முத்தி விதேகமுத்தி யென்ற ஒருவிவகாரமுமில்லெயென்கிறதுகூட இல்லையோ, அப்படியே இல்லையென மாணுக்கன் ஸ்ரீ ஆசிரியிருவர்களு மாளத்தக்கடலாடி நித்தியமங்களாணார்கள்.

பிரணவத்திரகாணம் முற்றிற்று.

உ—வது சிவனாதி சம்மியாயப் பிரகாணம்.

அன்னமயிகாசமென்கிற ஸ்தூலசரீரம் ரத்த மாம்சாதிநிகாரமானதால் ஜடமென்றறிந்து அதை நீ யென்றபிமானியாதெயென்ற ஆசிரியராலறிந்த மாணுக்கன் செய்வவேண்டியதென்னவெனின், மாம்சக்கடையிற் கட்டித்துக்கியிராநின்ற ஓருரித்தஆட்டைக்கண்ணற்பார்ந்தாலதின் அஸ்தி ரத்த மாம்சம் நரம்பு குடர் முதலானவைகளொத்த வர்ன்னமாழிருக்குமோ அப்படியே தன்னுடலின் அவயவச்சேர்கையாய் விளங்குகின்ற மாம்சாதிகளை மனக்கண்ணற்பிரித்துப்பார்த்து இந்தச் சரீரமு மாம்சாதிகளானதா லுரித்தஆட்டைப்போலிதுவும் ஜடமென்றறிந்ததுபளித்து; மேலுமித்த உடலில் நகமுதற் சிசுவனாழிலுள்ள அவயவங்கள் வெவ்வேறு நாமமுடையவைகளானதினால் அவற்றில் நானென்ற பெயராவது உண்மையாவது யாதொன்றையுங்காணாததினாலுடலாத்மாவில்லெயென்றறிந்து, உடலைமறந்து இதைச்சலிப்பிக்கும்வஸ்து எதுவெனப்பார்த்துப் பிராணானுவிருக்குமாவென நிற்கத்தக்கது.

இவ்விதமாய்ப் பிராணாதிக்காசங்களைச் சொதித்து பஞ்

சீரவணாதி சம்பிரதாயப் பிரகரணம்.

சௌ

சகோகாதிதசாக்ஷியை நாமென்றறிந்ததுபவித்து அவனையே பிரமமென்றறிய உபாயம்; அண்டாண்டகோடிகளை நினைக்க மனதில் சங்கற்பலாசனாவிசேஷத்தாற் பகிரிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமாய்த்தோற்றினிளங்குவதுபோல விளங்கிநிற்க அவ்விதமேனாமயமான ஜகத்தை யெகாகார சத்வவிருத்தியால் வியாபித்துப்பார்க்க ஜகத்திலாகாயத்தின் வியாபகம்போல சூக்துமமானவிருத்தியின் வியாபகங்காணப்படும்.

அவ்விதவிருத்தியின் வியாபகத்தாலடங்கி விளங்குகின்ற ஜகத்தை நாமரூபங்களைத்தள்ளிப்பார்க்க, நான்கு பூகபௌதி கங்களும் ஆகாயாநுபூதிபோல அகண்டாகாரசைதந்நியவிருத்திரூபமாய் விளங்குகின்ற நாமரூபாதிவிகாரங்களற்றுச் சிதாகாயாநுபூதி தோன்றும்.

இந்த விருத்தியினின்று ஸ்வாநுபூதியைச் சோதிக்க இந்தவிருத்தியும் ஜடமானதா விதினசாக்ஷிஞானமே நாமென்றும், இந்தவிருத்தி ஞானத்திற் சமஷ்டிஜகந்தோன்றஉள்ளும்வெளியும் வியாபித்த பூரணமென்றும், வியஷ்டிமாத்திரத்திற்றோன்ற சாக்ஷிவிருத்தி ஞானமென்றுங், கண்டமென்றும் விளங்கிற்றென்றறியப்படும்.

இந்தப் பூரணவிருத்தியை யபிமானித்த சைதந்நியத்தவிர இந்தவிருத்தியை யபிமானித்த சைதந்நியம் வேறில்லையெனவும் அநுபவிக்கப்படும். இந்தவிருத்தியை நாமில்லையென்று தள்ளிச் சேஷித்தவஸ்துமாத்திரமாய் நிற்கவேண்டும். அப்பொழுதே உண்மைவெளியாகும்.

சகசசமாதியை அடைய விசேஷாநுபூதி நிரூபணம். விவகாரத்திற் சகல இந்திரியங்களின் விருத்திகள் பின்னபின்னங்களாய்த்தோன்றி விளங்கியிருக்கினும் பின்னபின்னமாய்த்தோன்றி விளங்குகின்ற மடகடபடாசாசங்களை யகண்டாகாயவியாபகம்போல ஏகமானசைதந்நியவிருத்தியா இந்திரியங்களாய்ப்பவித்து விஷயங்களை வியாபித்துப்பார்க்குங்காலத்திற்

௪௮

கவாறுபூதி ரஸாயனம்.

வாசனையால் விஷயவியாபாரந்தோன்றினு மப்பார்வையி னது பூதியிற்றோன்ற விவகாரஞ்சிதாகாரமாயே விளங்கும்.

அவ்விதவிளங்குதலின்பேதஞ் சிலகாலத்திற்குணத்தில் மணிகள்போலும், அக்கினியின்சுவாலையால் வியாபிக்கப்படா நின்றகாளவாய்ச்செங்கலின் ரேகைபோலும், உண்மையறிந்த பின்னோன்றிய கானல்ஜலம்போலுந், தோன்றியசர்ப்பம் பழு தைமாத்திரமாய்த் தோன்றுவதுபோலுஞ், சுழுத்திபோலுஞ் சின்மாத்திரமாயும் ஸன்மாத்திரமாயுங் குறிக்கக்கூடாததாய நுபவிக்கப்படும்; இஃதுசுவன் முக்திவிஷயமாம்.

இவ்வித அநுபூதி சன்மாத்திரமானபோதிலுஞ் சத்தில் சத்தையொப்பவேண்டிவரும்: அவ்விதசத்தையும்அசத்தென் றில் விளங்காது. சத்தென்னில் சத்தையெனக்கூடாது. நிதித் தருமத்தில்த் தருமமொப்பக்கூடாது. ஒப்பிடிக்காரணம்வே ண்டும். தன்னை விளங்குவிக்கத்தனது ஞாபகம் வேண்டிதல் போலென்றால் திரிசியமாய்விடத்திரியும். பின்புவஸ்துவானது சசவிஷாணமாய்விடும் ஆகையால் சத்தையென்ற ஸ்வகதபே தங்கூட இல்லாத பரமார்த்தஸ்வபாவமாக அந்நியந்தான் தானில்லையென்று யாதொருவிதத்தாலுங் குறிக்கக்கூடாநின் றதாயுஞ் சூர்யமென்றும் அறியாமையென்றும் அறியுந்தன் மையென்றுஞ் சொல்லக்கூடாத உண்மையெனத்தகாத ஒப்ப ற்றகிலையையுடைய விதேகிகளின் விவகாரமும் அவர்களுக்க ப்படியே விளங்குமென்றுகூடச் சொல்லத்தகாது.

பிரமநிஷ்டர்களின்றெளிவான நிலைமையானதை ஈசனு லுந் திரிமூர்த்திகளினாலும் வேதங்களினாலு மற்றப்பிரம நிஷ்டர்களினாலும் இவ்விதமென்று மதிக்கக்கூடாது. மதிக்கப் படுமுகில் சனிசேஷமாய்விடும் நிருவிசேஷமெனக்கூடாது பிர மமோ நிருவிசேஷம்.

ஆனால் பிரமத்தையறிந்துய்ய ஞானங்கூடவேண்டுவதில் லையா? அப்படியே ஆத்மாவை யாவரித்த அஞ்ஞானமாகிய

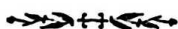
சிரவணாதி சம்பிரதாயப் பிரகரணம்.

சுக்

இருளைநீக்க உபாயமெப்படியென? எக்காலத்திலுமெங்கும்
ஏகமாய்விளங்கிய ஸ்வப்பிரகாச சிதாதித்தனை யஞ்ஞானமான
இருள்மறைக்க உதித்ததெப்படியோவென.

மாணுக்கன் நடுநடுங்கிச் சுகமடைந்து மனமொழிந்து
வணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான் தேவரீரதுகரு
ணையினால் ஜனகசுனகாதிசுரு மரிதரிதெனப்புகழும் எனது
உண்மைதனையடைந்து அபயமெனும் பெருமைதனைச் சிநி
யேனும் பெறாமற் பெற்றேன் ஆனாலிந்த நிலையினின்று பார்க்
கில் பிாமமென்பதெவ்விடமோ ஈஸ்வரனெவ்விடமோ மாயை
யெவ்விடமோ சிவனெவ்விடமோ முக்தியெவ்விடமோ பந்த
மெவ்விடமோ ஆனாலமெவ்விடமோ ஸ்வர்க்கமெவ்விடமோ
நரகமெவ்விடமோ மதங்கடோறும் நீன்ற கடவுள்களெவ்வி
டமோ வேதாந்தசித்தாந்தநிலைமைகளெவ்விடமோ யெல்லாம்
வெகுவிசித்திரமாயிற்றென்று குறிப்பற்றுப்பொங்கிய சிவான
ந்தங் காரணகலவிகளைத்தையும் விழுங்கியுண்ண ஆளந்தக்
கண்ணீரும் ஆறுப்பெருகி உள்ளங்கால்தொட்டு உச்சந்த
லைவரையுடலும்புளகித்து இருகைகூப்பிக்கம்பலயமாகி உரு
ண்டுபிரண்டு திக்கோடு திகாந்தந்தெரியாமலுடல்மறந்து ஆன
ந்தக்கூத்தாடி தனது சிரந்தனிலாகிரியரிருதான்மலர்களை யெ
டுத்துச்சூடி யிருவருமொருவராயித்திராதிகளும் ஜெயஜெய
வெனஏகசிங்காசனாதிபர்களார்கள்.

சு-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

எ-வது அகங்காராதிகளைநீக்க வுபாயமுரைந்த பிரகரணம்.

தனது குணகுணங்களைத் தானே சோதிக்கவேண்டுங்
கன்மை. அகங்காரமானது ஸ்தூலமென்றுஞ் சூക്ഷ்மமென்
மெப்படி --

60

கவாங்குதி ரஸாயனம்.

றுங் காரணமென்றும் மூன்றுபேதமுடையதாம். அது லௌகிக காரம் பாக்தா யெனக ஞானீயமென்று ஐந்துபேதமுடையதாகும்.

இதிலெந்தநிலைமையி லெவரிருக்கிறார்களோ அவர்கள்ஸ்தூலநாமசத்தைப் பற்றுங்காலத்தில் தன்னைப்போலெவர்களும் உலகத்திலெதார்த்த செய்கையுடையவர்களாயில்லையென்று வாக்கினாலும் வசனிப்பார்கள். சூக்ஷ்மத்தைப் பற்றுங்காலத்தில் நம்மைப்போலிருப்பார்களா? வென்றெண்ணுவார்கள். காரணத்தைப் பற்றுங்காலத்தில் தங்களுக்குக்கூடத்தெரியாமற் பிஜாகாரமாய்த் தோற்றிமறையும் மனதினாலுங்கூட அறியக்கூடாது; ஆயினுமிதற்கடையாளம் அந்தக் காரணங்கிஞ்சித்துக்கலங்கி அது தெளிவாய்மலரும் முகமுஞ் சூக்ஷ்மமாயதற்குத்தகுந்த விகாரமுடையதாகும்.

தான்தடத்தனாயிருந்து அதிசூக்ஷ்மமான விவேகத்தால் மூன்றுவி காரங்களையுஞ் சோதித்தாற்றெரியப்படும்.

ராசகத்தைப்பற்றினால் தானெதார்த்தனாயிருந்தாலுந் தன்னை யெல்லாரும் எதார்த்தனென்றறிய வேண்டுமென்று முனைக்கும். சத்வத்திற்பற்றினால் சாஸ்திரங்களினாலும் பெரியோர்களினாலும் ஒப்பியபிரகாரம் நாமுமாய்விட்டோமென விளங்கும். பிறர்களுக்கு உபகாரமாகட்டிமென்றாகிலும் விளங்கும்.

இவ்விதவாசனைகள் முனைக்கத் தகுந்தபடி யூகத்தால் நிற்குணனான தன்னிடத்திலொன்று மில்லையென்று தள்ளி நீருவிகாரியாய்த்தானிற்கிற் கற்பூரதீபமானது தானே யொடுங்கியதுபோல அகங்காரமுந் தானேநிங்கிவிடும்.

ஆசைகள்வந்தடுக்கிற் சோதிக்குமுண்மை தரித்திரனாகில் ஞானாதிகளையருள்செய்த ஈசனமக்குத் தனதாரபுத்திரங்களையெனருள்செய்யவில்லைத் தானேயருள்செய்யவந்தால் அஞ்ஞானமாகிய

அகங்காராதிகளை நீக்க வுபாயமுரைத்த பிரகாணம். ௧௬

முனைக்கும். தனிகளாகில் ஞானாதிகளையருள்செய்ததுபோல ஐகிகங்களையும் நமக்கருள்செய்தானென மகிழ்ந்திட முனைக்கும் முன்றுபேதமுடையதாகவே யாப்தகாமனாயுள்ள நமக்கிதினாலொன்றும் பிரயோசன மில்லையெனத்தள்ளத் தானே நீங்கிவிடும்.

எ-வது பிரகாணம் முற்றிற்று.

அ—வது சம்சயநீவிர்த்திப் பிரகாணம்.

எவ்விதமான சம்சயாதிகள் வரினும் நிலையிற்றீரனாய்திற் கவிபரம். நாய்பிரமமாவோமாவெனச் சம்சயமுதிக்கில், தாணுவிற் புருஷனோவென்ற சம்சயாதிஷ்டானமான தாணுவையுண்மையாய் ஸ்பரிசித்துப்பார்க்கில் தாணுவல்லவென்று நிஷேதிக்க இடமன்றி யெப்படி நீங்கிவிடுமோ அப்படியே சம்சயாதிஷ்டானமானதன்னை யுண்மையாயுள்ளபடி ஸச்சிதானந்தமாகப்பார்க்கிற் றானே நீங்கிவிடும்.

சூரியவிருத்திவந்துமயக்கிடில் அந்தச்சூரியமும் நம் மால்விளங்குகின்றதா லதினதிஷ்டானமாய் விளங்குகின்ற நாமுஞ் சூரியமோவென்றதுபவத்தாற்பார்க்கிலதுவுந்தானே நீங்கிவிடும்.

நம்மையென்னமோ ஒன்றுத்தெரியாமல் மயக்குகின்ற தெனக் காஷவிருத்தி வரி னவ்விதமறையையும் விளங்குவிக்கின்ற நம்மை யெவ்விதமாய் மறைத்திடுமென்றதுபவத்தாற்பார்க்கி லஃதுமுன்போலவே நீங்கிவிடும்.

ரச்சின்சம்பந்தத்தால் விருத்திவிகாரித்து நான் விகாரி யென உய்யும்படிமுளைத்திடில் விகாரத்தை யறியாநின்ற நாமெப்படி விகாரியாவோமெனினீங்கிவிடும்.

தமசாயும் பிரகாசமாயும் இன்னமெவ்விதமாயாயினும் விருத்தியகண்டமாய்முனைத்திட இதெல்லாம் திரிசியமானதாம் கண்டமாகும், கண்டமெல்லாம் நாமல்லவென்று நிலையில லாமன்றிக எல்லாவினைகளுஞ் சூரியப்பிரகாசத்தினிருள்போ ல்நீங்கிவிடும்.

ஞானிகளினாலும் ஞானசமுச்சய யோகிகளினாலும் அ டைந்தசாதனத்தால்வந்த பலத்தின்பேதம் ஞானிகள் தன்னை ப் பிரஞானகனமான பிரமமாயறிந்ததுபவிக்க இரண்டாம்வஸ்து இல்லாததினும், தன்னைத்தவிர எக்காலத்திலு மன்னியப தார்த்தமான மனம் பர்தம் முக்தி ஞானம் ஒன்றுமில்லவே இல்லையென்று அந்தக்கரணத்திற் பூரணபலத்தையடைந்து விவகாரங்கள் செய்திடினும் ஜநமரணங்களைக் கடந்திருப்பா ர்கள்.

ஞானசமுச்சயயோகியர்கள் ஒரோதன்மையாய்க் கற்பாந் தகாலங்காஷ்டசமாதிசெய்யினும் மனம் பகிர்முகப்பட்டிடில் அக்காலத்திற் நேகநீங்கிடிற் பிரமலோகத்தையடைந்தாவது அல்லது மனிதனாக ஜநித்தாவது வெகுசிந்துடையவனாய்ப் பின்புஆசிரியர்முகமாய் சமுச்சயமில்லாத கேவலஞானத்தை யடைந்து முக்தராவார்கள். கேவலஞானத்தாற் பிரிதிபந்த மில்லாத முக்தியையடையலாம். ஞான யோக சமுச்சயத் தால் முக்திபிரிதிபந்தமுடைதாகும் அஃதுமத்திமாதிகாரிகளு ள்குபயோகமாகும்.

அவது பிரகரணம் முற்றிற்று.

க—வது கன்மத்தியவரலாற்றுப் பிரகரணம்.

—:0:—

முக்தர்களுக்கு ஆகாமிய சஞ்சித பிராரப்தமென்ற மூன் றவிதமான கர்மங்களும்இல்லையென்றுஞ், சிலர்கள் பிராரப்த மாத் திர முண்டென்றும் அங்கீகரித்திருக்கிறதின்றாற்பரியம்.

ஸ்வாதுபூதிவந்ததின் பிறகு சுருதியுத்தியதபவங்களினு
லினி ஜம்மங்கிடையாதென்ற உறுதித்தன்மையினு லாகாமிய
சஞ்சிதமிரண்டும் ஞானிகளுக்கில்லை. ஸ்வபாவரிதியாய்ப்
பிராரப்தம் நிரூபிக்கத்தகாததாயிருந்த போதினும் பிரத்திய
க்ஷமாய் விவகாரத்திற்காணப்படுவதா லுடல்நாசபரியந்தம் பி
ராரப்தபொக மங்கீகரிக்கப்படுகின்றது அப்படிக்கு அங்கீகரி
க்கக்கூடாதென்றும் நிகேஷிக்கப்படுகின்றது.

எப்படியெனின், மூன்றுஸ்திரீகள் ஒருபுருஷனுக்குத்
தாரங்஑ளாயிருக்க அந்தப்புருஷன் மரிக்கில் இருவர்கள் அம
ங்கிலியாயிருக்கிறார்களென்றும் ஒருத்தி சுமங்கிலியாயிருக்கி
றாலென்றும் எப்படிச் சொல்லக்கூடாதோ, அப்படியே ஒரு
சிவனைப்பற்றி யங்கீகரித்த மூன்றுகன்மங்களில் அந்தசிவநி
சைக்கீகரிப்பின் னிரண்டுக் கன்மங்களைக்கீகரி பிராரப்தத்தை மா
த்திரம் அங்கீகரிக்கின்றது.

மேலுஞ் சுருதியிற் சகலகர்மங்களும் உண்மையையறி
ந்தபின் கூடியித்தடுமென்ற அறுக்கிரகத்துக்கு விரோதப்பட
வுஞ்செய்திடும். இப்படிப் பிரகரணத்திற் சங்கராசாரியர்கள்
சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் பிராரப்தத்தை யொப்பியது சிஷ்யபுத்தியையபே
க்ஷித்தேயன்றி எனதபேகையாய்ச் சொல்லவில்லை. ஸ்வ
பாவமாய்ப் பிராரப்தமொப்பிடில் சுருதியின் அபிப்பிராயத்
தை வஞ்சித்துப் போதிப்பிடுகிறவர்களாவார்கள் ஆனால்
முத்தர்களுக்கு ஆகாமிய,சஞ்சித பிராரப்தங்களு மில்லையென்
பதே இந்நூலின்றாற்பரியம்.

நிச்சம்சய சம்மியக்த ரிஷிகள்விஷயத்திற் பிராரப்தமொப்
பப்படவில்லை. அவர்களிடத்திற் காணப்படுகின்றதென்ற
லோ, பழதையிலொருவனுக்கு சர்ப்பந்தோன்றியும் பிறனுக்
குத் தோன்றாவிடில் அத்தன்மைபோல.

ஆனால் உம்முடைய விவகாரத்தைப் பார்த்துக் காலத்தில் அவர்களின்பொருட்டு சாஸ்திரங்களொன்றும் பிரயோசனமில்லையோ? பரமார்த்தாறுபூதி யடையுமுன்னமே யவர்களின் பொருட்டு சகலசாஸ்திரங்களும் பிரமாணந்தான்.

நல்லது, அவர்கள் நடத்தைபிசுகிடிலோ? பிசுகிடார்கள். பிசுகினதைக்கண்டாலோ? பிசுகினதாய்க்காணப்பட்டிடினுமவர்கள் பிசுகியிரார்கள். ஆனாலவர்கள்பொருட்டு சாஸ்திரம் வியர்த்தமாய்ப் போய்விடுமா? நல்லசாணைவைத்ததகத்தியைக் கரும்பாறையில் வெட்ட அதின் முனை பெய்ப்படியோ அப்படியே,

நல்லது சுகர் ஞானோதயமரனவுடன் நேகங்காணுமனீங்கியிருக்க நீரிப்படி சொல்லிய தென்னையென? அஃது யோகமகிமையேயன்றி ஞானமகிமையன்றென்று சுருதிவிசாரணையில் ஸ்ரீசங்கராசாரியர்களிலைப்பற்றி முன்னமே நிருணயித்திருக்கிறார்கள்.

மேலும் வாகாகோ உபநிஷத்தில் ரிபுவானவர் ஞானோதயமானபின்பு சொல்கின்றார்; இந்தச்சரீரம் ஆச்சந்திரார்க்கமிருந்தாலு மிருக்கட்டும் இப்பொழுதே போனாலும்போகட்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

உடலானது பிறர்கள் பார்க்கக்காணாமலே போகவேண்டுமென்றால் ரச்சுஞானம் வந்தபின்பு சர்ப்பமும் நசித்திடவேண்டுமென்ற விவகாரம் வரத்திரியும் ரச்சு விலஞ்ஞானரூபமான சர்ப்பப்பிரதிதிமாத்திரம் நசிக்குமேயன்றி சர்ப்பமிருந்தாலன்றோ நசிக்கவேண்டும் ரச்சுசர்ப்பமாய்ப் பரிணமித்திடிலது சரி விவர்த்தித்திடில் அத்தன்மைபோல ஆத்மவிவர்த்தரூபமானதேகம் நசித்திடவேண்டும் பிறர்கள் பார்க்கக் காணாமலென்றது.

ஞானிகள் சிற்சுருபாளானதர லவர்கள் திருஷ்டியிலிந்த உடலுஞ் சித்தைத்தவிர வேறுபடக்காணவில்லை. ஆகையால்

கன்மத்திரய வரலாற்றுப் பிரகாரணம்.

௫௫

ஞானோதயாநந்திரம் வேதாந்த ஞானிகளுக்கு வேறொன்றும் வேண்டுவதில்லை முக்திசாதனமாக இதுவே சுருதிகளின் யுத்தியதுபவத்தோடுங்கூடின ஸ்ரீசங்கராசாரியர்களது அபிப்பிராயம் இஃதே சுருதியின் சித்தாந்தம் மற்றவைகளான விகற்பமெல்லாஞ் சுருதியின்பூர்வபக்தம்.

க-வது பிரகாரணம் முற்றிற்று.

ய-வது உபாசனையின் பலனுரைத்த பிரகாரணம்.

—————:0:—————

சகுணரூபமாய்ப்பத்தர்களோ லடையப்படாநின்ற கைலாயாதிகளினுண்மை சாலோக்கிய சாமீபிய சாருபாதிமுத்திகள் சகுணேசன்பூசை நிரந்தர மகிமாசிரவணம் அந்தப்பிரகாரம் நிரந்தரமூர்த்தத்தியானம் இவைகளைக்கீழ்ச்சொன்னமுத்தியின்றன்மையை அடையவேண்டிப் பிராணாந்திகம்வரையிற்செய்ய மனதைத்தவிர வேறேஜகமில்லாததின லந்தந்தப்பத்திவாசனைக்குத்தருந்தபடி சகுணவித்தியாவாசனாபலத்தாற் பரலோகாதி போகபோக்கிய சேவியசேவகாதி பேதத்தையடைந்து அந்தமனமே பலரூபமாய்விளங்குகின்றது. அந்தமனஞ்சத்வமானதால் அந்தலோகத்தைச் சத்தியமென உபசரிக்கப்படுகின்றது.

அஃது மதினதிஷ்டானசைதந்தியத்தின் அருளினாலேயே சித்திக்கவேண்டும். உண்மையிலந்த முத்திகளைச் சொப்பனமெனக்கூற அரிதல்ல இகபரமிரண்டும் ஞானிகளுக்குத்தன்னைத்தவிர வேறில்லாததின லதைப்பொய்யென்று நிஷேதிக்கவுமாட்டார்கள் மெய்யெனக்கொள்ளவுமாட்டார்கள்; சகலசாஸ்திரங்களின் தீர்த்தபயனாயுள்ள இந்தசாஸ்திரத்தி னிலைமையையடைந்தவர்கள் மயங்காமல் நித்தியமங்கள நிலைமையாய்வின்று விளங்கிநிற்பார்கள்.

அனல் பிராமணுள்தவிர மற்றகுத்திரர் முதலானசாகிக
ளுக்கு ஞானங்கூடாதென்றதின் பயனென்னவெனின், சாதன
ங்களின்பேரில் ஞானத்தையடைத்திருக்கிற குத்திராதி விஷ
யமல்ல விதுவர் குத்திரஜன்மமானதாலவருக்கு ஞானத்தை
நிஷேதிக்கக்கூடாததினாலவர் முந்திய ஜம்மத்திற் றருமரா
ஜாவாயிருந்து சாபத்தாற் குத்திரரானார். குத்திரராயிருந்து
எவர்களுக்கு ஞானமுண்டாயிற்றோ அவர்கள் முந்திய ஜம்
மாந்திரத்திற் பிராமணராயிருந்திருப்பார்களென்றறிய வேண்
டியது.

குத்திரருக்கு வேதத்திலும் அக்கினிஹோத்திராதி சன்
மங்களிலும், உபநிஷத்தின் மார்க்கமாய் வேதாந்த விசாரணை
யிலுமாத்திரம் அதிகாரமில்லையே அன்றிப் பத்தியோசனான
ங்களி லதிகாரமுண்டென்பதற்கு சம்சயமில்லை. அவர்களு
க்கு திராவிடாதிபாஷைகளினுற் றுராளமாய்க் கீழ்ச்சொல்லி
யமார்க்கங்களி லதிகாரங்கிடைக்கும்; ஆகையாற் சகலமுஞ்
சுருதியின் பயன்பிரகாரஞ் சங்கராசாரியர்களபிராயமுமிப்
படியே.

இ-வது பிரகாரணம் முற்றிற்று.

உ-வது சந்தியாசத்திய வரலாற்றுப் பிரகாரணம்.

—:0:—

சத்தியமாவது பரமார்த்தமென்றும் அபரமார்த்தமென்
றுமிரண்டுவேதமாம். அகண்ட ஸச்சிதானந்த நிற்குணப் பிர
மம் பரமார்த்தம். சகுணப்பிரமம் மாயாசம்பந்தப்பட்டதால்
அபரமார்த்தம். அபரமார்த்தமென்றால் வியாவகாரிகமெனப்
படும். இந்த விவகாரசத்தை யநேகம் பேதமுடையதாகும்.

சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப் பிரகரணம்.

௫௪

சுத்திரசிதமானது சசவிஷ்ணுத்தைப் பார்க்கினுஞ் சத்தியம். சுத்திரசிதமானது கடத்தை யபேக்ஷித்து அசத்தியம். கடம் ரசிதத்தை யபேக்ஷித்துச் சத்தியம். பஞ்சபூதங்களை யபேக்ஷித்துப் பாஞ்ச பௌதிகங்கள் அசத்தியம். பாஞ்சபௌதிகங்களை யபேக்ஷித்துப் பஞ்சபூதங்கள் சத்தியம். இவ்வித பூதபௌதிகங்களை விளங்குவிக்காநின்ற ஜாக்கிரதையை யபேக்ஷித்துச் சொப்பனம் அசத்தியம். அதையபேக்ஷித்து ஜாக்கிரஞ் சத்தியம். பௌத்தர்கள் மதத்திற் புத்திசத்தைத்தவிர ஜகத்சத்தையொப்பக்கூடாததினால், சொப்பனத்தை யபேக்ஷித்து ஜாக்கிரம் அசத்தியம் தார்க்கீகர்கள்மதத்திற் சொப்பனம் ஸ்மிருதிரூபமானதாலும் ஜாக்கிர ஜகம் வஸ்து சித்தமானதாலும் ஜாக்கிரஞ் சத்தியம் சொப்பனம் அசத்தியம். உத்தரமீமாம்சர் மதத்தில் ஜகமும் விவர்த்தமானதால் ஜாக்கிரத் தீர்க்க காலமுடையதால் தார்க்காலிகசத்தியஞ் சொப்பனங் கிஞ்சித்காலமுடையதால் அசத்தியமெனப்பட்டிடினும் அந்தச் சொப்பனமுந் தார்க்காலிகசத்தியமுடையதே. இந்த ஓரண்டவஸ்தையையும் அபேக்ஷித்து அஞ்ஞானம் விவர்த்தகமானதாற் சத்தியமெனப்படும். அஞ்ஞானத்தை யபேக்ஷித்து மாயை அவபவியானதாற் சத்தியமெனப்படும். இந்த அவிக்கையான அஞ்ஞானமு மாயையு முபாதிபானதால் உபாதேயமென்ற சைதந்திய முபாதியை யபேக்ஷித்துச் சத்தியமெனப்படும். அவ்வித சைதந்தியஞ் சீவநசனென்றிருவகையாகத் தோற்றுவதால் ஈசசைதந்தியத்தை யபேக்ஷித்துச் சீவசைதந்தியம் அசத்தியமெனப்படும். ஈசசைதந்தியஞ் சத்தியமெனப்படும். நிருபாதிக சைதந்தியத்தை யபேக்ஷித்து சருவமும் அசத்தியமெனப்படும் நிருபாதிக சைதந்தியமே சத்தியமெனப்படும். பரமார்த்தத்தில் நிருபாதிக சைதந்தியத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால் ரச்சுவிறோன்றியு மறைந்துத் தோன்றாமலுமிருந்த பிரதீதிரூபமான சர்ப்பமெப்படி ரச்சுமாத்நிரமாய்ச்சத்தியமாமோ, அப்படியே சக

லமும் நிருபாதிக சைதந்தியமாத்திரமாய்ச் சத்தியமாம் இரு வகையாகச் சத்தியத்தைப் பேதிக்கக் காரணமாய் நின்ற உபாதியென்றும் உபாதேயமென்றும் விளங்கிய வஸ்துவினிலக்கணம், உபாதி யாவது இல்லாமலிருக்கையி லிருக்கிறதாகத் தோற்றுக்கின்றதாம் அஃதாவது, ரச்சுவிற் படமுதலான சர்ப்போபாதியானது இல்லாமற்போனாலுஞ் சர்ப்பாநுபூதியாம் சர்ப்போதியை ஒப்பவேண்டும். அந்த உபாதியையு மனனத்தாற் பார்க்க ரச்சுவின் விசேஷாகார ஞானபாவமென நிருணயிக்கப்படுகின்றதுபோல, ஜாக்கிரஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தியிலுமா யடங்கத் திருசியப்பிரதி யில்லாததினாற் திருசியமற்ற திருக்குமாத்திரமாய் நின்றவிடத்தில் மனோதிதமாயுள்ள அநுபூதியை மனமநியாமல் திருசியமற்ற திருக்கில் திரிசியாஞான மாரோபிக்கப்பட அவ்வித அஞ்ஞானமே சாமாநியாகாரம். அதின் ஞானமே சாமாநியாகாரஞானம் அதுவே சிவோபாதி.

இது இகனபிப்பிராயம் உள்ளபடி திருசியா திருசியத்தை அறியாநின்ற அறிவு தான்மாத்திரமாய் நிற்க அதிளித்திற் திருசியரகித திருக்கினுண்மையை மனமநியாமல் தனது ஸ்வபாவமான அறியாமையினால் ஜடரூபமான ஓ ஞானபிரதியோகியை யாறோபிக்கின்றது.

சுருக்கம், விருத்தி ஞானபூலும் நிருபாதிக சைதந்தியத்தின் சாமாநியாகாரம். ஞாதிரு ஞானம் ஞேயமற்ற ஸ்வரூபஞானமாத்திரம் விசேஷாகாரம் இந்த இரண்டின் ஞானமும் உபாதேயாதிஷ்டான ஞானங்களென்ற இரண்டு பேதத்துக்கு முபாதியாகலாம். உபாதேயமாவது *இதரவியாவர்த்தகமாம். அஃதாவது ரச்சுவின் சாமாநியாகார ஞானமான

ஓ ஞானப்பிரதியோகி என்றது, அஞ்ஞானம் திரிசியம்.

*இதரவியாவர்த்தகமென்றது தனக்கந்நியமாயகேக உஸ்துத்தின் வினங்குவிக்குத்தன்மை.

சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப் பிரகரணம்.

௫௬

ஆவரணோபாதியிற்றோன்றிய உபாதேயரூபமான சர்ப்பம், பயம், விஷாதம், விஷம் மரணதிகளை விளங்குவிக்கின்றதுபோலவாம்.

விவரணமுதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களிற் றேகாகங்காரமானது சுத்திரசிதம்போலல்ல. சத்தியமென்று காணப்படுகின்றது. அச்சத்தியமும் விவகார சத்தியங்களுக்குடங்கியது.

விருத்திநிருணயம்:—ஒருகடத்திருதியமாய்த் தோன்ற அக்கடத்தில் விருத்திகளைச் சோதிக்கும் விபரம் கடம் வெகு பூமியின் ரேணுக்களானதா லவ்வித ரேணுக்களே ஒன்று கூடி கடமாய்த்தோன்றவேண்டுமானால் அவ்விதரேணுக்கள் ஜலசம்பந்தத்துடன் கூடவேண்டும். ஜலசம்பந்தத்தாலும் நெகிழ்தல் ரேணுவைச்சார அவ்விதரேணுவும் நெகிழ்தலுடையதாகும். இறுகாமற் கடமாகத்தக்கதல்ல இறுகுதல் அக்கினியன்றிக்கூடாது அக்கினி அசைவன்றி ஜலத்தைவற்றச்செய்யாது அவ்வித அசைவு இடமன்றிப்பவியாது இவ்விதமாகிற் கடத்தை பிருதியின்ரேணுவாய்ப்பார்த்தவுடன் அதற்குச்சேர்க்கையாய் விளங்கியபசை ரூபமானஜலரேணுக்களை அநுபவபலத்தாலறிந்து அதில்நெகிழ்தலை யிறுகுவிக்கும் வல்லமையான சோஷணசக்தியுடைய தகனரூப அக்கினியின்ரேணுக்களை அநுபவித்து அவ்வக்கினிரேணுக்களின் தகனவியாபார ரூபசலனத்தை வாயுரேணுக்களாகவறிந்து அவ்வித ரேணுக்களின் சலனாதாரமாய் ஆகாயத்தையும்நுபவயுக்திவல்லமைகளால் விஷயீகரிக்க பஞ்சபூதங்களின் ஸமுதாயமானகடம் கடாகாரமாயும் அவ்வாகாரத்திலுள்ளடங்கிய ஆகாரமும் நான்கு பஞ்சபூதங்களின்ரேணுக்களும் அந்தந்தக்குணங்களோடும் வேறுவேறுகத்தோன்றும், அப்படித்தோன்றிய பூதங்களை அநுபவபலத்தால் நிருணயித்து அவைகளில் வகைக்கைத்துவிதம் உள்ள பூதப்பிரிவு இருபத்தைத்தையும்

அநிய அப்பூதங்களாகவேவிளங்கும் இகற்குவரலாறு, திருசிய
மாய் ஆகாயத்தோன்ற அத்திருசியாகாயத்திருக்காய்திற்க அப்
பார்வையில்கிளங்கிய ஆகாயம்பார்வையோடுங்கூட எண்ண
த்திலடங்க அவ்வெண்ணம் வயித்தூதிற்க அவ்வாகாயமெண்
னத்தின் குரியமாத்திரமாய் திற்க குரியமான ஆகாயம் கு
ரியத்தன்மையோடும் நிற்கிவயத்தன்மையை அடைய ஸம
மாய்விடும். ஸமஞ்சடத்தன்மையுடையதால் சித்திலடங்
கிச் சித்தாய்விளங்கும். விவரத்திக்குங்காலத்திலுமப்படியே
கிரமமாய் உற்பவிக்குப் புனதாலப்படியே மற்ற நான்கூறுதங்க
ஒமொடுங்கி உற்பவிக்கும் அக்காரணசுபாவத்தை அக்காரி
யங்களிவிருப்பதால் உள்ளபடி அநியவேண்டும் இப்படி அநிய
பிருதிவித்தாய்ப் பார்வையில்கிளங்க அதின் சேர்க்கையின்
பொருட்டு ஸ்கிந்தலானஜலம் பிரயோசனமில்லாமல் நிராதா
ரமாய்ப்பவித்துச் சின்மாத்திரமாய்ச்சேலிக்கும். அப்படியே
மற்றமுன்றுத் தன்தன் குணங்களோடுங் காரணமான சித்பூத
ங்களாய்ச் சேலிக்கக்கடமுந் சித்தாகவேவிளங்கிடும், அந்த
சிதாகாரகத்தெல்தத்தபட நியாயமாய்ப் பூகாம்சம் (௨௫) வ
கையாயும் சப்தாதிமாத்தினா (௪௫) பேதமாயுமதிசூக்ஷ்மமா
ய் விருத்தியில் விளங்கும்; அப்படியே ஒரு விஷயவிருத்தி
யில் (௩) விருத்தியடங்கி நிற்பதுபோல பிரணவப்பிரகரணத்
திற் சொல்லிய (௧௬) விருத்தியிலுமதிசூக்குமமாய் (௩-௩) விரு
த்தியிருக்கிறது அதெப்படியெனின்? விருத்தியென்று லத்தக்
கரணத்தின் றெளிவானதால் அந்த அத்தக்கரணம் பஞ்சபூத
ங்களின் றெளிவாகையா லுரைக்கப்பட்டது. முன்சொல்லிய
(௧௬) விருத்திகளும் ஆவரண அத்தியாச ஆரோப அபவாத
மென்னும் நான்குவிருத்திகளையுமுள்ளுடையவைகள். ஆக
(௩-க்கு) (௨, ௧) விருத்திகளாயிற்று. இவைகள் ஸாத்திய
ங்கள் இவைகளின் தத்தவறுபூதிக்குத்தகுத்தபடிசாதனமான
நான்கும் முன்றுசாதனம் (௩) ஆகவும் ஒரு சாதனம் (௧) ஆகவும்

சத்தியாசத்திய வரலாற்றுப் பிரகாரணம்.

சூக

ஆகவும்பவித்து ஆக (சூா) ஆயிற்று. சிரவணமே மனனம் மனனமே நிதித்தியாசமானதா லந்தந்த விருத்தியறுபூதிக்குத் தகுத்தபடி அச்சிரவண ரூபமான நிதித்தியாசமும் (ா) விருத்தியாயிற்று ஆக சாதனவிருத்தி (து) ஸாத்தியவிருத்தி (யது)மாம். இதைப்பெருக்க கோடிவிருத்தியாயிற்று. அக் கோடிவிருத்தியிலும் கிருஷ்டி ஸ்திதி சங்கார திரோதான அருகிரக சக்திகளைத்தையும் சிவசக்தி அபின்னமாயுள்ள கிமர்சினீரூபமானவியாபினீசக்திஸ்புரணத்தையும் அவ்வவற்றிற் குத்தகுத்த வியாபகமுடையதானையா லந்த ஆறையுமீவுகொடுக்க (சூ) கோடி விருத்திகளாயிற்று. இவ்வளவுவிருத்திகளும் விகாரமானதால் நீர்விகாரியினிடத்திலுண்டாக யிடமில்லையாதலால், ஒரு விருத்திகளினுகவியின்றி ஸ்வயம் நிருவிகாரியாய் விளங்குகின்றானே ஆத்மா அப்படியே விளங்கிட ஸஹஜஸ்திதி அநுபவத்துக்குவரும். இவ்வறுகோடிவிருத்திகளையே திருவாசகத்தி லானுகோடி மாயாசக்திகளெனக்கூறியது. இவ்விருத்தி சோதனைப்பிரகாரமதுபூதி ஸஹஜஸ்திதியை அருள்செய்யுள். இதன்பொருள் ஸஹஜஸமாதி அப்பியாசரூபம் ஸஹஜாவஸ்தை ஸாத்தியரூபம். ஸஹஜஸ்திதி சாத்தியாசாதனவிதிற்முத்தம் அப்படியேவாராகவுபநீதத்திவித்த ஸ்திதியை ரிபுமகாரிஷிமிகவும் அரிதரிதெனத்ததித்தார். இந்நிலைமையுடையவன் பிரமமும்ல்ல சிவனும்ல்ல ஐக்கியரூபனும்ல்ல, அவனெப்படியோ அப்படியெனவுங்கூடச் சொல்லத்தகாதெனவும், உரைக்கத்தக்கதல்ல.

குணகுண நிருணயம், சற்குணமென்றுந் துற்குணமென்று மிரண்டு பேதமுடையதாகும். குணமென்பது பாமார்த்த ஸ்வபாவம், வியாவகாரிகம் சச்சிதானந்தம். வியாவகாரிகம் வெகுவிதம், சத்து சித்து ஆனந்தமென்ற முன்றுஞ்

கூஉ

கவாநுபூதி ரஸாயனம்.

ச்குணப் பிரமத்தின் அபேதகுணம். சத்துவம், ரஜசு, தமசு, இந்த மூன்றும் சகுணப்பிரமத்தின் பேதகுணம். இந்தக்குணங்களிசனைச்சார்ந்தால் பூச்யங்களாகும். ஈசனது அம்சமான சிவனைச்சார்ந்தால் பூச்யா பூச்யங்களாகும். நல்லது பொல்லாததான சகல குணங்களுந் தனது காரணமான ஸகிதானந்தத்தைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் ஈசனும் ஈசனது குணங்களையும் அன்றிச், சிவனுஞ்சிவனது குணங்களும் வேறாகக் காணப்படாததினாலும் குணரூபமாயாவது சித்ரூபமாயாவது எந்தவஸ்துவி னடத்தையையும் பார்த்துப் பிரமவிலாசத்தின் மகிமையென்று மகிழ்கின்றதே பூஷணமான நற்குணமாம். மற்றக் குணங்களைப் பகுத்துப் பார்க்கிறது துற்குணமாம். இதுவுங் கிழ்ச்சொல்லியபடி பரமார்த்த விவகாரங்களை யபேகஷித்தது.

ஹிம்சை அஹிம்சையின் நிருணயம் பரமார்த்த விவகாரபேதத்தா விரண்டு பிரிவுடையது. க-வது பரமார்த்தத்தில் திருசியா திருசியமற்ற ஸ்வரூபமே அஹிம்சை. உ-வது திருசியா திருசியமற்ற ஸ்வரூபமான நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனச் செலித்து அகண்ட போதாதுபூதியான நிருவிகற்ப * தாதாத்மியாதுபூதியானது விவகாரத்திற் பரமார்த்த அஹிம்சை பரமார்த்தத்தில் ஹிம்சை. கூ-வது பிரமமான தன்னை யசம்சாரியென்றறியாமற் சம்சாரியெனக் கொள்கை ஹிம்சை. உள்ளபடி யசம்சாரியெனக்கொள்கை அஹிம்சை ச-வது வேதங்களால் விதிக்கப்பட்ட யாகவிஷ்ணு பசுபந்தம் புண்ணியரூபமென்றெண்ணியநடத்தை அஹிம்சை. வேதத்தாற் சொல்லப்பட்டிடினும் பாபந்தானென்றெண்ணிய நடத்தை ஹிம்சை. ௫ வது அரசர்களுக்குத் துஷ்டர்களைச்

† பூச்சிமங்கள் உபசரிக்கத்தக்கவை

* தாதாத்மியமென்றது தானதுவாயிருத்தல்

பாத்திராபாத்திர விவேகமுரைத்த பிரகரணம்.

சு.க.

சேதிக்கின்றது அஹிம்சை. அவர்களைச் சேதியாமலிருக்கின்றது ஹிம்சை. கூ-வது பிறர்களுக்குத் துக்கத்தையுண்டுபண்ணுகிறது ஹிம்சை. சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது அஹிம்சை. ஹிம்சா ஹிம்சைகளெல்லாம் ஈசனது சத்திவிஸாசமகிமைபெண் றறிந்து சீவஸ்வதந்தரத்தைப் பாராமலிருக்கவேண்டியது.

மிக-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

வ2—வது பாத்திராபாத்திர விவேகமுரைத்த பிரகரணம்.

தானாதிகளின்பொருட்டுப் பாத்திராபாத்திர விவேகம். பரம்பரைவேத வேதியர்கள் (க) பின்பு ஸ்வயம் (உ) ஸ்வயமும் வேதவேதியர்கள் (ஈ) சாம்பவவேதவேதியர்கள் (ச) யோகியர்கள் (ரு) ஞானியர்கள் (சு) இவர்கள் உத்தரோத்தரமுத்தமமாம். இவ்விதபாத்திரங்கள் பிராந்தியால் அசிட்டர்கள் சிட்டர்கள்போலவுஞ் சிட்டர்க ளசிட்டர்கள்போலவுஞ் தோன்றப்படலாம் ஆனதாலதமமெனப்படும்.

எங்கும் இடைவிடாநிறைவுடைய பரமசிவ புத்தியாய்த் தானஞ்செய்கின்றதே உத்தமம். நிச்சயம் பேதிக்கக் காரணமில்லாததினாலுத்தம பாத்திரமவெனப்படும்.

பிராயச்சித்தவரலாறு கன்மிகளுக்குப் பஞ்சமகாபாதகங்கள் ஞானகிருதமில்லாவிடிஸ் துவாத சம்வத்சரம் மானுபிமானமின்றித் தான்செய்த பாதகத்தைக் கபடமின்றிப் பச்சாதாபத்தோடுங்கூட உச்சமாய் சகலர்களுக்குந்தெரியச்சொல்லிப் பிச்சாடனத்தா லர்த்தக்கிராசியாய்சீவிக்கத்தக்கது; அப்படி

சக்தியில்லாவிடின் சேதுவாதி ஸ்நானம் விதியாகவேண்டும். அவிவேகிகளாயிருந்து ஷுட பாபம் ஞாபகத்தோடு செய்திடிற் பச்சாதாபத்துடன் சந்தியாசகம் கிரஹித்து உபவாசாதிகளி னாம் பிராண விசர்ச்சனஞ் செய்யவேண்டியது. மனம் விவே கோபகாராநுகூலமாகில் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டும் பிராணத்தியாகஞ்செய்யக்கூடாது. பக்தர்களாகிற் பரமேஸ் வர நாமரூபாதி ஜபலிங்கார்ச்சனை ஆலையவாசாதி தீவிரமாய்ச் செய்யவேண்டும். யோகிகளாகிற் பிராணாயாமாதி தாரணை செய்யவேண்டும். தியானிகளாகி விதயகமலத்தில் மூர்த்தி தி யானஞ்செய்யவேண்டும். அதிற் காரண பஞ்சமூர்த்திகளுக் கும் ஹிருஸ்வதீர்க்க காலபேதமாய்ச் செய்யவேண்டியது. நிற்குணபாவனை உண்மையாய்ச்செய்ய ஒருகூணத்தில் முன் செய்த அனைத்தும் நீங்கிவிடும். ஞானஞ்ஞானகிருதங்களான சகலபாவங்களும் ஆசிரியரது பணியிடையுடன் அவர் முக மாய் சிரவணஞ்செய்ய ஒரு வருஷத்தில் நீங்கிவிடும். ஆகை யாற் சகல பாபங்களுக்கும் உத்தம பிராயச்சித்தம். விவேகி களுக்குக் குருமுகமா யபரோக்ஷ சாப்த பிரம விஞ்ஞானமே யாகும். ஆசிரியர்முகமாயடைந்த அபரோக்ஷ பிரம விஞ் ஞானிகளுக்கோ தன்னைத்தவிர வேறே புண்ணியபாவாதிகள் அவர்களாறுபவத்திற்காணப்படாததினாற் பிராயச்சித்தவார்த் தையே கிடையாது.

ஸ்துதி நிந்தா நிருணயம்:— வஸ்து ஸ்வபாவ ஸ்திதியே ஸ்துதி, வஸ்து ஸ்வபாவாவஸ்தையே நிந்தை. பிறருடையவுந் தன்னுடையவும் அந்தக்கரண தேகேத்திரியாதி ஜடஸ்வபாவ ங்களையிட்டுவந்த ஸ்துதி நிந்தை இரண்டும் நிந்தையெனப் படும். எல்லாம் அததின் ஸ்வபாவமென்றற்கின்றது ஸ்துதி யெனப்படும்.

சிவசக்தி சமரசம்:— எத்தவஸ்துக்களும் விருத்தியாலே

பாத்திராபாத்திர விவேகமுரைத்த பிரகரணம்.

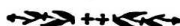
௬௫

விளங்கவேண்டுவதா லந்தந்த வஸ்துக்களை விளங்கிப்பிச்சினற விருத்தியே சக்தியாம். அந்த விருத்தியையும், அவ்விருத்தியின் விஷயங்களையும் சிவோசரூபமாய் மேவாமல் மேவிய சைதந்தியஞ் சிவமாம்.

விஷயங்களை விருத்திநீக்க விருத்தியும் நீராலம்பமாய் நீங்கிவிடும். விருத்திநீங்கிடிச் சிவோசபேதம் நீங்கிவிடும். சிவோசபேதம் நீங்கிடி லெல்லாம் நீங்கிவிடும். எல்லாம் நீங்கினவிடஞ் சிவமாம். அச்சிவமுந் தன்னேத்தானெதிரிடச் சக்தியெனப்படும்.

சுருக்கம். சத்துசிவம், சித்துசக்தி. சத்துச் சித்தென்ற வுபாதிமித்தையாம் †இராகுசிரசின் உபாதிபோல சிவத்தைத் தவிரச் சக்திவேறில்லை. சக்தியைத்தவிரச் சிவம்வேறில்லை. சிவசக்திபேதங் கற்பிதம் இந்தப்பேதங்கிடையாது இதுவே சிவசக்தியினுடைய சமரசம், சமரசமே யானந்தம். ஆனந்தமென்னின் முக்காலத்திலு மிரண்டாம் வஸ்துவையெதிரிடாத உண்மை. இப்படியென்று உள்ளபடி நிலையை அடைய அவர்களுையே பரமசிவமெனக் கூறப்படுகின்றது.

மஉ-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

†இராகு சிரசென்றது, இராகுவைத்தவிர சிரசு வேறில்லை சிரசைத்தவிர இராகு வேறில்லை.

சுசு

சுவாஹபூதி ரஸாயனம்.

பஞ்—வரு பந்தமுத்தியின் விபரமுரைந்த பிரகாரணம்.

பந்தமுத்தியி ன்முன்னிட்டுவந்த சித்தமுடக்கிரந்தி. அதின் சித்தியின்பொருட்டொப்பிய அத்தியாசம். அத்தியாசத்தால் நேரிட்ட ஆரோப அபவாதம். இவற்றின் பயனாய்த் தெளிந்த யெதார்த்த உண்மை. இவைகளின் நீரூபணவரலாறு.

சுழுத்தியி லறியுத்தன்மை அறியாத்தன்மை இவ்விரண் வேகையு மில்லாத ஸ்வபாவமான நிலையவிட்டு விழக்கச் சிதாபாசன் விவகாரத்தால் நான் தூங்கினேனென்று காணப் படுவதில், ஒன்றுத்தெரியாமையான சுழுத்தியிற்கண்ட அறியாமையான ஆவரணம் பந்தமெனப்படும்.

அவ்வித அஞ்ஞானமான பந்தத்தை விவகரியாநின்ற சிதாபாசனிடத்திற்கண்ட விவகாராநுபூதியைச் சோதிக்க, மேற்கூறிய அஞ்ஞானமான பந்தம் இல்லையென்று உள்ளபடி தெளிவதே முக்தியெனப்படும்.

மேற்கண்ட சிதாபாச விவகாராநுபூதியைச் சோதிக்குந் தன்மை யேதெனில், சிதாபாசனாவது கண்ணுடியிற் பிரதி விம்பித்தமுகம்போல விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதந்தியஞ்சிதாபாசனும். அவனது ஸ்வபாவம் விருத்தியைச்சார்ந்ததால் சுட்டியறியுந் தன்மை யுடையவனாவான். சுழுத்தியிற் சுட்டியறியுத்தன்மை யில்லாததினால் அவ்வித அவஸ்தையிற் சிதாபாச னில்லாதவனாவான்.

ஆனால் தானில்லாத இடத்திலுள்ள அநுபூதியைத் தானுணக்க எவ்விதம் வல்லமையுடையவனாவான்? அவனுக்கு வல்லமையில்லாவிடின் மேற்கண்ட அவஸ்தையினநுபூதியை விவகரிக்க சிதாபாசனுக் குதவிசெய்யும்பொருட்டு அவ்வித அவஸ்தாநுபூதியுடையவ னொருத்த னிருக்கவேண்டும்.

பந்தமுத்திகளின் விபரமுரைத்த பிரகரணம்.

௯௭

ஒன்றுத்தெரியாமையான கீழ்ச்சொல்லிய அஞ்ஞானமான பந்தம் அவனையே சாரத்தக்கது. அவ்விதமானவனைச் சுருதியிலும் அதுபூதியிலும் பிராஞ்ஞனைத்தவிர வேறேகாணவில்லை. பிராஞ்ஞனைப்பதின் பொருள் (பிரகர்ஷண அஞ்ஞன் பிராஞ்ஞன்) கிரமமாய் விவகாரத்திற்கண்டபடி அறியாமையான அஞ்ஞானம் எந்த அதுபூதியி லெவனைச்சார்ந்ததோ அவனை னப்படும்.

மேற்கூறிய சிதாபாசனது விவகாரத்தைச் சோதிக்குங்காலத்தில் பிராஞ்ஞனுடைய விவகாரத்திற்கண்ட அறியாமையான அஞ்ஞானம் பிராஞ்ஞனைச் சார்ந்ததால், விருத்தி பிரதிவிம்பிதனை சிதாபாசனுக்கு சுண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பியாநின்ற பிரதிவிம்பத்துக்கு முகம் விம்பமானதுபோல், பிராஞ்ஞாதுபூதி விவகாரத்திற்கண்ட பிராஞ்ஞன் விம்பஸ்தானமாவான்.

 இவ்விதமான பிராஞ்ஞனையும் பிராஞ்ஞோபாதி யான ஒன்றுத் தெரியாமையான அஞ்ஞானத்தையும் உள்ளபடி தெளிவித்தல். சுமுத்தியதுபூதியிற்கண்ட ஒன்றுத் தெரியாமையாம் அஞ்ஞானம் உண்மையாய்ப் பிராஞ்ஞனைச்சார்ந்திருக்குமாகில், மேற்சொல்லிய அதுபூதியிலிருந்த வரலாறையுஞ் சுவாதுபூதி முதலானவைகளையும் பார்வையில் வல்லமையில்லாத சுயஞ் ஐடனான தான் அவ்வவஸ்தையிற்கண்ட அதுபூதிஞானத்தைச் சிதாபாசனுக் கெவ்விதமாய்த் தெரிய உதவி செய்வான்.

பிராஞ்ஞனிடத்திற்கண்ட அதுபூதியைச் சோதிக்குங்கால் சிதாபாசவிவகாராதுபூதியாற் றேன்றிய நானென்றும் ஒன்றுத்தெரியாமையென்றும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்று முள்ள விவகாரங்கள் அக்காலத்திற் பிராஞ்ஞனிடத்திற் காண

௬௮

சுவாஹூதி ரஸாயனம்.

ப்படாததினால் எவனெவனிடத்தில் எந்தெந்த விகாராஹூதி காணப்பட்டதோ அந்தந்த விகாராஹூதிகள் அவனவனையே சாரத்தகும். இங்ஙனமாயில் பிராஞ்ஞனிடத்திற் சுட்டியறியுந் தன்மை யில்லாததினால் அவனைச் சுயஞ்சித்தெனக்கூறலாம். அவனிருக்குமிடம் அவனான உண்மையானதால், நிற் விகாரியாவான். அவ்வித நிருவிகாரியான சுத்தசித்ததை முற்கூறிய விகாரங்களுள்ள பிராஞ்ஞனைனக் கூறக்கூடாது.

சிதாபாசனது விவகாரத்தால் நேரிட்ட அஞ்ஞானம் தானில்லாத இடத்திற் கண்டதுபோற் சொல்லிய விகாரங்கள், தனது விகாரங்களானதாம் சிதாபாசனையே சாரத்தகும். ஆகையாற் சுத்தமாம் விட்பங் கண்ணுடியிற் பிரதிவிம்பிக்கக் கண்ணுடியின் மலத்தாற்றோன்றிய பிரதிவிம்பத்தின் விகாரம் விம்பத்தைச் சாரத்தகாததுபோல விருத்திமலத்தாற்றோன்றிய சிதாபாசனிடத்திற் கண்ட விகாரங்கள் சுத்தசித்தான விம்பத்தைச்சார வல்லமையுடையவையாகாது.

சிதாபாசனது சுபாவம் பேதத்தன்மையானதால் அப்பேதம் அஞ்ஞானத்தை முன்னிட்டுச் சித்திக்கவேண்டுமெனநால் அந்த அஞ்ஞானம் பிரதிவிம்பரூப சிதாபாச விம்பமான பிராஞ்ஞனைச் சார்ந்திடிற் பத்தமாகும். அவ்வித பந்தத்தை யுடையவன் பெத்தனாவான்.

சிரவணமனன நிதித்தியாசன சமாதிபெலத்தால் ஒன்றுத்தெரியாமையான அஞ்ஞானம் விவகாராஹூதியிதுள்ள படி பிராஞ்ஞனில்லாவிடிற் சார உபகாரப்படாது. பிராஞ்ஞனில்லாததன்மையாற் அஞ்ஞானபந்தமானது சார உபகாரப்படாததால் வந்தியாபுத்திர பந்தம்போலெனக் கூறப்படும்.

 இங்ஙனங் கூறியபிரகாரம் மேற்கண்ட சிரவண

பந்தமுத்திகளின் விபரமுரைத்த பிரகாரணம். ௬௬

மனன நிதித்தியாசன சமாதிபெலத்தாற் சுத்தசித்தாம் விம்ப
மான தன்னிடத்தில் அஞ்ஞானமாம் பிராஞ்ஞ சிவவுபாதி இ
ல்லையென்று அதிஷ்டானமாகத்தெளிய பிரதிவிம்பரூபமான
சிதாபாச சிவக்கையாம் பிராஞ்ஞன் முக்காலத்திலுங் காணப்
படாவிடும் பழுதையிற்றேன்றிய சர்ப்பம் அதின் விஷம்
அதனாலுண்டாகிய பயம் மரணம் அதைப்பற்றிவந்த மந்திர
சாமர்த்தியம் இவ்வளவும் அதிஷ்டான ரச்சுவின் ஞானத்தால்
வியர்த்தமாய்விடுவதுபோல், பிராஞ்ஞனும் சிவன் அநுபா
தியாம் அஞ்ஞானம் அவன் பிரதிவிம்பமான சிதாபாசன்
அவன் விவகாரத்திற்கண்ட ஆண்மைமுதலான விவகாரங்கள்
இவ்வளவையும் வியர்த்தமெனத்தெளிந்து உள்ளபடி அதிஷ
்டானமான தானாய் விளங்குவதே முக்தியெனக் கூறப்படும்.

சிதாபாசன் விவகாரத்தாற் றேன்றியதுதான் பந்தம்;
அதை நீக்கவந்த முக்தியுஞ் சிதாபாச விவகாரத்தாற் றேன்
றியதுதான். இதில் நிரூபிக்கப்பட்டவுண்மையை ஆகேஷ
பவிசேஷத்தா லுறுதிப்படுத்தும் விவரம். எவன் பெத்த
னோ, அவனே முத்தனாகவேண்டும். சுருதி யுத்தி அநுபவங்
களினால் வந்த பந்த மோக்ஷங்கூடஸ்தனைச் சார்ந்ததா,
அல்லது சிதாபாசனைச்சார்ந்ததா? கூடஸ்தனைச் சார்ந்ததென்
றால் ஒரு கொப்பத்தில் மதயானைவிழ ஒரு *மசகத்தால்
விடுதலையாக்கத் தகாததுபோல ஸ்வப்பிரகாசமான கூடஸ்
தனைப் பந்தமாங் கொப்பத்தினின்றும் அப்பிரகாசனான சிதா
பாசன் நீக்கத்தகாள்.

சிதாபாசனைச் சாரத்தக்கதெனில்? சிதாபாசனானவன்
பிரதிவிம்பனானதினால், பிரதிவிம்போபாதி நீங்கினவிடம் விம்
பமானதால், விம்பமான இருப்பே முக்தியெனப்படுவதா லவ்

விதமான முக்தி நிசையிற் சிதாபாசனில்லாத தன்மையுடையவனாகின்றான். ஒருத்தன் புண்ணியஞ்செய்ய அந்தப்புண்ணியபலத்தை அகர்த்தனான அந்தியன் போக்தாவென்றது போலாகும். ஒருவன் கட்டுப்பட அந்தியன் விடுதலையாய்விட்டாலெனத்திரியும்.

ஆகையாற் பத்தமெவனைச் சார்ந்திருத்தோ, அவனே முக்திநிசையி லிருக்கவேண்டுமென்று ஆசேஷபம்வரச் சமாதானம் கூறப்படுகின்றது. பத்தமானது கூடஸ்தனையுஞ்சார்ந்ததல்ல சிதாபாசனையுஞ் சார்ந்த தல்ல, கீழ்ச்சொல்லியபிரகரணத்திலும் பஞ்சதசப்பிரகரணமுதலான சாஸ்திரங்களிலும், பத்தஞ் சிதாபாசனைச்சார்ந்ததென்றதின் விபரம், சீவன் பாரமார்த்திகவிவகாரபேதத்தா விரண்டிவிதமாய்க் கூறப்படுவான். க-வது கூடஸ்தன், உவது சிதாபாசனாவன். இந்தச் சிதாபாசனென்பவன் வியாவகாரிகனானதாலவன் விவகாரத்திற் கண்டபடி பாரமார்த்திகனென்றும் வியாவகாரிகனென்றும் இரண்டு பிரிவுடையவனாவான்.

இவ்விதசிதாபாசன் விவகாரத்தால்த்தோன்றப்பட்ட மேற்பிரகரணத்திற்கூறிய பிராஞ்ஞனே பாரமார்த்திகனாவான். முற்கூறியவிசேஷங்களால் உள்ளபடிதெரிய அவனேநிராவரண அதிஷ்டான சுபாவமாயிருப்பதால், முக்திநிசையிலு முள்ளவனாவான். அவனே சிதாபாசனது விவகாரத்தால் ஆவரணமுடைய பிராஞ்ஞன்போற் றேன்றுவதால், பத்தநிசையிலு முள்ளவனாவான்.

இந்தப் பத்தமுக்தி இரண்டும் விருத்திருபமானதால் நிற்குத்திகனான பிராஞ்ஞனை உண்மையாய்ச் சாரத்தகாது. அவ்விரண்டிஞ் சிதாபாசன் விவகாரத்திற் காணப்படுவதால், சிதாபாசனிடத்திலுதித்த அஞ்ஞானமாம் பத்தவிருத்தியை நீக்க ஞானமெஹுமுக்தி விருத்தியை சிதாபாசனிடமாய்க் கூறியது.

பந்தமுத்திகளின் விவரமுரைத்த பிரகாரம். ௭௮

வைவல்லியத்தில், இந்த அபிப்பிராயஞ் சொல்லாமற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியெனின், ஸ்வரூபஞ்ஞானம் அஞ்ஞானத்தைச் சுடாது. விருத்திஞானமே அஞ்ஞானத்தைச் சுடுமென்ற அந்தச் சாஸ்திரத்தின் அபிப்பிராயம், ஸ்வரூபத்தி லஞ்ஞானமில்லாததின லஞ்ஞானஞ் சுடப்படாதென்றும், விநித்தியின் விருத்தியிடமாய்ச் சிதாபாசனீயத்தி லஞ்ஞானந்தோன்றியதா லந்த அஞ்ஞானத்தைச் சுடவிருத்தியிடமாய்ச் சிதாபாசனுக்கு ஸ்வரூபஞ்ஞானம் வேண்டுமென்றுங் கூறப்படுதலாம்.

சித் ஜடக்கிரந்தியாவதென்ன? சுழுத்தியில் ஸ்வபாவமாய்கின்ற சுத்த சைதன்ரியமாங் கூடஸ்தனையுள்ளபடி பகுத்தறியாமல் விநித்தியின் சிதாபாசன் விவகாரத்திற்கண்ட ஒன்றுத் தெரியாமையாம் அஞ்ஞானம் ஜடமாம். அவ்வித ஜடமான அஞ்ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தியைச் சார்ந்ததால், அவ்வந்தக்கரண விருத்தியைச் சார்ந்த அஞ்ஞானமாம் ஜடஸ்வபாவத்தை அந்தக்கரணத்தின் ஸ்வபாவமென்றறியாமல், கூடஸ்தனிடமா யாரோபித்துக் கூடஸ்தகூடாவமான ஞானத்தை ஜடமெனக்கொள்ள, சித்ருஜடமாயும் ஜடஞ்சிந்தாயுஞ் சிதாபாசனுற்பிரிக்கப்படாத முடிச்சைப்போல ஐக்கியப்பட அந்தக்கரணத்தின் அறியாமை அகங்காரம் சுகம் துக்க முதலான விகாரங்களை அகாரணமாய்ச் சிதாபாசனுற் சித்தைச் சாரத்திரியச் சுருதியுத்தி யதுபவங்களிலிருந்துங்கூட சிதாபாசன் விவகாரத்திற்கண்டபடி பிராஞ்ஞானென்னுஞ் சீவதத்துவத்தை நிரூபித்தது.

கரணகலவிகளோய்ந்த இடமான அதிஷ்டானத்தின் ஸ்வபாவமான ஸ்திதியை ஸ்வரூப ஞானமாத்நிரமா யிருந்ததென்றறியாமல், சிதாபாசன் அந்தக்கரணத்தின் அறியாமையாம் அஞ்ஞானத்தை யதிஷ்டான சைதன்ரியத்தி லாரோபிக்க

என

கவாங்குதி ரஸாயனம்.

அதிஷ்டான ஞானமே அஞ்ஞானமாம் ஐடமாய்த்தோன்றி
நின்றதை அந்தக்காணத்தின் மலமாம் அறியாமையால், சிதா
பாசனுக்கு உள்ளபடி தெனியத் தெனியில்லாமற்போயிற்று.

அதிஷ்டானத்தி லுண்மையாம் ஸ்வரூப ஞானமும் அந்
தக்காணத்தின் மலமாம் ஐடமான அஞ்ஞானமும் சிதாபாச
னுக்கு விழித்தபின் ஏகாகாரமாய்த் தோன்றுவதால், அவ்வித
மான நொற்றமே சித்தூடக்கிரந்தியாகும்.

அதைச் சுருதி யுந்தி யதுபவங்களினு லுள்ளபடி சோ
தித்துத் தெனியாமற் சிதாபாசன் அஞ்ஞானமென்று அபிமா
னிப்பது ஆரோபமாகும்.

கிழ்ச்சொல்லிய சாதனவிசேஷங்களால் ஞாநுரு ஞான
ரூப மறித அதிஷ்டான ஞானமாத்திரமாய் நின்றதெனத்
தெளிந்து முக்காலத்திலும் அஞ்ஞானமில்லையென நீக்க அப
வாதமாகும். அத்தியாசமாவது இவ்விதமான ஸ்வரூபத்தில்
அஞ்ஞானமென்றும் ஞானமென்றும் ஓரண்டினது ஐக்கிய
மென்றும் அவ்வைக்கியத்தால் வந்தது பந்தமென்றும் அப்
பந்தத்தை நீக்கச் சாதன விவேகத்தாற் கிடைத்தது ஸ்வ
ரூபஞ்ஞானமென்றும் அவைகளைச் சொல்லாநின்றது சுரு
திகளென்றும் அந்தச்சுருதிகளின் விசாரணையிற் சாதனமு
டையவர்க ளதிகாரிகளென்றும் அவர்களடையும் பலன் சுரு
வமான பந்தநீவிர்த்தி ரூபமான ஸ்வாத்மானந்தஸ்வபாமா முக்
தியென்றும் இவ்விதமான சகல விவகாரங்களுஞ் சிதாபாச
னைப்பற்றி வந்ததாலவ்வித சிதாபாசன் அந்தக்காண விருத்தி
யிற் பிரதிஃபரூபமானதா லந்த அந்தக்காணத்துக்குப் பிஜ
ம் அஞ்ஞானம், சிதாபாசனுக்கு வீம்பங் கூடஸ்தனுமன்றி
வேறுகதி காணப்படாததினால், ஸ்தோதிதான கூடஸ்த
ஸ்வபாவத்தி லறியாமை ஸ்வபாவமுடைய அஞ்ஞானமா

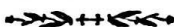
பந்த முக்திகளின் விபரமுரைத்த பிரகாரணம்.

என

மறைவுநெரிட்டதென்று எக்காலத்திலுஞ் சுருதி யுத்தியதுப
வங்களால் நிரூபிக்கத் தகாததுதான். அப்படியிருக்க அந்தக்
காரணஞ் சிதாபாச னிவ்விரண்டுக்கும் இடங்கொடாநின்ற அ
ஞ்ஞானமில்லாவிடில், பீஜமில்லாத விருகூதம்போல இல்லாத
வையாய்கிடும்.

அவ்விரண்டு மில்லாமற்போகச் சித்தின் தருமம் ஜடத்
துக்கும் ஜடத்தின் தருமஞ் சித்துக்கும் ஐக்கிய விசேஷத்தாற்
பந்தம் வந்ததென்ற விவகாரம் ஷ ஐக்கியத்தை முன்னிட்
டிருப்பதால், ஸ்வப்பிரகாசமுடைய சூரியனும் அப்பிரகாச
முடைய இருளுங் கலந்துநின்று விளையாடுகின்றதின் தன்மை
போல மிகவுஞ் சித்திக்கத்தக்கதல்ல. ஆயினும் உலகத்திற்
கண்ட அநாதியாம் விவகாரத்தாற் பந்தமுக்தியின் விவகாரங்
கள், எவனுக்குப் பந்தந் தோன்றினதோ எவனுக்கு முக்தி
தோன்றினதோ அவரவர்களின் பொருட்டு அவ்வித விவகா
ரங்களும் அவ்வித சுருதிகளும் பிரமாணமாகும். இவ்விதமா
னலோகவிவகார மாத்திரத்திற் கண்ட சித்து ஜடம் அததின்
தர்மம் இவைகள் புணர்ச்சியாய் நின்றதென்ற அவிவேகம்
அத்தியாசமாம். இவ்வித அத்திபாசத்தை முன்னிட்டேலெள
கீகம் கருமம் பக்தி யோகம் ஞானம் இவைகளைப் பிரவர்த்திக்
கும்படிசெய்கின்ற சாஸ்திரங்களனைத்துஞ்சித்திக்கவேண்டும்.

௧௩-வது பிரகாரணம் முற்றிற்று

கவாறுபுதி ரஸாயனம்.

விசுவது சுவாறுபவத்தில் ஸச்சிதானந்தமுதலிய
நிருபணப் பிரகாணம்.

ஸச்சிதானந்தம் மாயை சத்வம் ரஜசு தமோருணம் ஆவ
ரணம் விசேஷபம் வித்தை அவித்தை பஞ்சபூதோற்பத்தி
இவ்வளவையும் அநுபூதியிற்றெரிய விபரம்.

சமாதியில் அகண்ட போதாசாரமா யிருந்து லயித்து
நிரிபுடியின்றிய ஞானமாத்திரமாய்சேஷிக்க சுவாறுபூதியை
யடைந்துவிடுவான். அவ்வித அநுபூதியினின்று நீங்கினமாத்
திரத்தி லகண்டாகார ஞானம் பூருவம்போலுதித்திட, அதினி
ன்றுநிரிபுடி யில்லாத அதிஷ்டான ஞானபூதியை யெதிரிட
அதிஷ்டான ஞானபூதிபோல் நிரிபுடியின்றிய மனோஸயரு
பமான நிராகாவிருத்தியிற் பிரிதிபலித்த சைதந்தியாறுபூதி
அவாங் மானஸகோஸரமாய்ப் போதானந்தகனமா யறுபவத்
திற்கு வரும்.

அந்த அநுபூதியே அகண்ட விருத்தி யறுபூதியையபே
க்ஷித்து ஸச்சிதானந்தமென்று விவகரிக்கப்படுகின்றது. இதை
ப் பிரமானந்த மயகோசமென்றுவிவகரிப்பார்கள். இதில் விரு
த்தியாருட சைதந்தியஞ்சுத்தசிவமாம். விருத்திஶுபப் பிரதி
பலனசைதந்தியஞ் சத்தியாம். எதிரிட்டிப்பார்க்க விருத்தியாற்
றென்றிய பேதங் கற்பிதம். அபேதம்வாஸ்தவ்யம்.

 இவ்விதமான ஸச்சிதானந்தமாம் பிரமாறுபூதி
யை யகண்டமாய் விஷயீகரிக்க அந்த அநுபூதியி லகண்ட
விருத்தியே மாயையென்னப்படும்.

அம்மாயாவிருத்தியைச் சோதிக்குங்காலத்திற் பூரணோ
ஹமென்ற அநுபூதிருபமான மாயோபாதியிற்பூரணமென்றும்

ஸச்சிதானந்த 'முதலிய நிருபணப் பிரகரணம். ௪௫

அஹமென்றும் அந்தவிருத்திகளை விளங்குவிய்யா நின்ற பார்வையென்றுத் திரிபுடி தோன்றுவதால், சத்வ ரஜோ த மோகுணமென்னுத் திரிகுணத்தின் சமுதாயம்பொருந்தின தாகலாம்.

இவ்விதமான மாயையிற் பிரதிவிம்பித்த சைதந்தியம் ஜகதிருஷ்டிசெய்யப் பரியாலோசிக்கின்றதின் தன்மை, வெகு பிரசைகளாய்ப் பவிப்போமென்று சங்கற்பிக்கத்தன துபாதி யினுள்ளடங்கிய அகம்விருத்தியானது வெகுவுக்குஇடங்கொ டாநின்ற அகண்டமாய்ப் பிரதிபலிக்க அதில் வெகுவாயென் ற சங்கற்பரூப ரஜோகுணம் வெகுவித பேதமுடையதாகவா யிற்று.

பின்பு வெகுவாய்ப் பரிணமித்த ரஜோகுணத்தை விளங் குவித்துக்கொண்டு சத்வகுணமும் பேதமுடையதாய்ப் பவி த்தது இதில் அகங்காரவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதந்தியம் உருத்திரனாவான். வெகுவாயென்ற சங்கற்பரூபமான ரஜோ குணத்திற் பிரதிபலித்த சைதந்தியம் பிரமாவாவான். பவிப் போமென்ற பவனரூப விளங்குதல் விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதந்தியம் விஷ்ணுவாவான்.

முன்சொன்ன அஹங்கார விருத்தியே சமஷ்டிப்பாவரண் மென்னப்படும். முன்சொன்ன சங்கற்பரூப ரஜோகுண விரு த்தியே சமஷ்டி விசேஷபமென்னப்படும். முன்சொன்னசத்வ குணம் பவிப்போமென்ற பவிஷ்யத்தாயுள்ள அர்த்தத்தைப் பொருந்தினதினால் மற்ற இரண்டையும் அபேக்ஷித்துசாமாநி யமாயிற்று.

பிராயானந்தரம், சகலஜகமும் வாசனமாத்மிர சேஷித னாகித் தனது காரண தேவதைகளோடுங்கூட அகண்ட பரி

சு. சுவாநுபூதி ரஸாயனம்.

பூரணமான திரிசுணத்தின் சமுதாயம்பொருந்திய மாயோவா
கியையுடைய சைதந்தியத்திலடங்கிச் சைதந்தியமாத்திரமாய்
யிங்கு மாயை தனது ஸ்வபாவத்தை நீங்காமல் நீங்கித் தானு
ஞ் சைதந்தியமேலான விளங்குதலையுடைய அசோதித ஞாதி
ரு ஞான ஞேய ரஹித கேவலாநுபூதிமாத்திரமாய் சுழுத்தி
பொலவிளங்கிடத்திரியும்.

அவ்விதமாகப் பிரளயாநுபூதியினின்று நித்தியசித்த ஞா
னான ஈசன் ஐகசிருஷ்டிமுகமாய் நான் என்று திரும்ப அவ்
வித நானென்ற அகங்காரவிருத்தி அகண்டமானதா லவ்வித
விருத்தி பிரதிபலனம்நேரிட பூர்வாவஸ்தை நீங்கி யுத்தராவஸ்
தா ரூபமான அகங்காரத்தை யடையாமல், மத்தியில் அகண்
டமெனவுங் கண்டமெனவுஞ் சொல்ல உதவாமல் உஸ்குன
பீஜாவஸ்தைபோல் விளங்குகின்ற சுத்தமாஞ் சத்வவிருத்தி
யிற்பிரதிபலித்த சைதந்தியத்தை முற்கூறிய ஈஸ்வரனது சூ
கீஷமோ பாதியை வித்தையெனக் கூறுவார்கள்.

அவ்னது அஹங்காரரூபமான ஆவரணம் அகண்டமா
னதால் ஈஸ்வரனது சாயாரூபமான சித்தான பிரதிபலனம் நி
ராவரணமென்றும், அறியவல்லமையிருந்தும் ஸீலையால் வி
சேஷபத்தோடேயுங் கூடியது அவித்தையென்றும், இதில்
ஆவரணம் விசேஷபிரிண்டுஞ் சிருஷ்டியை முன்னிட்டு
ஈஸ்வரனுக்குச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் அவ்னது உண்
மைபாகாது.

பஞ்சபூதத்தி னுற்பத்தியாவது வெகுவாய்ப்பளிப்போமெ
ன்ற ஈஸ்வரனது மஹா அஹங்காரதத்துவமே வெகுவென்ற
பிரகாரூபசங்கற்பத்திற் கிடங்கொடுத்ததா லவ்வித அஹங்கா
ரத்தின்விரிவே ஆகாயமாய்த்தோன்ற, அவ்வித ஆகாயத்தின்
பிதூருமான அகங்காரம் அதின்விரிவு சுலனமுடையதானது

ஸச்சிதானந்த முதலிய நிருபணப் பிரகரணம். ௭௭

ஸ்தவிரிவாற்றோன்றிய சலனமேகிரியாசத்திருபமான வாய்வு மாய்த்தோன்ற; அவ்விதசலனஞ் சலனத்தினாதாமான ஆகாயம் இரண்டையும் விளங்குவிய்யாநின்ற விளங்குதல் அசைவான வாய்வுவினிடமாய்ப் பிரகாசமுடைய அக்கிரியாய்த்தோன்ற; அவ்வித பிரகாசமுடைய அக்கிரியின் விளங்குதல் நெகிழ்ச்சியின்றி விளங்கு நேறதுவில்லாததனா லவ்வித அக்கிரியிடமாய் திரவசத்தியுடைய சலமாய்த்தோன்ற; அவ்வித திரவரூபமான சலந்திரவிக்கவேண்டுமானால் ஸ்தலத்தைப்பற்றித் திரவிக்கவேண்டுமெனா லவ்வித திரவத்தைப் பகர்முகப்படுத்தாநின்ற கடினமுடைய ஸ்தூலவிருத்தியே பிருதிவியாய்த்தோன்றிற்று.

இவ்வித பஞ்சபூதங்களே வியஷ்டியாய்த்தோன்றுகின்ற சமஷ்டி பிரமாண்டத்துக்குச் சாதனமாம். இதை ய பஞ்சகிருத பூதமென்று கூறுவார்கள்

முற்கூறிய பூரண அகங்காரமான ஆவரணத்திற்குள்ளிய பிரமாண்டத்திலுள்ள டங்கிய வியஷ்டிகளான கண்டரூப ஜகங்களுக்கு முந்திய ஆவரணத்தைத்தவிரப் பீஜம் வேறேயில்லாததினாலே யெங்கும் விபாபியாநின்ற சமஷ்டி யாவரணமேகண்டமான ஜகத்திற் கண்டாகங்காரமான அததின்சமுத்தியுத்திதனென்ற சீவாவரணமாய்த்தோன்றிற்று.

வெருவாயென்ற சமஷ்டி சங்கற்பரூபமான விசேஷப்மே வியஷ்டி ஜகத்திற்சங்கற்பரூப விசேஷபமாயிற்று. முன் சொன்ன அபஞ்சகிருத பஞ்சபூதங்களே பஞ்சகிருதங்களாகப் பவித்து ஸ்தூலபஞ்சபூதங்களாயிற்று.

அபஞ்சகிருத பஞ்சபூதங்களின் விளங்குத்தன்மையான சத்வகுணத்தினின்றும் அந்தக்கரணமுண்டாயிற்று. ஆகாய

௪௮

கவாறுபூதி ரஸாயனம்.

த்தின் சத்வகுணத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண்டாயிற்று. வாயுவின் சத்வாம்சத்தினின்றும் ஶ்ருவக்ருண்டாயிற்று. அக்கினியின் சத்வாம்சத்தினின்றும் நேத்திரமுண்டாயிற்று. அப்புஷ்பின் சத்வாம்சத்தினின்றும் ரசனையுண்டாயிற்று. பிருதுவியின் சத்வாம்சத்தினின்றும் கிராணமுண்டாயிற்று.

ஆதாயத்தின் ரஜோகுணத்தினின்றும் வாக்குண்டாயிற்று. வாயுவின் ரஜோகுணத்தினின்றும் பாணியுண்டாயிற்று. அக்கினியின் ரஜோகுணத்தினின்றும் பாதமுண்டாயிற்று. அப்புஷ்பின் ரஜோகுணத்தினின்றும் பாயுறுண்டாயிற்று. பிருதுவியின் ரஜோகுணத்தினின்றும் உபஸ்தமுண்டாயிற்று. பஞ்சபூதத்தின் ரஜோகுணத்தினின்றும் பிராணனுண்டாயிற்று.

இவ்வித சூக்ஷ்மரூபமான ஶத்வகுணைற்பத்தியுடைய இந்திரியங்கள் ஸ்தூலரூபமான பஞ்சபூதங்களையும் அவற்றின் குணங்களையும் கிரகிக்கும் வல்லமையுடையவையாயிற்று. மற்றத்தேஹாநிகள் இரத்தமாம் ஸாதிகளானதாற் கேவலபஞ்சபூதங்களின் சூக்ஷ்மவிக்காரங்களாகும். மலை ஜலம் முதலான ஜடங்கள் பஞ்சபூதத்தின் ஸ்தூலவிக்காரங்களாகும்.

சங்கை ஆத்மா ஸ்வத: சருவவியாபகனானால் பிரேதசரீரம் மற்ற மலைமுதலான ஜகங்களிலிருக்கத்தருவான் சிவசரீரங்கள்போல ஏன் அவைகளும் அறிவுடையதாய்விளங்கவில்லை உத்தரம் மாயை சத்வ ரஜஸ் தமோகுணமான மூன்றுவிதமுடையதானதாற் சத்துவத்திற் பிரதிபலித்த சைதன்ரியம் அதிகமாய்ப்பிரகாசிக்கும். ரஜசிற் பிரதிபலித்த சைதன்ரியஞ் சாமாநியமாய்ப்பிரகாசிக்கும். தமசிற் பிரதிபலித்த சைதன்ரியஞ் சாமாநியமாக்கூடப்பிரகாசிக்கமாட்டாது. சூரியனது பிரதிவிம்பங்கண்ணாடி வெண்கலம் முண்கலம் இவற்றிற் போல.

ஸச்சிதானந்த முதலிய நிருபணப் பிரகரணம். ௪௯

சங்கை, சைதந்தியம் வியாபகமானால் மரணத்திரம் பா
லோகத்தைப் புண்ணிய பாபங்களின்பொருட்டு அடையுஞ்
ன்மையெப்படியென? உத்தரம் ஜாக்கிரத்திலுபவிக்கப்படா
நின்ற ஸ்தூலசரீரத்தை நீங்கி சூக்ஷ்மசரீரியான சீவனுக்கு
சொப்பனசரீரம்போலத்தகுமென சைதந்தியம் முக்காலத்தினு
ம் ஏகசொருபமாயிருந்தபோதிலும் பிராந்திவந்ததாய் விளங்கு
கின்ற சீவர்களுக்கு பிராந்தியால்வந்த துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்
கவேண்டுமானால் சகுணேஸ்வரனது பிரசாதத்தாலுஞ் சம்கு
ருவின் பிரசாதத்தாலுஞ் சிவவண மனன நிதித்தியாசன தியா
ன தாரண சமாதி சித்திக்க அதில்விளங்கிய ஸ்வாநுபூதிவிசே
ஷத்தால் ஜனனமரணப்பிரவாகரூப சம்சாரநிவிர்த்திருபமான
கதிகிடைக்கும். அவ்வித முக்தியினால் றான் உள்ளபடிவிளங்
கத்துக்கங்களுநானே அதிஷ்டானமாத்திரமாய்சேஷித்து நீங்
கிவிடும்.

சங்கை தானே சகல ஜகமானால் றன்னவஸ்தைகளைத் தானறி
வது போல் சகல ஜகங்களி னவஸ்தைகளையுந் தானறிய வே
ண்டுமே, அப்படிக்காணாததன லுத்தெப்படிக்கூடுமெனின்;
உத்தரம். தன் சொற்பனத்திற் றேன்றிய பருவதத்திற் பிர
வேசிக்கத் தெரியாதிருந்தாலு மதினின்று வருகிற சித்தர் முக
மாயந்தப் பருவதத்தி னிரகசியங்களை யறிவதாலும் விழித்த
பின் சொப்பனம் பொய்யாகி யதிற்கண்ட பருவநாதிக னியா
வுந் தன்னைத் தவிர வில்லாதது போற் கூடும். ஆகையால்,
முன்சொன்ன சகுணேசன்கிருபை முதலிய சகலசாதனங்
களும் அவசியம்வேண்டும்.

வச-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

மடுவது வேதாந்தசித்தாந்தமிரண்டுகூறுள்ள

வினோதசமாநானப் பிரகரணம்.

முகல் பரமசிவம் ஸச்சிதானந்தம் பகபநிபாசங்கள் அனுகந்தியங்கள், இந்தச்சித்தார்த்தம் வைதிகந்தாந்திரமென்னுமின்னிவிதமாம். வைதிகத்தில் சத்தேசித்து சித்தேயானந்தமெனப்படும். தாந்திரத்தில் வேறுக இராதின்ற உஷ்ணமும் பிரகாசமும் அக்கினியைவிட்டுப் பிரிக்கத்தகாத தன்மையா யெப்படிவிளங்கிநிற்கின்றதோ அப்படிவிளங்கி நிற்கின்றதெனப்படும்.

அநாதி நித்தியமாவதென்ன? வைதிகத்தில் வாசனாபரம் பராவிசேஷத்தாலுற்பத்தியை நிருணயிக்கத்தகாமல் அநாதி யென்றபொருளும், சுருதியுத்தி அநுபவங்களால் உண்மையிற்காணாததினால் சசவிஷாணம்போலுற்பவியாதெனவுப்படும்.

நித்தியமாவதென்ன, இல்லாத சசவிஷாணமெப்படியழிந்திடாதோ அத்தன்மைபோல், தந்திரார்த்தம் ஸ்பட்டஞ்சற் குருவாலுபதேசித்ததின் பின்பு தத்துவங்களைப்பிரித்துப்பார்த்த ஆத்மோதயம், பாசங்களைச்சாராமல்திற்க அருளுதயம், அந்த அருளாலானவமடங்கிநிற்கப் பணாதேரிசனம், அப்பரையிலடங்க சிவயோகம், அச்சிவத்தையாகமாறுபூதியுத்திப்பிரமானத்தாலறிய சிவஞானம், அச்சிவஞானத்தில்நிற்க சிவானந்தோதயம்- சிவானந்தம்யமாய்திற்க ஆனந்தாதீதப்படுகை, இவ்வளவும் வைதிகத்தில் விருத்தியாற்றோன்றியதேயன்றி வஸ்துவுக்கு அவஸ்தைகளல்ல. தாந்திரத்தில் உண்மையாகவே வஸ்துவுக்கு அவஸ்தையெனக்கூறப்படும்.

முக்தி திசையைக்கூறுதல், வேதாந்திகளபகூத்தில் முத்தியில் வஸ்து ஒன்றென்றுஞ் சித்தார்த்தத்திவிரண்டென்றுங்

வேதாந்தசித்தாந்தப் பிரகரணம்.

அரு

காணப்படுகின்றது. விவகாரத்தாற்பேதத்தோன்றினுந் திரிபு
டியற்றிருப்பதா லதுபூதியிற்பேதமில்லை.

விவகாரத்திற்பேதமேதெனின், வேதாந்த வைதிக சித்
தாந்தத்தினுடையவுமென்றி, சமாதியிலொன்றுமில்லாதபோதி
னும் வஸ்து நிஷேதங்கூடாததினால் ஒன்றென்ற தர்மமாத்திர
மங்கில்லையெனினும் வஸ்து ஒன்றில்லையென நிஷேதக்கக்கூ
டா தெனத்தாற்பரியம். அவ்வித அநுபூதியில் திரிபுடியில்லை
யெனினுஞ் சித்தாந்திகள் ஒன்றிரண்டென இடமில்லாததுவா
ய்க்காணினும் முன்னுபாசனாகாலத்திற் கண்டபசுவாஞ்சீவசு
பாவம் அக்கினியி லதின்சூடுபோல் அடங்கிநிற்கின்றதெனத்
தாற்பரியம். பதியிலடங்குகின்ற முத்தர்களான சிவயோக
ஞானியார்கள், ஒருதடாகஜலங் கலசத்திலெடுக்கப்பட்டுக் கல
சத்தோடுஞ் சமுத்திரத்தினுள்ளமிழ்த்திட ஒன்றுய்க்கலத்து
எப்படிப்பிரிந்திடாதோ அப்படி யென்கிறார்கள்.

வேதாந்திகள் தத்துவத்திற் பேதமொப்பி முத்தியில்
ங்குகின்றதென்றால், சமுத்தியிலடங்கியும்பின்பு பந்தவாசனை
யுதிப்பதுபோலுதித்திடம். ஆகையாற் பசுபதிபேதஞானமுக்
தி பிரதிபந்தமாமெனக்கூறுகின்றார்கள்.

வேதாந்திகள் அநுபூதியில் நான் பிரமமென்றஞானத்தில் நா
னென்றசீவபோதமிருப்பதால் அஃதுபந்தத்தைக்கொடாதோ
வெனில்? கடம் கலசம் என்கிற நாமமாத்திரம் பேதமாய்த்
தோன்றுகின்றதேயன்றி, நான் பிரமம் என்ற இரண்டிசொல்
லுக்கும் பொருள் சுத்தசைதன்நிய மொன்றுதானென்கின்ற
ார்கள்.

ஆகையாற் பழுதையைப் பழுதையென்றறிந்த பின்பு
அந்தப்பழுதை முன்போற் சர்ப்பாகாரமாய்த் தோன்றினுந்

௮௨

கவாறுபுதி ரஸாயனம்.

பயங்கிடைபாது, அத்தோற்றுதலும் நீங்கிடினோ சொல்லவே
ண்டிவநிலையெனவுணாக்கின்றார்கள். ஆனால் உபநிடதம் (ராஅ-
ம்) சிவாகமங்கள் (உயஅ-ம்) புராணங்கள் (யஅ-ம்) மற்றுள்
ளபாரதாதிக்களையும் நன்றாயோசிக்குங்காலத்தில் ஐகத்தின்கண்
னை நீக்கி வஸ்துமயமாய்ச் சொல்லவந்ததாகவே ஆகுகின்ற
து.

சமாதியில் அவ்விதஐகம் நீங்கிடினும் அதிற் பசுபதிபாச
யிருக்கின்றதாகச் சொல்லுகிறதில் உபகாரத்தைக்காணவில்
லை. அப்படியடங்கியிருக்கின்றதாய் ஒப்பினால் ஜநித்திவொ
ன்று உபநிடதங்கள் மிகவும் முறையிடுகின்றன. சிவத்திற்
பசுபதிபாசம் முன்றுபேதமும் முக்காலத்தினுமில்லவே இல்
லை யென்று அந்தச்சிவமும் நானென்ற உபாதிநீங்கின நானுன
சைநந்தியத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால் தானானசிவமாய்
ஒன்றிரண்டென்ற விவகாரமின்றிநின்றிழில் வேதாந்த சித்
தாந்தத்தின் நிலைமையாம். இதுவே சமரசமானமுடிவுள்ள
நன்னிலை இன்னிலையிலின்ற மஹான்கள் மகிமையைச்சுரு
திகள் மங்களபேரிகை அடிக்கின்றன.

விதி-வது பிரகாசம் முற்றிற்று.

விசுவது துருவீசுகளின் கிரமமுதத்த பிரகாசம்.

அத்தோவாசியானவன்பரமகுருவின் திருவடியைநம்பித்
தீனாப்திர்கவேண்டும், உண்மையான உறுதிவேண்டியது.
அந்நிமதிபதங்களை யருள்செய்திடினுங் தெந்துருவாதிபதங்

குருசீஷர்களின் கிரமமுரைத்த பிரகரணம்

அங்

கனையருள்செய்திடினும், அறுபத்துநாலுகலைஞ்ஞானங்களை யருள்செய்திடினும், இராச்சியங்கிடைக்க அருள்செய்திடினும் அவர்களெல்லாம் பரமகுருக்களாகத்தகார்கள். மாதாபிதா பந்து தாரம் புத்திரர்கள் பொருள் முதலான ஜகபந்தங்களையாவையும் நானென்றும் எனதென்றும்வந்த அவித்தையை யவலம்பித்துநிற்கின்ற தாபத்தியாயங்களால், நிற்கதியாய்த்தவிகின்ற, தன்னை நித்தியானந்தக்கடலான் பரமசிவமென்று செவியிலுணர்த்து உபதேசத்தாற் கீடந்தன்னைக்ருளவியாய்ச்செய்த தன்மைபோல், ஸச்சிதானந்தமாய்ச்செய்தவ னெவனோ கெவலங்கிருபையினால் அவனே பரமகுரு அவனே பரமசிவமென வேதங்களால் உண்மையாய்க்கூறப்படும்.

அவர் வருதியில் நிற்க லோகங்களனைத்தும் துவேஷித்திடினும் தனம் பூமி கீர்த்தி சுகம் அதிஷ்டம் லாபம் முதலானவனைத்தும் கெட்டிடினும், மாதிரு பிதிரு தார சுற்ற பந்து வனைத்தும் விரோதித்திடினும் ஜாதி வருணம் ஆச்சிரமம் தருமம் குலம் கோத்திரம் இவ்வளவையும் பேதித்து நடக்க வுரைத்திடினு மதிக சந்தோஷமாய்க் கபடமன்றி மிருத்த பயபக்தியுடனே வேதங்களின் விதியாகயெண்ணி நடக்கவேண்டியது.

தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது அவ ரூபகாரத்தைச் சொப்பனத்திற்குட மறக்கக்கூடாது; அங்ஙனம் மறக்கில் ஆச்சந்திரார்க்கம் பிறவித்துன்பமாம் நரகத்தையடைவான்.

மாணக்கனுக்கு சிவனது கோபம் வந்தால் ஆசிரியரது கருணை இரகஸிக்கும் அவரது கோபஸ்வரில் சிவனது கருணையினாலுங்கூடப் பரிபாலிக்கத்தகாதென்றும், அந்தசற்குருவே தனக்கு மாதாபிதா செய்வ முயிர்த்துணை மற்றுஞ்சருவமும் அவ்வாசிரியரைத் தவிர வேறில்லையென்றும் உபநிடதங்கள்

அசு

கவாறுபூதி ரஸரயனம்

ஒலமிடுவதா லுண்மையா யன்போடுங்கூட அவர் வருதியில்
நிற்கவேண்டியது அங்ஙனம் நிற்கில், அவனது மகிமையை
புமது குலதெய்வமென்று வேதங்கள் சகல மங்களங்களும்
பொருந்த வாழ்த்துகின்றிலங்கிடும்.

யசு-வது பிரகரணம் முற்றிற்று

—:—

யசு-வது நான்நவீதமுடைய முக்தர்களுக்கும்
முழுக்கருக்கும் வேண்டுஞ்சாதனங்களை யுரைத்த
பிரகரணம்.

ஆருடனுக்கு எல்லாம் பிரமமென்ற அநுபூதியுமற்று வி
ருத்திகளுநித்திடினும் நசித்திடினும் உள்ளபடி தானாய்வினங்
குமலே சகலசாதனமுமாம். வரன் வரியானிவர்களுக்கும் நா
ன் பிரமென்றவிருத்திதப்த பிரஜாகாரமாய் சொப்பனம்போற்
றோன்றாமற்றோன்றி அபரோக்ஷாநுபூதியை சதா அருளிட
ம் அந்த அநுபூதியே இருவர்களுக்குஞ் சாதனமாம்.

வித்துக்கு ஸ்தூலமான அகண்டாகாவிருத்தி ஞான
பெலத்தாற்றன்னை யபரோக்ஷிகரிக்கப் பிராரப்தவாசனையாற்
பகிர்முகப்படத்திரியும் அப்பொழுது கவாறுபூதியை யடைந்
திருத்தபோதினுந் தத்தபட நியாயமாயாவது சம்சயாதிகளினு
ந் துக்கமுதித்திடும் ஆகையால் அவனுக்கந்த அகண்டாகா
விருத்திஞானமே உள்ளங்கைக்கவிபொலத் தன்னைத்தெளி
வித்திட அதுவே சகல சாதனங்களாக வுரைத்திடப்படும்.

மும்முட்குகளுக்கு வேண்டிஞ் சாதனங்கள் (க-வது) விஷயங்களிற்றோஷகரிசனம் ஸ்மிருதிருபமாயும் அநுபூதிருபமாயுமுள்ளது (உ-வது) இந்திரியங்கள் விஷயங்களை நாடாம விருக்கின்றது. (கூ-வது) மனம் இத்திரியங்களையும் விஷயங்களையுஞ் சாராமல்திற்கின்றது (ச-வது) பூருவாகமப்பிரமாணத்தாற் சொல்லிய உலகமுஞ் சுவர்க்கமுதல் கைலாயம்வரையிலுங் கருமங்களினுற் சாதிக்கப்பட்டுப்போனதால், இகபரமிரண்டுலோகங்களும் அழிந்திடுமென்று அதில் மனமொழிந்திடுதல் (டு-வது) அப்பியாசித்த வேதாந்தசாஸ்திரத்தாற் பிரமமென்ற ஒருவஸ்துமாத்திரம் ஒருக்காலுமழிவற்றிருக்குமென்ற உண்மைகொள்கை. (சூ-வது) அந்தப்பிரமத்தை சற்குருவுபதேசத்தால் நானென அபரோகூழிக்கின்றது இவைகளே மும்முட்குகளுக்கு வேண்டிஞ்சாதனங்களாம்.

யௌ-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

—:0:—

யஅ-வது சந்நியாச வரலாறுரைத்த பிரகரணம்.

(க-வது) காமியகன்மபரித்தியாகஞ்சந்நியாசமெனப்படும் (உ-வது) சருவகன்மபலத்தியாகம். (கூ-வது) சருவகன்மங்களையும் ஈஸ்வராற்பணபுத்தியாயநுஷ்டிக்கிறது. (ச-வது) சருவகன்மங்களையும் பிரமாகாரபுத்தியாய்ச்செய்கின்றது. கன்மங்களுக்குள் சிொளதமான நித்தியாக்கினிஹோத்திர மிகவும் உத்தமம். இப்படி இந்தக்கன்மங்களையநுஷ்டிக்க அந்த அநுஷ்டானபலதாதாவான ஈசனது கருணையால் எவ்வளவு நாளிந்தகாமிகமான கன்மத்தைச்செய்கின்றது, இதற்குமுடிவென்

னவென்றுபார்க்கில் இந்தநடிகன்மத்தாற் பிரயோசனமில்லை. இந்தக்கன்மம் ஈசனது பிரசாதனைகமாயினும் ஹிருகயத்திற்செய்யுஞ் சிவத்தியானம்போலாக மாட்டாது சித்தசுத்தியையுண்டுபண்ணும். அந்தச்சித்தசுத்தியாற் சகுணத்தை திபாதிக்க சகுணைசனுடைய பிரசாதத்தால் நிற்குணப்பிரமஞானமே பெரிது அதினுலேதான் மோக்ஷம். அந்தஞானம் ஆசிரியரது கிருபைபொருந்திய சிரவண விசேஷத்தாற் சித்திக்குமென்றறிந், அவ்விதசிரவணத்தி னதிசாரம் உத்தமம் மத்திமம் அகமம் எனமுன்றும் அதில் சாவகாசமுள்ளபோது துடர்ச்சி அகமம், கிரஹஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்துகொண்டு இல்லறத்துடர்ச்சியை மிகவுத்தாடாமல் அதிதீவரமாய் இதிற்கிரவேசிக்கிறது மத்திமம். சருவகருமத்தியாகபுரஸ்ஸரம் சிகா எக்ஷோபவித தியாகத்துடன் இல்லறத்தை நீக்கி சிரவணத்தின் பொருட்டு சந்தியாசித்துக்கொள்கிறது உத்தமாதிகாரமாம்.

வித்வச்சந்தியாசமெனவும் விவிதிஷாசந்தியாசமெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். முத்திரூபிக்கப்பட்டது விவிதிஷாசந்தியாசமெனப்படும் நிருவாணபதவியை யடைந்தும் எங்கிருக்கினுந் தாழ்வில்லாவிடினுங் கார்ஹஸ்த்யத்தா லென்ன வேண்டுவதெனத்தள்ளி தைஹீகமாய் ஞானகௌர்வத்தாற் கிரமிக்கப்படுகின்றது.

முத்தியைப்பிரதிபந்தியாநின்றவாசனையை நிரூபிக்கப்படுகின்றது உலோகவாசனை சாஸ்திரவாசனை தேகவாசனை என்று மூன்று பேதமுடையதாகலாம் எல்லாவாசனையும் மனதின் விகாரமானதாற் சங்கற்ப விகற்ப பிஜமாகசித்திக்கும். அவ்விதமான மனம் பேதமறநின்ற சுழுத்தியிற்காணாததால் சத்வாசனை யாத்வாசனையெல்லம்பேதத்தையெதிரிட்டே சித்திக்கக்கூணப்படுகின்றது. அசத்வாசனையாவதெது? சத்வாசனையா

சந்நியாசவர லாறுநாத்த பிரகரணம்

அ ௭

வதெதுவென? உயர்வு தாழ்வு புண்ணியம் பாவம் சுத்தம் அ
 சுத்தம் சுகந் துக்கம் நான் என்னுடையது ஈசன் சீவன் விதி
 நிலேஷதம் கிரஹிக்குகை தள்ளுகை இவ்விதமாய்க்கூறப்படுகி
 ன்றவைகளெல்லாம் பேதவாசனையானதால் அசத்வாசனையா
 ம். இவ்வளவும் உலகம் தேகம் சாஸ்திரம் இவைகளை முன்னி
 ட்டுக்கொண்டே காணப்படுகின்றன தாவரமுதற்பிரமம்வரை
 யிலுள்ள சகலதிருசியங்களையுந் திருக்கான சைதந்நியத்திற்
 ரோன்றுவதாற் பழுதையிற்றோன்றிய சர்ப்பம் முக்காலத்தி
 னும் பழுதையைத்தவிர வேறில்லையென்றறிந்து சுகமாயிருப்
 பதுபோல, சித்தான தன்னிடத்திற்றோன்றிய சகலங்களையு
 முக்காலத்திலுந் தன்னேத்தவிர வேறில்லையென்றறிந்து தானா
 ன சுகமாயிருப்பதே சத்வாசனையாம். இந்த இரண்டுவாசனை
 யில்முந்தியது பந்தத்தைப்பற்றியது, பிந்தியது முக்தியைப்
 பற்றியதாம்.

பந்தமுக்தி அத்துகளில் விகற்பவாசனையற்றதின்குபாவ
 மே நிலையானதால் எப்படி வாசனை அற்றதாருமென? அது
 வாசனையுமல்ல நிர்வாசனையுமல்ல உள்ளபடியானவஸ்துவே
 நின்மலமானதாலதுவே நிர்வாசனையெனப்படும். உண்மையை
 த்தெளிந்தவர்களே நிர்வாசனையெனும் உண்மையான நித்திய
 மங்களொனக்கூறப்படுவார்கள்.

யுக-வது சமாதியின் மனோவிருத்தியின் சோதனை

யுநாத்த பிரகரணம்

—:○:—

சமாதியில் சாமியம் லயம் விநாசம் அத்தியந்தாபாவம் ஐக்
 கியமெனும் ஐந்துவகைப்படும். சாமியமாவது சமாமாய் நீரும்
 பாலுங் கலந்துகின்றாற்போல சீவோபாதியானது அகண்டபிர
 மோபாதியிற் சூக்குமதிரிபுடியுடையதாகக்கலந்து நின்றதாம்

அ.அ.

கவாறுபுதி ரஸாயனம்.

லயமாவது அந்த குக்கும திரிபுடியும் லயித்து அகண்ட பிரமோபாதி மாத்திரமாய்த் தந்தித்தது லயமாம். விநாச மென்பது பிரதவம்சமென்னப்படும் எக்காலத்திலும் அகண்ட விருத்திமாத்திரமாய் நிற்கத்தனக்குமுன்னமே ஸ்வபாவமாய்க் கண்டமான மனமிருந்தும் இப்போது விஷயத்திற் செல்லாத தனும் சமாதிபெலத்தால் இருந்தமனம் இறந்துபோனதாய்க் கொள்கின்றதாம். அத்தியந்தாபாவமாவது ஸ்வபாவமாயிருந்த அகண்டமான பிரமபோதத்தைத்தவிரச் சிவபோதமுக்காலத் திலும் இல்லவேஇல்லையெனக்கொள்கின்றதாம்.

ஐங்கியமாவது பிரமபோதமென்றதுஞ் சிவபோதத்தை முன்னிட்டே சித்திக்கின்றதாகத்தோன்றுகின்றது கண்டமா ன சிவபோதத்தையினங்குவித்து நின்றபோதிலும் பூரணமாக த்தகாது சிவபோதம் பிரமபோதமிரண்டும் போதரூபமாயொ ன்றுதான். அத்தப்போதம் இருந்திடினும் நசித்திடினும்நிற்பே சூதமாயெக்காலத்திலும் ஒன்றுபோலவே உள்ளபடிபோதாதி தஸ்வபாவமாய் விளங்கிநிற்கின்றதெனக்கூடச் சொல்லத்தகா து இதிரிடமாய் பிரமசிவனென்ற விவகாரமாவது விவகாரத் தையிட்டிவந்த அறுபூதியாவது வந்தியாபுத்திரனென நிஷேதி யாமல் நிஷேதிக்கின்றது.

முன்சொன்ன நான்குவிதசமாதியுடையவர்களும் அவஸ் தாத்திரயத்தின் சாக்ஷிவிருத்திரூனத்தையே பிரத்தியேகாத் மாவென அறிந்து, சமாதிபெலத்தாலகண்ட பிரமவிருத்திரூ னத்திலடங்கி யத்தப்பெலத்தாற் சிவோபாதியை நிஷேதித்தார் கள் ஐந்தாவான் தன்னிடத்தில் தன்ஸ்வபாவத்தால் நிஷேதியா மல் நிஷேதித்தான் இவன் ஒருவனே உள்ளபடிதெளிந்தவன்.

சிலர்கள் ஞானம்டைந்ததின் பிறகு மோனசமாதியிலட ங்கியே வெருவருஷம் இருந்துபோனார்கள், சிலர்களதிவிஷயி

சந்நிபாசவர லாமிணத்த பிரகரணம்.

அக

களாக இருத்திருக்கின்றார்கள், திலர்கள் விஷயிகளாவும் ஓடுங்
கிணவர்களாகவும் இருத்திருக்கின்றார்கள். இதில் எவர்கள் பெ
ருமைஞானமுடையவர்களென்றுங் காரணமேதெனவும் விப
ரம் பிரமானந்தமயகோசமெனும் ஆனந்தாதீதஸ்வயமானந்த
மெனும் பிரமசுகமிரண்டு பேதமுடையதாகும். விவகாரத்தா
ல் ஐழ்ச்சொல்லிய நான்கு பேதமுடைய சமாதிகளானும்
பிரமானந்தமயகோசத்திலடங்கிநின்று அந்த ஆனந்தத்தாத்
சிவபோதம் விபூங்கப்பட்டிடில் விஞ்ஞானமயகோசமானது
சமுத்தியாம் ஆனந்தமயகோசத்தி லடங்கிநின்றதுபோல பிர
மானந்தமயகோசத்தி லடங்கிடுவார்கள் மற்றொருவன் ஸ்வய
மானந்தரூபனானது லதுபூதிநிறபேஷன் அவன் சமாதியிலட
ங்கி நிற்கவுமாட்டான் அவன் சமாதியிலடங்கியது அடங்கியது
மல்ல அவன் செய்கின்றபிரவிருத்தி பிரவிருத்தியுமல்ல, அவ
னிடத்தில் சமாப்திராரப்தமென்றும் அசமாப்திராரப்தமெ
ன்றும் மிளிதிராரப்தமென்றும் அந்நியர்கள் விவகாரத்தால்
முன்றுவிதமாய் விவகரிப்பார்கள்.

ஸ்வயமானந்த ரூபனாயிருந்தபோதிலும் பிராரப்தம் ச
மாப்தமாயிருப்பதால்த் தேகந்தவிரமற்றசேஷடை யவனிட
த்திற்காணப்படாது. அசமாப்த பிராரப்தன் தானுனஸ்வயமா
னந்த ஸ்வரூபத்தைத்தவிர வேறுவஸ்துக்களை யெதிரிடாமலி
ருந்தபோதிலும் பிராரப்தம் அசமாப்தமாயிருப்பதாலவனிட
த்திற் சகல போகங்களுங்காணப்படும். மிளிதிராரப்தவானி
டத்திற் பாதிக்காலஞ் சமாதியும் பாதிக்காலம் விஷயபோகமு
மாகக்காணப்படும் ஸ்வயமானந்தரூபாளான இந்த ஞானிகளு
க்கு சமாதிசாதனமுமல்ல; விஷயபோகம் விரோதமுமல்ல; சா
தனம் விரோதமெல்லாமவர்களுக்குத் தானுன ஆனந்தமாகவே
விளங்காமல் விளங்குகின்றதென: மாணுக்கன் அப்படியே தெ
ளிந்து ஸ்வயமானந்தரூபனான.

நிக-வது பிரகரணம் முற்றிற்று.

உய-வது சமத்திபுபாதிபை யுரைந்த பிரகாரம்.

விராட்டு இரணியகற்பன் அந்தரியாமி சருவஞ்ஞபரமேஸ்வரன் இவர்களை யுள்ளபடி யநுபவிக்க அவர்களினுபாதிபை யும் அந்நுபாதிபைகளிற்கண்ட அவர்கள் ஸ்வபாவத்தையும் நீருட்க்கப்படுகின்றது.

இதில் விராட்டாவது அநிவிஸ்தாரமுடைய சாகரங்கள் பருவநங்கள் நதிகள் விருஷங்கள் மனுஷ்யர்கள் மற்றும் ள்ள சகல பதார்த்தங்களுமுள்ளடங்கிய பிரமாண்டத்தை, ஜாக்கிரதாலத்தில் நினைக்க, இந்திரியங்களின் சத்தையினால் மேற்கண்ட சகல ஜகங்களும் விளங்கிய பிரகாரம் விளங்குவதால் சகல பிராணிகளுடைய இந்திரியங்களும் அவற்றின் வியாபாரங்களும் அந்த இந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்த சைதந்தியத்தினால் விளங்கவேண்டுவதற்கு, சகலர்களின் இந்திரியவியாபாரங்களிற்கு ஏற்றிய சகலஜகமுஞ் சகலேந்திரியவியாபாரங்களுஞ் சைதந்தியமன்றி விளங்கத்தகாது.

ஆகையால் ஒருவனின் இந்திரியங்களிற்கு ஏற்றிய சகலஜகத்தானே சருவர்களினிந்திரிய வியாபாரங்களில் வியவஸ்தாபேதமாய் தோன்றினபோதினும், வியவஸ்தையை நீக்கி ஜகத்தையுமறிய உபயோகியாயிராநின்ற இந்திரியவியாபாரங்களையும், அதிற் பிரவேசித்து விளங்காநின்ற சைதந்தியத்தையும் அபேதமாய் க்கூறத்தடையில்லை.

ஆகையால், தனது சொப்பனத்திற்கண்ட கீழ்ச்சொல்விபாபடி நானுபேதமுடைய ஜகமும் அதை யநுபவியாநின்ற சகலசீவர்களும் அவர்களினிந்திரியவியாபாரங்களும் பின்ன பின்னங்களாய்த் தோன்றினபோதினுந் தன்மனோபாதியைத்தவிர எப்படிவேறியவையோ, அவைகளின் சகலேந்திரியங்களினு

சமஷ்டியுபாதியுணர்த்த பிரகரணம்.

சுக

ம் அவைகளிற்றோன்றிய சகலவிஷயங்களினும் விளங்குகின்ற சைதந்தியமான தன்னைத்தவிர எப்படியேவெறில்லையோ அப்படியே சகலேந்திரியங்களிற்றோன்றிய சகல ஜகங்களுஞ் சகல சீவர்களினிந்திரியங்களுந் தனதிந்திரியங்களைத்தவிரவும் தனதிந்திரியத்திற் பிரதிபலித்த சைதந்தியத்தைத்தவிரவும் சகலேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்த சைதந்தியமும் வேறேயில்லை.

இதினதுபவம் தனதிந்திரியவியாபாரமே சகல சீவர்களினிந்திரியங்களா யதுப்பிரவேசித்து அந்தந்த சீவர்களினிந்திரியவியாபாரங்களாய்ப்பவித்து அந்தந்த இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களான ஜகத்தை அநுசந்தானவிசேஷத்தாலதுபவித்து அந்தந்த விஷயங்களையும் அந்தந்த இந்திரியவியாபாரங்களையும் உள்ளிருந்து விளங்குகியாநின்ற சருவேந்திரிய ஸத்தாரூபமான சைதந்தியத்தை சகலஜகங்களினும் ஏகாகாரமாய் வியாபித்து விளங்குவித்து, விளங்கியசைதந்தியத்தை யேகமென்றதுபவிக்க தன்னுடையது பிறருடையது என்ற இந்திரிய விவகாரம்நீங்கி, சகலேந்திரியங்களினும் அவைகளின் விஷயங்களினும் உள்ளும்வெளியும் வியாபித்து ஏகாகாரமாய் விளங்கியவிராட்டுபாதியும் விராட்டு சைதந்தியஸ்வரூபமும் தன்னிந்திரியாபிமானிசைதந்தியரூபமான விஸ்வனைத்தவிர வேறில்லையென அதுபவிக்கலாகும்.

இரணியகற்பனைக்கூறுதல், தனது சொப்பனத்தில் மனோவாசனரூபமான நானாபேதமுடைய ஜகமானது எப்படி விளங்குகின்றதோ, அப்படியே சகலசீவர்களுக்குஞ் சொப்பனத்தில் மனோவாசனரூபமாய் நானாபேதங்களாய்த் தோன்றுவதால், இந்திரியசத்தையைவிட்டு மனோவாசனரூபமானசத்தையினும் சகலஜகங்களும் ஒன்றுபோலச்சாக்கிரவாசனைநீங்கிட அவரவர்களின் சொப்பனத்தில் விஸ்வஸ்தாபேத

மாய்த்தோன்றிய சகலவிஷயங்களும் அவைகளின் வியாபாரங்களும் சகல விஷயவியாபாரிகளான இந்திரியங்களும் அவைகளிற்றோன்றிய நானாசிவர்களின் சங்கற்பாதிமனோவியாபாரங்களும் நானா வியவஸ்தாபேதங்கள்போற்றோன்றினபோதிலும் வியவஸ்தாபேதங்களைத் தள்ளத்தனது மனோவாசனரூபமாய்த்தோன்றிய தனது சொப்பனம்போலவே சகல சொப்பனங்களும் ஆய்விடும்.

தன்மனத்திற்றோன்றிய தனதுசொப்பன ஜகமும் தன் மனதில்விளங்கிய தனது சைதந்தியமும் தன்மனதையுந் தனது சைதந்தியத்தையுந்தவிர எப்படிவேறில்லையோ, அப்படியே சகல சொப்பனங்களும் அவைகளிற்றோன்றிய சகல ஜகங்களுஞ்சொப்பனவாசனரூபமான மனங்களும் அவைகளிற்றிரவே வித்துவிளங்கிய சைதந்தியமும் தன்மனதையுந் தன்சைதந்தியத்தையுந்தவிர வேறில்லையென அறிய இரணியகற்பனாதுஉபாதிபும் அவனது ஸ்வரூபமும் வெளியாகும்.

இதனநுபவம் சகலசிவர்களின் ஜாக்கிரதீங்கிய மனோபாதிசைய நானாவாயுள்ளபடி யதுசந்தானித்து ஒவ்வொரு மனோவாசனையிற்றோன்றிய நானாவாகிய விஷயாநுபூதிகளை வெவ்வேறாகிய மனோபாதிகளில் அதிவிஸ்தாரமாக விஷயஜகத்தினதுபூதிகளைப் பின்னபின்னங்களாய்த் தியானவிசேஷத்தாற்கற்பித்து, அந்தந்த மனோரூபமான சொப்பனங்களைத் தன்சொப்பனம்போல அதிவிஸ்தாரமாயதுபவித்து, அந்தந்த சொப்பனங்களிற்றோன்றிய ஜகங்களையும் வாசனாபேதங்களையும் அநுபவியாதின்ற சிவர்களையும் அந்தந்த சிவர்களினிந்திரியங்களையும் அவரவர்களின் சங்கற்பவிசேஷமுடைய மனதுகளையும் சங்கற்பரூபமான தன்மனதைத்தவிர சங்கற்பபேதங்களுடைய அந்தந்தமனதுகளும் வேறில்லையெனத்தெளிந்து

சமஷ்டி யுபாதி யுணைத்திரசாணம்

கூட

சகலர்களின் சொப்பனமும் அதிற்றோன்றிய விஷயங்களும் அவற்றிலுநுபவியாதின்ற விஷயங்களும் பின்னபின்னங்களாய்த் தோன்றினபோதிலும் அவைகளை யுள்ளும்வெளியும் அநுப் பிரவேசித்து தன்மனோபாதித்யால் விளங்கிப்பார்க்கத் தன் மனோபாதித்யு மதிலதப்பிரவேசித்துத் தனது சைதந்தியமும் ஏகாதாரமாயுபவிக்கப்படும்.

அவ்வித அதிவிஸ்தாரமுடைய நானுபேதமான சகல சொப்பனங்களுக்கும் நானுசொப்பன பீஜமானமனதுகளையும் அவைகளின் அநுப்பிரவிஷ்டமனோபாதித்யுடைய சிவசைதந்தியங்களையும் உள்ளும்வெளியும் வியாபித்துவிளங்கிய அறிவானதன்னையும் அறிவினுபாதித்யான ஏகாகார மனோவிருத்தியையும் பேதமாய் நிரூபிக்க யுக்தியுபவங்களால் காரணமில்லாததனால், அவ்வித சகல சொப்பனங்களையும் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஏகாகாரமனோவிருத்தியே இரண்ய கற்போபாதித்யாகும். அந்த உபாதித்யினுள்ளும் வெளியும் வியாபித்து விளங்கிய சைதந்தியமே இரண்யகற்பனாவான். இப்படியுபவிக்க தைஜஸனான நம்மையுந்தைஜஸவுபாதித்யான நமது அந்தக்கரண விருத்தியையுந் தவிர இரண்யகற்பவுபாதித்யும் இரண்யகற்பனும் வேறில்லையெனத் தெளியவரும்.

அந்தரியாமியைக் கூறுதல், ஏறும்புமுதற்பிரமாதிவனா சகலசீவர்களும் ஜாக்கிரஞ் சொப்பனமிரண்டுவகையான இந் திரியவுபாதித்யையும் மனோபாதித்யையும்விட்டுநீங்கசகலர்களும் ஜகவியாபாரமற்று சுழுத்தாளாய்விடுகின்றார்கள். அப்பொழுது தான் பிறர் என்ற விஷகாரசூரியங்காணப்படுகின்றது. அப்படியே சகலேந்திரியங்களிலுஞ் சகலமனதுகளிலும் பிரவேசித்துநின்ற இரண்யகற்ப ஸ்வபாவமுடைய தனதுதைஜஸனையும் அவனுபாதித்யான அந்தக்கரணத்தையும் சகலசீவர்களின்

ஜாக்மிரசொப்பனங்களிலும் உள்ளும்வெளியும் வியாபித்த ஸ்வபாவத்துடன்கூட சுழுத்தியை யநுசந்தானபெலத்தினு லடைந்துவிட சகலசீவர்களும் சகல ஜகவுபாதினைவிட்டு நீங்கிச் சுழுத்தியையுடையவர்களாய் விடுவார்கள்.

அவ்வித சகல சீவர்களின்சுழுத்தி, அஞ்ஞானரூபமானதால் அவ்வித சகல அஞ்ஞானமும் அவரவர்தன்மையில் வியஷ்டித்தன்மையாற் பேதமுடையதாயினும், அவ்வளவு அஞ்ஞானத்தையுந் உள்ளும்வெளியுந் வியாபித்து சுழுத்தியை அடைந்த சைதந்தியந் சமஷ்டியுபாதியுடைய இரண்யகற்பனானதை ஜஸனைத்தவிர வேறில்லாததனால் கீழ்க்கண்ட சுழுத்தியுபாதியாகிய அஞ்ஞானமும் சமஷ்டியாகலாம். சமஷ்டியென்றால் வியஷ்டியைப்பற்றிவந்ததால் அபேதமான பேதமுடையதாகவும் ஏதத்தைப்பற்றிவந்ததால் அகண்டமெனவுங் கூறப்படும்.

இதில், இரண்யகற்பன் ஏகமானதால் அவனது சுழுத்தியுபாதியான ஆவரணமும் அகண்டமெனப்படும். அவ்வித அகண்ட சுழுத்தியுபாதியான ஆவரணத்திற் பிரதிபலித்தசைதந்தியம் அந்தரியாமியெனப்படும் அவ்வித உபாதியை மாயையென்று விஷகரிப்பார்கள் அவ்வித உபாதியை யுடையவனை மாயியெனக்கூறுவார்கள்.

இதினதுபவந், கீழ்ச்சொன்னபடி சத்வோபாதியில் ஏகனய்விளங்கிய இரண்யகற்பசபாவமுடைய, தான் சகல சுழுத்திகளையும் அநுப்பிரவேசித்து அடங்கிநிற்க, தனதஞ்ஞானம்போல் சகல அஞ்ஞானமும் ஆவரணரூபத்தாற் பேதமில்லாததால் சகல வியாபாரங்களும் நீங்கிய சருவர்களினஞ்ஞானமும் நமதஞ்ஞானத்தைத் தவிர வேறில்லையென அநுபவிக்கக்கூடும்.

அவ்வித ஜகச்சூரியாகார சகல சுழுத்தியநுபூதியையுந்

சுதா காரமாய நுப்பிரவேசித்துப் பார்க்க சகலர்களின் சூதியாகா
ரமான சுழுத்திய நுபூதியும் அகண்டமாய நுபவிக்கப்படும். அவ்
வித அகண்டோபாதியான சூதியாகாரசுழுத்தியா மாயையும்
அதிலநுப்பிரவேசித்து நின்றமாயியாம் ஈஸ்வர சைதந்தியமு
ம் நமது சுழுத்தியுபாதியையும் அந்தவுபாதியிலநுப்பிரவேசித்
த பிராஞ்ஞசைதந்தியத்தையுந் தவிர வேறில்லையென அநுப
விக்கலாகும்.

சருவஞ்ஞபரமேஸ்வரனைக்கூறுதல், தனது சுழுத்தியை
க்காட்டிலும் வேறில்லாநின்ற அகண்டாவரணமாம் ஸர்வசு
ழுத்தி ஸ்வரூபமான மாயையை அநுப்பிரவேசித்த சைதந்தி
ய வுபாதியுடைய அந்தரியாமியான பிராஞ்ஞனும் தான்விழிக்
குங்காலத்தில் நானென்ற அகங்காரவிருத்தி நமது தேகத்தை
யும் நமது இந்திரியங்களையும் நமது இந்திரியங்களின் லயஞ்
பமான சுழுத்தியையும் பீஜரூபமாயேகீகரியாநின்றது போல
ஸமஷ்டி ஸ்தூலஜகத்தையும் ஸமஷ்டி இந்திரியங்களையும் ஸம
ஷ்டி அந்தக்கரணங்களையும் அவற்றின் லயரூபமான மஹா
சுழுத்தியையும் பீஜாகாரமாய் விஷயீகரியாமல் விஷயீகரிக்க
கும்.

அவ்வித மஹா அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித்த சை
தந்தியத்தால் மஹா அகங்காரத்தின் ஸ்வபாவத்தையும் மஹா
சுழுத்தியின் ஸ்வபாவத்தையுஞ் சோதித்துப் பார்க்க, அவ்வித
சுழுத்தியை அறியும்பொருட்டு அபாதிதனையுள்ள அதிஷ்டா
ன சைதந்தியத்தைத் தானாகவிளங்குவிக்கும்; அவ்வித அதிஷ்ட
ான சைதந்தியத்தைப் பிரதிவிம்பமாகக்கிரகியாநின்ற சுத்த
அஹங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலியாநின்ற பூரணசைதந்தியத்
தையும் அதினுபாதியையும் ஸருவஞ்ஞ ஈசனென்றும் வித்தி
யாசக்திபென்றும் அறியப்படும்.

அவ்வித ஈஸ்வரன் தனது வித்தியோபாதியினால் ஸர்வ சாக்ஷி ஆவான். அவ்வித ஸர்வசாக்ஷியான அவனுஞ்சுமுத்தி சாக்ஷியான நம்மைத்தவிர வேறில்லையெனத்தெளிந்து விபஷ்டி. சுமுத்தியிலும் இதின் சமஷ்டி. சுமுத்தியான பிரளயத்திலும் ஞானம் அஞ்ஞானம் ஞானஞ்ஞானம் யாதொரு விருத்தியில்லாததினால், விருத்தியினுதவியில்லாத ஸ்வப்பிரகாசமான சைதந்திய ஸ்வரூபமாக நில்லாமல்திற்க சொப்பனத்திற்கண்ட ஜகம்விழித்தவுடன் திருஷ்டாமாத்நிரமா யெப்படியில்லாமல் தெளிந்ததோ அப்படியே ஜாக்நிந்து முதலான ஸருவசம் பூரணம்வணர்விலுள்ள நிருசியமெல்லாம் ஸ்வயந்திருஷ்டாவாயுள்ள நிருர்மாத்நிரமா யில்லாமல்தெளிந்துவிடும்: அப்பொழுது உண்மைவெளியாம்.

பஞ்சீகரணஅநுபவவரலாறு, அதிஷ்டானமான ஸத்தொருபமே தானான தன்கிகாசவிசேஷத்தால் சத்தாரூபமாய் விவற்றிக்க, அவ்வித சத்தைக்குச்சித்தென்ற நாமமுண்டாயிற்று. இவ்வித தனதுஸ்பூர்த்திருபமான நாமரூபங்களால் நிர்விசேஷமான அதிஷ்டானத்தை ஸத்தென்று ஸவிசேஷமாக எந்நிட, அத்தஸத்தை விபாபகதர்மமுடையதாகவாயிற்று.

அவ்வித தர்மிக்கு, தர்மம்வியாப்டியமாய் விக்ஷிக்கப்பட அத்ததர்மமே இதன்மையெனும் தன்மையுடைய துவம்பதசத்தையென்று பெயருடையதாய்ப்பவித்தது இஃதையெதிரிட்டுப்பாராநின்ற வீக்ஷணதர்மத்தால் அறிகிறேனென்று தர்மியானஸ்வாத்மஸ்பூர்த்திரத்திரிய, அறிகிறேனென்ற உத்தமபுருஷைகவசனத்திலுள்ளடங்கிய வசந்தாரூபமாகத் தர்மியின் வீக்ஷணதர்மமே விவர்த்தித்தது இவ்விதவீக்ஷணைகங்காரதர்மத்தால் விக்ஷிதாவான ஞாதாவுக்கு அகங்காரியென்ற பெயருண்டாயிற்று.

சமஷ்டியுபாதியுணர்த்த பிரகரணம்

௧௭

இவ்வித விசுஷிதஞாதாகங்காரியென்று நானுவுபா
தியாற்றோன்றிய நானாமமுடைய இந்தத்தர்மி நானுவாய்ப்
பசிப்போமென்று ஜகசிருஷ்டிசெய்யும்படி விசுஷிக்க, விசுஷி
தாவானநானேசராசரமான ஜகத்தாகவிவர்த்தித்தான். பின்
பு தனது விவர்த்தமான ஜகத்திற் றோன்றிய சர்ப்பத்தில் இ
ரச்சுசத்தை அநுசூதமாய்ப் பிரவேசித்ததுபோல, அநுப்பிர
வேசித்துகிற்க, அநுப்பிரவிஷ்டபாதத்துக்கு ஆத்மாவென்று
ம் அநுப்பிரவேசத்துக்குப் பாத்தியப்படாத முத்தியபாதத்து
க்குப் பரமாத்மாவென்றும் பெயராம்.

அநுப்பிரவிஷ்ட ஆத்மாவுக்கு உபயோகத்தின்பொருட்
டு விவர்த்திக்கப்பட்ட அசரமான பஞ்சபூதமென்ன சரமான
பாகியேந்திரியங்களென்ன அந்தரிந்திரியங்களென்ன இவை
களுக்கு உற்பத்தியிற்கண்ட பஞ்சிகரணத்தை, அம்ச விநிமய
முடைய தத்துவங்களில் அந்தந்த அம்ச விநிமயம் அநுபூதி
யிற்றெரிய நிகுபணப்பிரகாரம்.

பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சிகருதமென்றும் அபஞ்சிகருத
மென்றும் இரண்டு பிரிவுடையதாகும். அவ்வித அபஞ்சி
கருத பஞ்சபூதத்தில்தின்றும் பஞ்சிகரணமுடையது பஞ்ச
பூதமாம். அவ்வித அபஞ்சிகருத பஞ்சபூதங்களை யெட்டுப்
பங்காக்கிப் பாதியை ஸ்வபாகங்களாய்வைத்து நான்குபாகங்
களை விநிமயவிசேஷத்தாற் பஞ்சிகரணநுபூதி யெப்படி யென்
னின், பஞ்சிகருதாபஞ்சிகருதமென்னு முபாதியையுடைய
பஞ்சபூதங்கள், இருபத்தைந்து வகுப்புடையதாகும். அதி
ல், ஆகாயபஞ்சகமாவதேதென? பூதாகாயம் இந்திரியாகாயம்
சைத்தாகாயம் சூரியாகாயம் சிதாகாயம்; பூதவாயு இந்திரிய
வாயு பிராணவாயு சூரியவாயு சித்வாயு; பூதாக்கினி இந்திரி

யாக்கினி சைத்தாக்கினி சூதியாக்கினி சிதக்கினி; இப்படியே
மற்றவிரண்டும். அவைகளின் சப்தாதிகுணங்களும் அப்படி
யே. ரஜஸ் சத்வம் தமஸ் சாமியஞ் சத்தசத்வமென்னும் ஐங்
துகுணங்களே சப்தாதிகுணங்களாயும் பஞ்சபூதங்களாயும்
விவர்த்தித்து, அபிவிருத்தியாபிவிருச்சகமாக விளங்குவதால்
அந்தத்துகுணங்களோடும் பூதங்களின் பஞ்சீகாண உபயோகி
யான அர்த்தபாகத்தை நான்கு அம்சமாய்ச்செய்த அம்சம்
அந்தந்த யிஷுப்பிரகாரஞ் செல்கையெப்படியெனின், ஆகாயத்
தின் திரிகுணங்களில் ரஜோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அந்தவிஜிரி
ம்பணமே வாயுவினிடமாய்ச் சென்று அசைவுக்கிடமாய் நீர
வி ஆகாயத்தின் ரஜோகுண விஜிரிம்பணமான ஒரு அம்சத்
தையடைந்தது. அந்த வாயுவின் முக்குணத்திற் தமோ
குணம் விஜிரிம்பிக்கத் தமோகுணத்தின் விஜிரிம்பணமான
ஒரு அம்சத்தை யக்கினியினிடமாய்ச்செலுத்தித் தகனசா
மர்த்தியமாய்ப்பிரகாசிக்க அவ்வித அக்கினியின் சத்வகுண
ம் விஜிரிம்பித்து ஜலத்தில் திரவகுணமாய் பிரவேசிக்க, அவ்
வித அப்புவின் தமோகுணம் விஜிரிம்பித்துப் பிருதிவியிற்
கடினமாய்விளங்க, அவ்வித பிருதிவியின் சத்வகுணமானது
விஜிரிம்பிக்க அவ்வித விஜிரிம்பணத்தை ஆகாயம் அதிருக்ஷ
மமான உச்சநீச விலாச பாவமாக அடைய, ஆகாயத்தின் சத்
வகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை வாயு நிராகாரத்தன்மையாய்
க்கொள்ள, வாயுவின் சத்வகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை யக்
கினி தனது ஊர்த்வச்வலனமாகத் தரிக்க, அக்கினியின் த
மோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை அப்பு அதிஜாட்டியமான
சிதஸ்பரிசமாக அடைய, அப்புவின் சத்வகுணம் விஜிரிம்பிக்
க, அஃதை அணுவாதி மகதந்த அவயவாவயவியான ஜகத்தா
ரணசக்தியாகத்தரிக்க, பிருதிவியின் தமோகுணம் விஜிரிம்
பிக்க அஃதை அணுகடமடமேரு மஹதாதி நாமமுள்ள
ஸ்தூல பேதமுடையதாகத்தரித்தது. ஆகாயத்தின் தமோ

குணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை வாயு நிராகார ஸ்பரிசமாகக் கொள்ள வாயுவின் ரஜோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை யக் கினிலோகிதவரன்னமாக அடைய, அக்கினியின் ரஜோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை அப்பு சுக்கிலவரன்னமாகத்தரிக்க, அப்புவின் ரஜோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அதைப்பிருதிவி கிருஷ்ணவரன்னமாகத்தரிக்க, பிருதிவியின் ரஜோகுணம் விஜிரிம்பிக்க அஃதை ஆகாயத் தன்னிடமாய் மற்ற இரண்டு குணங்களால் ஸ்தம்பிக்க ஆகாயம் ஸாமிய குணமுடையதாயிற்று. காரண பூதம்போ லப்படியே நான்கு பூதங்களும் பஞ்சிகிருத வேறுவேறான சாமியாவஸ்தையை யடைந்தது.

 இவ்வித சாமியம் ஸ்தூல மத்திம சூக்ஷ்மகாரண துரியமென்று ஐந்துவிதமாய்க் கூறப்படும். அதில் மூன்சொல்லிய சிதாகாயத்திற் சுத்தசத்வம் விவர்த்தமாய் விகசிக்க சிதாத்மக நாதோற்பத்தி யுண்டாயிற்று.

அவ்வித நாதம் சூரியாகாயத்தைப்பிரவேசிக்க, கிஞ்சித்துக் கிரியாசக்திருபமான அஸ்பந்த ஸ்பந்தமுடைய நாதமாயிற்று. அவ்விதநாதம் சைத்தியாகாயத்தையடைய இச்சாஞானக் கிரியாசக்தியுடைய அதுச்சாரித வரன்னரூபமான நாதமாயிற்று. அவ்விதநாதம், பஞ்சிகிருதபூதாகாயத்தைச்செல்ல, இச்சா ஞானக்கிரியையென்ற மூன்றானதன்சக்தியாற் றுண்மூன்றுபாகமாய்ப்பவித்து, அதில் இச்சாபாகத்தை சைத்தியத்திலவைத்து ஞானபாகத்தை சப்சக்கிரஹணசாமர்த்தியமுடைய சுரோத்திரேந்திரியமாகச்செய்து கிரியாபாகத்தை வாக்கிந்திரியமாகச்செய்து இந்த வாக்கிந்திரியத் துவாரா தந்தோஷ்டத் தாலுவாகாத கிரியாசம்புடிதமாய்க்கொண்டு வைகரி விசேஷநாதமாய் விளங்குகின்றது.

 இவ்வித நாதமே ஐந்துவிதமான வாய்வைச்சம்பந்தி

௩ கலாநிபுதி ரஸாயனம்.

க்க அந்தவாயுக்களில் காரணஞ்ஞானமான நாதமாகியும், முன் சொல்லிய காரியஞ்ஞானமான ஸ்பரிசமாகியும் அதின் மாத்திரா ரூபமான த்வக்கிந்திரியமாகியும் விளங்கி நின்றது. அப்படியே மற்ற முன்னுபூதங்களிலும், காரணகாரியஞ்ஞானங்களாகியும் அதின் பாகமான இந்திரியங்களாகியும் பவித்து நின்றது.

இத்தப்பிரகாரமே அந்தக்கரணமனோபுத்தி சித்தாகங்காரங்களாயும், இச்சாஞானக்கிரியா கூடப் பத நாததத்துவம், மத்திம பஞ்சிகிருத சாமிய பஞ்சபூதங்களைச் செல்ல, அந்தக்கரணமனோபுத்தி சித்தாகங்காரங்களாயும் அதனுகளின் அஞ்ஞானசமசயநிச்சய ஆலோசனை அதைக்கொடாநின்ற அகமென மெளட்டியங்களான தர்மங்களாகியும் பவித்து நின்றது.

இதில் அந்தக்கரணத்தி லதிஷ்டான ஞானசக்தியான பஞ்சபூதங்களின் வியாகிருத சுத்தசத்வமும், மனதில் வாயுவின் கிரியாசக்தியான ரஜோகுணமும், புத்தியில் அக்கினியின் ஞானசக்தியான சத்வகுணமும், சித்தத்தில் அப்புவின ஞானசக்தியான சத்வகுணமும் ஆகாயத்தின் கிரியாசக்தியான ரஜோகுணமிரண்டும், அகங்காரத்திற் பிருதவியின் கிரியாசக்தியான தமோகுணமும், அக்கினியின் ரஜோகுணமுமாக நிர்வகிக்கும்.

அந்தக்கரணமென்பது இரண்டுபாகமுடையதாம். சங்கோசவிகாசபேதத்தால் அஃது அகங்கராதிகளை யெதிரிடத்திரிய விகசிதாந்தக்கரணமென்றும், ஜகத்சத்தாகுநியமான சுழுத்திவிருத்தியை யெதிரிடத்திரியக் காரணஞ்ஞானரூபசங்கோசாந்தக் கரணமென்றுங் கூறப்படும்.

முன்சொல்லிய ஞானசக்தியான சமஷ்டி பஞ்சபூதவியாகிருத சுத்தசத்வங் காரணஞ்ஞான ரூபமான சங்கோசாந்

தக்காணத்திலும், விகாசரூபாந்தக்கரணத்தில் ஆகாயத்தின் ஞானசக்தியான சத்வமுமாக நிற்குமென்றறிந்ததுபவிக்கத் தக்கது. இவ்வித அஞ்ஞான ரூபசங்கோசார்த்தக் கரணமானது அவிவேகிகளிடத்தில் அவித்தையாகவும், விவேகிகளிடத்தில் வித்தையாகவும் விளங்கும். அவிவேகியென்றால், நான் தூங்குகிறேனென்றவனை விழித்திருப்பதாயறிவதுபோல தூங்கினேனென்றதன்னை விழித்திருந்தவனாயறிய விவேகமில்லாதவனே யவிவேகி. உள்ளபடியறிந்தவனே விவேகியாம்.

 இந்தப்பஞ்சபூதங்களின் தனதம்சமான மாத்தினாகளையும் குணங்களின்மாத்தினாகளையும் பஞ்சீகரணநந்தரமுதித்த மாத்தினாகளையும் காரணமாத்தினாகளோடுங்கூட, இலக்கமிட்டு அவைகளின் ஆவிற்பாவமே (கூயசு) தத்துவம் அதின் திரோதானமே பிரளயம் அவைகளின் அவிவேகமே பத்தம் விவேகமே மோக்ஷமென்றும் அவைகளின் சங்கோச விகாசரூபாவிற்பாவதிரோ பாவமுடைய தலங்களால் வந்த நாமங்களுடன் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

சத்வம் இரஜசு தமசு சாமியம் இந்த நான்கும் நான்கு மாத்தினாயுடையவைகளாகும். அத்தநான்கும் நன்னான்கு அம்சமுடைய பஞ்சபூதங்களைச்சார, ஒரு பூதத்தின் நான்கு அம்சத்தால் (யசு) மாத்தினாயாகி அப்பிரகாரஞ் சகலாம்சங்களாலும் (அய) மாத்தினாயாகப்பவித்துப் பூதங்களுக்குப் பஞ்சீகரணத்தைத்தோற்றுவித்தது. அவ்வித பஞ்சீகிருத பூதங்களின்றோற்றிய காரியகுணங்களான (யரு) மாத்தினாகளைச் சேர்க்க (கூயரு) மாத்தினாகளாயிற்று. இதில் அதிஷ்டான சத்தாமாத்தினாயைச்சேர்க்க (கூயசு) ஆயிற்று. இவ்வித மாத்தினாகள் (கூயசு) தத்துவங்களாய்விளங்கி பிரமாண்டங்களாக விவர்த்தித்திருக்கின்றது. இவ்வித (கூயசு) மாத்தினாகளும்.

௩௨

கவாறுபுதி ரஸாயனம்.

ஒவ்வொன்று தன்தன் காரணமாத்தினாயிலடங்க சருவமும்
ஸத்தான அமாத்தினாயிலடங்கும்.

இவ்வித மாத்தினாகள் ஜகத்தாய்விளங்கிய காலத்தி
ல் நான்குவகுப்பாய் பகிர்மாத்தினாயென்றும் அந்தரமாத்தி
னாயென்றும் காரணமாத்தினாயென்றும் ஸமமாத்தினாயெ
ன்றுங் கூறப்படும். இந்த நான்குஞ் சிவநிசையில் ஜாக்கிரம்
சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் இந்த அவஸ்தைகளில் ஜாக்கிர
த்தில் சப்த ஸ்பரிச ரூபரஸ கந்த பஞ்சபூத பாஞ்சபௌதிக
பஞ்சேந்திரியங்களுக விளங்கிநின்று, கூடஸ்தேந்திரியமான
பாகியமாத்தினா தனது விகாசமான சப்தாதிபனைத்தையும்,
தனது சங்கோச விகாச விசேஷத்தால் கிராஹியகிராஹகமாக
விளங்கி நிற்கின்றது.

கூடஸ்தேந்திரியமென்றால், கிரவணாதி ஐந்திந்திரியங்
களிலும் வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களிலும் அந்தந்த நாமங்க
ளோடுங்கூட சுரோத்திரேந்திரியம் த்வக்கிந்திரியமென்று இ
ந்திரியசத்தை அநுகூதமாய் வியாபித்து விளங்குவதால், கிர
வணாதி உபஸ்தாந்தம் ஸர்வேந்திரியகோளகங்களையுந் தனது
சத்தையால் வியாபித்து கோளகோபாதிபேதத்தால், அந்தந்
த வல்லமையுடையவனாகத் தோன்றி கோளகங்களில் நின்
றும், தனதுவியாபகம் ஆந்தரமாத்தினாயின் ஸ்புரண விசே
ஷத்தாற் றன்னிடத்திலடங்கி நிற்க அவ்விதசங்கோச விகா
சத்துக்காதாரமாயிருந்த இந்திரியசத்தாவிசேஷமே கூடஸ்
தேந்திரிய மெனப்படும். இந்தமாத்தினாக்கு ஸ்தானம், கண்
டோர்த்வபாகத்தில் அந்தாசிக்கவையின் ஊர்த்வப்பிரதேசமா
ன வித்துவாகாகோளக விசேஷமாம்.

இப்படியே அந்தரமாத்தினாயுந் தனது சங்கோச விகா
சரூபமான மனோபுத்தி அஹங்காசத்த அந்தக்கானமென்ற

சமஷ்டியுபாதியுரைத்த பிரகடணம்.

நாக.

ஐந்தையும் கிராஹ்யகிராஹகமான தனது தர்மவிசேஷத்தால் விளங்குவித்து, தனது காரணமாத்திராஸ்பந்த விசேஷத்தால் தனது வியாபக சக்தியைத் தன்னிடமாய் அடக்கி நிற்குமிந்திரிய சத்தைப்போல, இந்த சத்தையும் நான் சங்கற்பித்தேன் நானிருணயித்தேன் நான் ஆலோசித்தேன் நானகங்கரித்தேன் நானிந்த நான்கையும் தவிர்த்திருந்தேனென்று அஹம்ஸத்தை வியாபித் தறுபவிக்கப்படுவதால், மனமுதற்சித்தம்வரை தவிரந்த இடம் அந்தக்கரணமானதால், இந்த அந்தக்கரணத்தி ஐந்தாக அகதினுபாதியினின்றிவிளங்கித் தனது உபாதிமாத்திரமாய் சேஷித்ததெதுவோ அந்தஹந்தைக்கு அந்தரமாத்திரையெனச் சங்கேதம். இதினிருப்பு, ஹிருதய குஹரத்தில் அங்குஷ்டாகாரமாய் விளங்கிய தஹரமத்திமமான வித்து ரூபகோளகவிசேஷமாம்.

அஹந்தையென்றதிற்பொருள், அற்பமென்றும் மத்திமமென்றும் மகத்தென்றும் மூன்றுவிதமாகத்திரியும். மனமுதற்சித்தம்வரை நான்கினுள்ளடங்கிய அஹங்காரம் அற்பமெனப்படும். அந்தக்கரணம் மத்திமமெனப்படும். அஃதையும் வியாபித்துவிளங்கிய அஹந்தைமகத்தெனப்படும்.

காரணமாத்திரையைக்கூறுதல்:— சமமாத்திரையின் ஸ்பந்தவிசேஷத்தால் மஹாஹந்தை தனது சங்கோச விகாசரூபமான இரண்டுமாத்திரைகளின் கிராஹ்யகிராஹகரூபமாய் விளங்கிய வியாப்திதர்மத்தை, தனதுிடமாயடக்கி நிற்கத்தனது காரியமாத்திரை காரணமாத்திரையோடுங் காரணமாத்திரையான தனது சக்தியால் ஐக்கியப்பட, சர்வோ பரமரூப அநிர்வசனீய சுழுத்தி சத்தாரூபமாக விளங்கி நின்றதெதுவோ, அதுவே காரணமாத்திரை யெனப்படும்.

அத்திசையிலதின் லயவிபரம்:—பூதங்கள் சப்தாதிமாத்

நிலாகளோடும் ஞானேந்திரியத்தி லடங்கிநிற்கும், இந்திரி யங்கள் தனது மாத்தினாகளோடும் மனோபுத்தி அஹங்காரஞ் சித்தமிவற்றை விழுங்கிய அத்தக்கரணத்திலடங்கிநிற்கும். அத்தக்கரணம் மஹாஹந்தையிலடங்கிநிற்கும், மஹாஹந்தை காரணமாத்தினாயில் ஐக்கியத்தையடைந்து காரணமாத்தினாமாத்தினாய் சேஷித்து நிற்கின்றது. இது சிவங்களின் னைமித்திக சங்காரம் இந்தமாத்தினாயினதாரம், முன்சொல்லியவித்துகோளகம்முன்றாவரணமுடையதாகும். பகாவரணம் ரஜோகுணம் ஞானசக்தி இவ்விரண்டையுமுடையது. இரண்டாமாவரணம், சத்வகுண இச்சாசக்தி இவ்விரண்டையுமுடையது. முன்றாமாவரணம் தமோகுணம் கிரியாசக்தி இவ்விரண்டையுமுடையது; இந்த முன்றாமாவரணம் காரணமாத்தினாக்கு இருப்பிடமாய் குணமென்பது சிங்காசனம் சக்தியென்பது அதிகாரவல்லமை. கீழ்ச்சொல்லிய மஹாஹந்தை காரண சாத்விகாஹந்தையென்றும் காரண ராஜஸாஹந்தையென்றும் காரணதாம்ஸாஹந்தையென்றும் முன்று பேதமுடையதாகும்.

இதை யதுபவத்திற்பெரியவிபரம்:—சுகமாய்த்துக்கஞ் செய்தேனென்றதில், முன்சொல்லிய மஹாஹந்தை காரண சத்வாஹபூதியை எதிரிடசுத்தமாத்திராஹபூதியுடைய, காரண சத்வாஹந்தையென்றும். காரணதமோவாஹபூதியை யெதிரிடபாதிதஜகஞான அதிஷ்டானஞானரூப அஞ்ஞான காடாந்த காரமான காரண தாம்ஸாஹந்தையென்றும், காரண ரஜோகுணாஹபூதியை யெதிரிட, செய்தேனென்ற கிரியையுடைய காரணராசஸாஹந்தையென்றுத் தெரியவரும்.

கீழ்ச்சொல்லிய காரணமாத்தினாயினதுபூதியில் ஜகப் பிரதிதியில்லாததனால் ஞானசக்தி இச்சாசக்தியிலும், இச்சாசக்தி கிரியாசக்தியிலுமாக லயித்து, கடம்போல இச்சாஞா

னசக்தி ஈனமாகய்கொண்டு தானுத்தனது ஸ்பூர்த்திரகிதமாய்ப் பவித்து சாம்மியமாத்தினாயாய் விளங்கிநின்றது.

இத்திசையே சிவனைமித்திகப் பிரளயம். இதற் கிரியாசக்தியுங் குணத்தினாயத்திற் லயத்துடன் லயித்துவிட்டதால், குணசாம்மியம் சக்திசாம்மியம் இவ்விரண்டும் சாம்மிய மாத்திராரூபமாக விளங்கிநிற்கும்.

துரியமாத்தினாயைக் கூறுதல்:— முன்சொல்லிய காரணமஹா சாத்விதாஹந்தை துரியமாத்தினாயை யெதிரிட வர்த்தமானத்திற் றாங்குகிறேனென்றவன் விழித்திருக்கிறுனென்று அறியப்படுவதுபோல, பூதகாலத்திற் றாங்கினேனென்ற நாமமும் விழித்திருத்தோமெனவே ஆகுகின்றதைத் தெளிந்து, அவஸ்தாத்தினாயத்தி லுள்ளடங்கிய ஸ்தூலமுதல் சாம்மியம் வரை மாத்திரைகளைச் சோதித்து சாம்மியாசாம்மிய குணத்தினாய சம்பந்தரகித பிரஞ்ஞானகன சத்தா மாத்திரமான துரியமாத்தினாயை அஹமென்றருபவிக்க, அவ்வறுபூதியில் விஜாதிய பேதரகித ஸஜாதிய பேதகுசக வனாகூழித்த சாக்ஷிஞானமே துரியமாத்திரை யெனப்படும்.

இந்த சாக்ஷிஞானம் நிர்விசேஷமென்றும் சவிசேஷமென்றும் பிரதிபாதிக்கத்தக்கதாகும். எப்படியெனின், முன் சொல்லிய காரணசாத்விக மஹாஹந்தை சாக்ஷிஞானத்தை யெதிரிட தான் ஸ்வயம் ஜடமான விஜாதியமானதால் ஞேயமாகத்திரியும், காரியரூப விஜாதியமான ஞேயதர்மத்தைநீங்கி தனது காரணமான சாம்மிய மாத்திரையின் சத்தாரூபமான சாம்மியத்தை அறுபூதி விசேஷத்தாலடைய அவ்வறுபூதியில் ஆகாயம்போல் நிர்மலமாய் சாக்ஷி ஞானறுபூதிவிளங்க அவ்வறுபூதியில்விளங்கிய சாக்ஷிபோதத்தை சாம்மியாறுபூதி டெலத்தால் அஹமென்று விஜிரிப்பிக்க, அவ்வஹங்காரமும்

சாசு

கவாநுபூதி ரஸாயனம்.

சாசுஷிபோத சனமாகவே விளங்கும். இஃகை விவேகநிசை யில் ஆத்ம வித்தையென்றும் ஆத்மஞானமென்றும் சொல் வார்கள். அவிவேகநிசையில் அவித்தையென்றும் அஞ்ஞா னமென்றும் விவகரிப்பார்கள்.

முன்சொல்லிய சாசுஷிபோதகனமான அஹந்தை போத மயமாய் விளங்கினபோதிலும், அவ்வநுபூதியில் அதுநானெ ன்ற ஸதாநியதர்மத்தோன்றுவதால், அவ்விததர்மம் அவ் விததர்மி இடமாகவே விளங்கும். தர்மியென்றால் தர்மாபிமா னமுடையவன் இதில் நான் சாசுஷி யெனும் இரண்டநுபூதி யும் சாம்மிய சத்தாசம்பந்தத்தால் ஏகமாய்விளங்குகின்றது.

சாம்மிய சத்தாசம்பந்தமுடைய காரணமஹாசாத்வீகா ஹந்தையில் அதிஷ்டானஞானம் பிரதிநிம்பிக்க அப்பிரதி நிம்பஞானத்தை சாம்மியசத்தையால் கீழ்ச்சொல்லிய அஹ ந்தை அஹமென்றுவரிக்க, அவ்வித அகந்தாநீஷ்ட சாம்மிய ஸத்தையை விமர்சினிசக்தியால் நிஷேதியாமலிருக்கின்றது அபிமானம். விமர்சினிசக்தியென்றால் ஆலோசனவல்லமை. கீழ்க்கண்ட சாம்மியசத்தை சாம்மியமாத்நிநாயைச் சாரத் தக்கதென விமர்சிச்ச அஹந்தைமாத்நிரந் தனித்துவிடும். தனித்திடில் விஜாதியதர்மத்தைச் சார்ந்து பிரகாசமற்றுக் காரணமாத்நினாயி லடங்கிதிற்கும். ஸ்வயம்பிரகாசமான ஞா னமாத்நிரஞ்சேஷிக்கும். சேஷித்தவஸ்துவே ஆத்மாவாகும். அஃதேகிந்விசேஷம் பிரதிநிம்பஞானஞ் சனிசேஷம் இஃ தேதர்மியாய் விளங்கிதின்றது இந்தத்தர்மஞானமே துரியமா த்நிநா யெனவும் கூடஸ்தமாத்நிநா யெனவும் ஆத்மமாத்நி நாயெனவும் பரியாயநாமாத்தால் விவகரிக்கப்படும் இஃதே (கூயசு) மாத்நிநாகளாயும் (கூயசு) தத்துவங்களாயும் பவித் துவியஷ்டிசமஷ்டியானஐகத்தாகவிளங்குகின்றது; சமஷ்டியை

சமஷ்டியுபாதியுணர்த்த பிரகரணம்

ரான

ப்பற்றுங்காலத்தில் ஈஸ்வரனெனப்படும்; வியஷ்டியைப்பற்று
ங்காலத்தில் சிவனெனப்படும்.

இவ்வித கூடஸ்தமாத்தினாயில் வியாபினிசத்தி யெ
னவும் விமர்சினிசத்தியெனவும் இவ்விரண்டு சத்தியிவர்த்தித்
து அடங்கிநிற்கும். வியஷ்டி சமஷ்டி ஜகமாய்விவர்த்தித்திரு
க்கின்ற ஜகத்தைக் காரியமாத்தினா னளாகப்பிரிக்க ஜகத்சத்தை
நீங்கி காரியமாத்திராசத்தைபாக விளங்கும். காரியமாத்தினா
யென்றால் ஸ்நூலம் மத்திமம் சூக்குமமாத்தினாகளாகும், இ
ந்தக் காரியமாத்தினாயில் ஜாக்கிரஞ் சொப்பனம் இவ்விரண்
டும் அடங்கிநிற்கும்; இஃதைக்காரணமாத்தினாகளாகப்பிரிக்
க காரியமாத்திராசத்தையை நீங்கிக் காரணமாத்தினா மாத்
திரமாய் சேஷிக்கும்; இஃதை சாமியமாத்தினாபாகப்பிரிக்க
காரணசத்தைநீங்கி சாமியமாத்தினா மாத்திரமாய்த் தனிக்கு
ம்; காரணசத்தையென்றால் ஜகத்சத்தா சூதியப்பிரதிநியாகு
ம், சாமியமாத்தினாயை கூடஸ்தமாத்தினாயாகப்பிரிக்க சா
மியசத்தைநீங்கிக் கூடஸ்தமாத்தினா மாத்திரமாக சேஷித்
திடும்; சத்தை யென்றால் விளங்குதல்; எது விளங்கியதோ
அதுவே இருக்கின்றது; எதெதனால் விளங்குகிறதோ அ
தைத் தவிரவேறில்லையெனும் ஞாயத்தால் சாமியமாத்தினா
முதல் சகல மாத்தினாகளும் ஜடமானதால் ஸ்வயம் விளங்
குதலற்றவைகள்; ஸ்வயம் விளங்குத லற்றவைக ளெவைக
ளோ அவைகள் ஸ்வயமில்லாதவை; ஸ்வயமென்றால் ஸ்வ
ரூபமெனப்படும்; ஆகையாற் கூடஸ்தமாத்தினையான சத்தை
யைத்தவிர மாத்திரைகள் ஸசகிஷாணம் போலில்லையெனத்
தெனியவரும். இங்ஙனமாகில் ஆத்மாவுக்குக் கூடஸ்தஸா
க்ஷி தர்மமான பார்வையெனும் போதாகார ஸ்புரணமாகக்
கூடஸ்தமாத்திரை விவர்த்தமாய் விளங்கிநின்றதெனக் கூறி
யது உபசாரமென் றநுபவியாம லநுபவிக்கப்படும்.

௪௮

கவாநுபூதி ரஸாயனம்.

அதுபவச்சுருக்கம்:— முன்சொல்லிய வியாபினி சத்தியானது அகந்தையென்றும் இதந்தையென்றும் இரண்டு பேதத்தையடைந்து இதந்தையாலதின் சங்கோசவிகாச விசேஷத்தால் ஸகலநுகத்தையுந் சங்கோசவிகாசமுடையதாக ஆவரித்து ஆத்மாவையும் அகந்தையின் சங்கோசவிகாச விசேஷத்தால் சங்கோசவிகாசமுடையவன்போலாகவே ஆவரித்து நிற்குமாபோல காணப்படும். விமர்சினிசத்தியின் கருணாபலகந்தையடைந்து விமர்சிக்க மகாவிஸ்தாரமுடையதாகும் கீழ்ச்சொல்லிய இதந்தையைத்தவிர வேறில்லையெனவும் இதந்தை அகந்தையைத்தவிர வேறில்லையெனவும் சகல நுகத்தையுமிதன்றும் காணென்றும் வியாபிக்கின்றவல்லமையுடையது வியாபினிசத்தியானதால் வியாபினிசத்தியைத்தவிர ஜகம் இதந்தை அகந்தை இவ்வளவுமில்லாமல் வியாபினி சத்திமாத்திரமாய் விளங்கும், அவ்வித வியாபக சத்தாமாத் திரமாயுள்ள வியாபினிசத்தி, ஆகாயம்போலப் பூரணமானதால் அப்பூரணவல்லமையாம் வியாபினி சத்தியிற் பிரதிபிம்பித்து விளங்கிய சைதந்தியம் சோதித தற்பத கூடஸ்தப் பிரமமாம். முன்னமே நிகுபிக்கப்பட்ட அந்தசோதித துவம் பதமான வியஷ்டி, கூடஸ்தனையும் சமஷ்டி கூடஸ்தனையும் வியாபினிசத்தியில் பிரதிபிம்பித்து விளங்கிய சைதந்தியத்தைத்தவிர வேறில்லையென ஐக்கியப்படுத்த அசிபதார்த்தா நுபூதியான மோஷபதமாவிளங்கும். அகந்தையும் இதந்தையும் முக்காலத்திலும் கீழ்க்கிருபித்த நியாயப்படி இல்லாவிடில், வியாபினிசத்தியும் மோஷமுமுபசாரமென அசிபதகூடஸ்தனுக்கு விமர்சினிசத்தியால் தெரியவர வியாபினி சத்தி நீங்காமல் நீங்க அதில் அபிவித்யத்த சைதந்தியமும் உள்ளபடி அதிஷ்டான மாத்திரமாய் சேஷியாமல் சேஷிக் க, அபாரகருணாகரையான விமர்சினிசத்தியும் ஞாதிருஞானோபாஹித நிதிசேஷாதிஷ்டானமென்றுகூடச் சொல்லத்

இவ்வித கூடஸ்த் ஞானமில்லாம்போனால் நமக்கவஸ்தாத்திரையஞ் சித்தியாகாததுபோல், ஈஸ்வரனுக்கும் சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரம் சித்தியாது. கூடஸ்தன் நிற்குணானதால் நிற்கிசேஷனாவான் நிற்கிசேஷனிடத்தில் விசேஷமொப்பக்கூடாது. சுருதியுத்தி யதபவங்களினால் எங்குங் கூடஸ்தன் வியாபித்திருப்பதாய்த் தெரிவதால், வீடுகடோறும் வியாபித்த ஆகாயத்தை ஒருவரான மென்வீட்டாகாயம் உன் வீட்டாகாயமென்று பேறித்துப் பின்னமாகச் செய்ய வுபகாரப்படாததுபோல், பேறிக்க வுபகாரப்படான்.

சிருஷ்டிக்குமுன்னும் பின்னும் பிரளயத்துக்குப்பின்னும் அழியாமலிருந்து இம்முன்றையுமறிந்தவனே கூடஸ்தப் பிரமமாவான். அவ்வித தத்பத கூடஸ்தனுக்கும், அவஸ்தாத்திரைய ஸாக்ஷிசைதந்தியமாயுங் கூடஸ்தன்வரபாவமாயிருக்கின்ற நமக்கும், ஸாக்ஷிசுபமாயாவது ஞானசுபமாயாவது பேதம் நிரூபிக்கத்தகாததன்றி, பேதமற்றது ஏகமானதாலவ்வித ஏகனான நம்மைத்தவிர முக்காலத்திலுமன்னியமில்லையென்று தெனியாமற்றெனிய அக்கணமே உண்மை வெளியாம். இவ்வித உண்மையைடைந்தவனைச் சுருதிகள் பிரமமென்று மங்களபேரிகை யடிக்கின்றன.

முற்றிற்று.

வாழி.

அண்டர்மாமுனிவர்வாழியருமறையங்கம்வாழி,
தொண்டரும்வாழியிந்தூற்றொகுத்தனர்வாழிமற்றும்,
எண்டிசையுலகினுள்ளோ ரியாவரும்வாழியிந்தத்
கண்டமிழ்படிப்போர்கேட்போர்சந்ததம்வாழிதானே.

